(4) அறிவிப்புகள்

(அ) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிற்கு நியமனம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையின் 192(1)-வது விதியின்கீழ், பின்வரும் சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களை அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக நான் நியமிக்கிறேன் :

1. சட்டப் பேரவைத் தலைவர்.
2. மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள்.
3. மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்.
4. மாண்புமிகு உணவு-விவசாய அமைச்சர் அவர்கள்.
5. மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள்.
6. மாண்புமிகு மருத்துவ-அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.
7. திரு. து. ப. அழகமுத்து.
8. திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்.
9. திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்.
10. திரு. ஏ. பாலசுப்பிரமணியன்.
11. திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து.
12. ஹாஜி ம. மு. பீர் முகமது.
13. திரு. க. ர. நல்லசிவன்.
14. திரு. ஆ. கு. சுப்பையா.
15. திரு. ம. பொ. சிவஞானம்.

அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் தலைவராகப் பேரவைத் தலைவர் இருப்பார்.

(5) கண்டனத் தீர்மானம்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் சட்டம், ஒழுங்கு நிலைநிறுத்தத் தவறியதும் கீழ்வெண்மணி கிராமத்தில் தலைவப்பால் பலர் உயிரிழந்ததும் குறித்த அமைச்சரவையின் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திரு. ஜயராஜ் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற கண்டனத் தீர்மானத்தின் மீதான விவாதம்.

இந்த நிகழ்ச்சி வழக்குமன்றத்தில் பல நிலைகளில் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. ஆகவே, உறுப்பினர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் விளக்கங்களை அளிக்காமல் பொதுவான நிலையில் பேச வேண்டுமென்று உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது திரு. ஜெயராஜ் அவர்கள் தீர்மானத்தை முன்மொழிவார்கள்.

[1969 பிப்ரவரி 28

திரு. பி. ஜயராஜ் : சபாநாயகர் அவர்களே, "குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் நிலைநிறுத்தத் தவறியதன் விளைவாக, 25—12—1968-ல் அம் மாவட்டத்தில் உள்ள கீழ்வெண்மணி கிராமத்தில் வீடுகளுக்குத் தீவைக்கப்பட்டு ஏதும் அறியாத பெண்டிர், சிறுவர், முதியோர் உட்பட 42 பேர் இறந்துள்ள கொடுஞ்செயல் காரணமாக இப்பேரவை அமைச்சர் அவையின் கொள்கையைக் கண்டிப்பதோடு அதனை எற்கவும் மறுக்கிறது." என்ற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகின்றேன்.

திரு. பி. ஜயராஜ் : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இம் மாமன்றத்தின் முன்னால் என் பெயரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த கண்டனத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிந்து பேசுகிற போது கடந்த இருபது மாத காலத்திற்கு முன்னால் 1967-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் நான் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பேசி விட்டுச் சென்ற 15, 20 நாட்களுக்குள்ளாக என்னைக்கொலை செய்கிற முறையில் நான் தாக்கப்பட்டு ஆண்டவன் புண்ணியத்தால் என் உயிர் தப்பியதே தவிர என் கால்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன என்பதை முதன் முதலாக இங்கு தெரிவித்துக் கொண்டு எனக்கு உயிரைக் கொடுத்த ஆண்டவனுக்கு என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு பேசுவதற்கு ஆரம்பிக்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் வரலாறு காணுத சில படுகொலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. சரித்திரம் காணுத பயங்கர நிகழ்ச்சிகள் அங்கு நடைபெற்றிருக்கின்றன. அதைச் சொல்லும்போது என் ரத்தம் கொதிக்கிறது, உணர்ச்சிகள் கொந்தளிக்கின்றன. கீழ்வெண்மணியில் பல பெண்களைக் கொன்றனர், பல ஆண்களைக் கொன்றனர், பல கண்மணிகளைக் கொன்றனர், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர். பல சேய்கள் கொல்லப்பட்டனர். சரித்திரம் காணுத மாபெரும் படுஞ்செயல் அங்கு நடைபெற்றிருக்கிறது. எவ்வளவோ ஆண்டுகளாக நடைபெறுக, சரித்திரத்தில் பார்க்காத அளவிற்கு, குறிப்பாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு நடைபெற்ற அக்கிரமங்கள் குறித்து இன்றைய ஆட்சியாளர்களுக்கு முன்கூட்டியே தெரிந்திருந்தும் கூட அவர்களைப் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இறந்து போனதற்கு இந்த அரசாங்கம் உறுதுணையாக இருந்து விட்டது என்று இந்தச் சபை முன் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். அந்தகைய நிலை இன்றல்ல. நேற்றல்ல. கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் அங்கு ஒரு பெரும் புரட்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அதை இந்த அரசாங்கம் நல்லமுறையில் சீர் செய்திருக்கலாம்.. அப்படிச் சீர் செய்யாத காரணத்தினால்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பஞ்சை பாமரர்கள், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் பல நூறாண்டுகளாக கேட்பாரற்றுக் கிடந்து வந்தவர்கள்,

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. பி. ஜயராஜ்]

அவர்களில் 42 பேர்கள் சுட்டெறிக்கப்பட்டு சாம்பலாகியிருக் கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதைக் கேட்கிறபோது, அதைப் பார்க்கிறபோது குமுறுத நெஞ்சங்கள் இருக்கமுடியாது. யாரும் அதற்குப் பதில் சொல்லாமலிருக்க முடியாது. அதை இந்த அர சாங்கம் நல்லமுறையில் சீர் செய்திருக்கலாம், ஆனால் அப்படிச் சீர் செய்யத் தவறிவிட்டார்கள். அது திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்டிருக் கிற சதி.

இந்தக் கீழ் வெண்மணி கலவரத்திற்கு முன்னால் சிக்கலில் பக்கிரி என்பவர் படுகொலை செய்யப்பட்டார். அதன் காரணமாகத் தொடர்ந்து இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. 1968 நவம்பர் 15-ம் தேதி சிக்கல் ஹரிஜன் பக்கிரியை வெட்டிக் கொலை செய்திருக்கிறீர்கள். அதுபற்றி அரசாங்கத்திடமும், சம்பந் தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்திலும் அங்குள்ள பொது மக்கள் பிரதி நிதிகளும், அங்குள்ள விவசாயத் தொழிற்சங்கங்களும், அங்குள்ள பெரியவர்களும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சரியான முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் விட்டு விட்ட காரணத் தினால் தான் இது தொடர்ந்து நடந்திருக்கிறது.

நவம்பர் 8–ம் தேதி சிக்கலில் தி.மு.க. வைச் சேர்ந்த அம்பல வாணன் தலைமையில் அதிகாரபூர்வமான கூட்டம் நடைபெற்றிருக் கிறது. அந்தக் கூட்டத்தில் கணபதி, சந்தானம் என்பவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால், பறையர்கள், பள்ளர்களுக்கு எவ்வளவு பலம் இருக்கிறது என்பதை ஜாதி இந்துக்களாகிய நாம் பார்த்து விடுவோம் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். 'ஜாதி இந்துக்களை ஒன்று திரட்ட வேண்டும்' என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் கவனித்துப் பார்த்திருந்தால் இந்த 42 பேர்கள் கொலை செய்யப்பட்டு இறந் திருக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. இன்னொரு கொலை நடந்திருக்கிறது. கொடிக்கால்பாளையத்தில் ரெயிலில் விட்டு இறங்கிச் சென்ற ராமச்சந்திரன் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டிருக் கிறார். அவர்கள் போலீசில் ஏற்கனவே ஒரு புகார் கொடுத்திருக் கிறார்கள். தன்னைக் கொலை செய்யக் காத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே தனக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று என்று போலீ லிடம் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் ரெயிலில் இருந்து இறங்கிச் செல்லும்போது வெட்டிக் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

தஞ்சை ஜில்லா எங்கு பார்த்தாலும் கொலைக் களஞ்சியமாகக் காட்சி அளிக்கிறது. இன்னும் பல நிகழ்ச்சிகள் அங்கு நடைபெற் றிருக்கின்றன. இதைப் பற்றி யெல்லாம் தீண்டாமை ஒழிப்புக் கமிட்டித் தலைவர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்களிடம் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சென்று பார்த்திருக்கிறார்கள். நானும் சென்று பார்த்திருக்கிறேன். இந்த நிலை எப்படி ஏற்பட்டது? 42 பேர்கள் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 16 —8 அடி நீள அகலமுள்ள இரண்டு அறைகள் கொண்ட வீட்டில் 42

[திரு. பி. ஜயராஜ்] [1969 பிப்ரவரி 28

பேர்கள் கொல்லப்பட்டார்களா அல்லது சுட்டு அதில் அடைக்கப் பட்டார்களா, 42 பேர்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து இறந்திருக் கிறார்கள். அவர்கள் இறக்கும்பொழுது என்னென்ன நினைத்தார் களோ ? அவர்கள், தங்களுடைய பிள்ளைகள், கணவன், தாய்மார் கள் முதலியோர் பக்கத்தில் இல்லையே என்று நினைத்து அந்தப் புகைச்சலிலே புழுங்கிச் செத்திருக்கிறார்கள். நல்ல மனம் படைத் தவர்கள் யாரும் இந்த நிகழ்ச்சியைக் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது. அத்தகைய கொடுஞ் செயல் நடந்திருக்கிறது. பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள்கூட இதைக் கட்சி சார்பற்ற கண்கொண்டு பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் பதவியேற்ற பிறகு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, பிற்பட்ட மக்களுக்காக உயிரையே பணயம் வைக் கிறேன் என்று சொல்லியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். இன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு ஆதித் திராவிட மக்கள் அநியாயமாகக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்த மந்திரி சபையின்மீது குற்றம் சுமத்துகின்றேன். எத்தனையோ ஆண்டுகள், எத்தனையோ மந்திரி சபை ஆண்டு வந்தது. ஆனால் இப்படிக் கிடீர் கிடீரென்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஹரிஜன மக்கள், குழந்தைகள், பெண்கள், ஆண்கள் எல் லோரும் சாகின்றார்கள் என்றால் அதை எப்படிச் சகித்துக் கொண் டிருக்க முடியும்.

இங்கு முன்னால் பேசிய சட்டமன்ற உறுப்பினர் ** அதில் உண்மை இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால் அத்த கைய நிகழ்ச்சியில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் சென்று பார்க்க வேண்டும், யாராவது கேட்டார்களா? இல்லை. அவர்களுக்கு நாதி இருக்கிறதா ? மதிப்பிற்குரிய மத்திய சர்க்கார் உணவு அமைச்சரவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். இங்கே அரசாங்கம் நல்லமுறையிலே நடக்கிறது என்று. இந்தக் கொடு மைகளை யெல்லாம் நேரில் சென்று பார்த்தால் நிலைமைகள் தெரி யும். சட்டம், ஒழுங்கு எப்படி இருக்கிறது ? சட்டசபையில் 5-ம் தேதியன்று பேசிவிட்டுச் சென்ற நான் 15, 20 நாட்கள் கழித்து வெட்டப்படுகிறேன் என்றால் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இந்தச் சட்டப் பேரவையிலே தனக்கு ஆபத்து வரும என்று தெரிவித்ததாக. சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளை எடுத்துப் பார்த்த பிறகு வேறு ஒருவரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுச சொல்லி இருக்கிறார்களே தவிர தனக்கு ஆபத்து என்று தெரிவித்ததாக இல்லை என்று தெரிகிறது. இதை சட்டசபை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்தும் உறுப்பினரும் தெரிந்து கொள்ள லாம்.

* போவைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1969 பிப்ரவரி 28]

திரு. பி. ஜயராஜ்: தலைவரவர்களே, இன்று அமைச்சராக இருப்பவர்கள் அப்பொழுது சபாநாயாராக இருந்தார்கள். 5,6 பெட்டிஷன்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். திருவேங்கடம், மற்று மூள்ள காங்கிரஸ்காரர்களைக் கொலை செய்வதற்கும், அடிப்பதற்கும் கலவரங்கள் நடப்பதாக மூன்றிருந்த முதலமைச்சரவர்களுக்கும் மகஜர்கள் கொடுத்திருக்கிறேன் என்ற தகவலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். எனக்கே இப்படி ஏற்படுகிறது என்றால் சட்டம், ஒழுங்கை எப்படி நிலைநாட்ட முடியும்? இன்று அமைச்சராக இருப்பவர்கள் அன்று சபாநாயராக இருந்தார்கள். அந்தப் பெட்டிஷன்கள் விசாரிக்கப்படவில்லை. திருவேங்கடம் என்பவரைக் கொலை செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். பெரிய கலவரங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அமைச்சராக இருப்பவர்கள் சபாநாயகராக அப்பொழுதிருந்தார்கள். அவர்கள் மூன்னால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி:. தங்களை வெட்டியவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டதா, அல்லவா? அவர்கள் தண்டிக்க பட்டிருக்கிறார்களா, இல்லையா?

திரு. பி. ஜயராஜ்: வழக்குத் தொடரப்பட்டிருப்பது, வழக்கு நடந்திருப்பது என்பது வேறு. வழக்கு எப்படி எப்படிச் சென்றது என்பது வேறு. நான் சொல்லியிருக்கிறேன், கலவரங்கள் செய்யக் காத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். திருவேங்கடம் என்பவரை வெட்டிக் கொலை செய்திருக்கிறார்கள். இஸ்மாயில் சாகிப்பை வெட்டுவதற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அடுத்து ராமு என்பவரை அடித்துத் தொந்தரவு படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று பல மகஜர் கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வெட்டப்பட்ட பிறகு கேஸ் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகின்றேன். வெட்டப்படுவதற்கு முன்னாலே சம்பந்தப்பட்ட போலீஸ் அதிகாரி களிடம் தெரிவித்த சட்டசபையில் கூறப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் உண்மையா, கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் மகஜர்கள் உண்மையா என்று விசாரிக்கச் சொல்லியிருந்தால் நான் வெட்டுப் பட்டிருக்க வேண்டாம். அது வேண்டுமென்றே இந்த அரசாங் கத்தால் விசாரிக்கப்படவில்லை என்ற குற்றத்தைச் சாட்ட விரும்பு கிறேன். ஆகவே, தலைவரவர்களே, இதுமாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி கூட்டுற வுத்துறை அமைச்சரவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவாகப் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்தப் பேரவையிலே தனக்கு ஆபத்து என்று கூறியதாகவும், அது கவனிக்கப்படவில்லை என்றும் கூறினார்கள். சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளை எடுத்துப் பார்த்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தனக்கு

[திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்] [1969 பிப்ரவரி 28

ஆபத்து என்று கூறியதாக அந்த நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இல்லை என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அவர்கள் குறிப்பிட்டது, **வேறு யாரோ சிலரைக் குறித்து ஆபத்து என்று** குறிப்பிட்டார்களே தவிர, பேரவையிலே உள்ள உறுப்பினருக்கு ஆபத்து என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் அதற்கு உடனடியாகப் பேரவைத் தலைவர் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பார்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்கள். அவர்கள் சபாநாயகராக இருந்த பொழுது நடந்ததைப்பற்றிக் கூறினர்கள். அதற்காகத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன், 'டேப் ரிக்கார்டு" வைக்க வேண்டுமென்று. அது மாஜி சபாநாயகரவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா **இல்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். "டேப் ரிக்கார்டு" வைத்**தால் யார் என்ன பேசினார்கள் என்பதை நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம். குறிப்பிட்டார்களா இல்லையா என்று தெரிந்து **கொள்ளலாம்.** சில விஷயங்கள் காணமல் போகின்றன. **"டேப் ரிக்கார்டு"** வைக்க வேண்டுமென்று நான் அப்பொழுது சொன்னது மாஜி சபாநாயகரவர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கிறதா? அது குறிப்பில் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'டேப் ரிக்கார்டு' வேண்டு **மென்பது ஒரு கருத்து.** ஆனால் உறுப்பினர்கள் இங்கு பேசுகின்ற பேச்சு இங்கே கருக்கெழுத்தாளர்களால் எடுக்கப்பட்டு மறுநாள் அது உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு, அதிலே ஏதாவது முறைகேடான நிலையிருந்தால் திருத்தி, அவர்கள் கையெழுத்திட்டு அனுப்ப வேண்டும். பிறகு அது **நிகழ்ச்சிக்** குறிப்பில் அச்சடிக்கப்படுகின்ற முறையிருக்கிறது. எனவே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் அந்த முறையிலே குறை காணலாமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரவர்கள் கூறியதை உறுப்பினர் ஜெயராஜ் அவர்களே மறுக்காத பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் அதில் தலையிட்டுப் பேசுவது விந்தையாக இருக்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : என்னுடைய கட்சி அங்கத்தினர் பேசும்பொழுது மாஜி சபாநாயகரவர்கள் ஏன் குறிக்கிட்டிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சபையிலே இப்படிப்பட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள் எழுப்புகின்ற நேரத்தில் அமைச்சர்கள் குறுக்கிட்டு விளக்கம் அளிக்க உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் தீர்ப்பு

1968 பிப்ரவரி 28] [பேரவைத் தலைவர்]

அளிக்கின்ற உரிமை பேரவைத் தலைவருக்கு இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் குறுக்கிட்டுக் கருத்துக்கள் கூறுவதற்கு விதிமுறைகள் தடையாக இல்லை.

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியம் : மாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், நம்முடைய அங்கத்தினர் அவர்கள் தனக்கு ஆபத்து என்று குறிப்பிடவில்லை, வேறு ஒரு அங்கத்தினருக்கு ஆபத்து என்று குறிப்பிட்டதாக அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அப்படி **வேறு ஒரு அங்கத்தினருக்கு ஆபத்து என்று கூறக் கூடாதா?** அந்த ஆபத்தை அரசாங்கம் தடுக்கக் கூடாதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒருவர் கூறிய கருத்துக்கு வேறு கருத்தாக, அதற்காக நான் விளக்கம் அளிக்கின்றேன் என்று ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புவது முறையாகாது. நான் பல முறை **சொல்லியிருக்கிறேன், உறுப்பினர்கள் கண்டனத் தீர்மானத்தின்** மீது பேசுகிறார்கள். பேசுகின்ற நேரத்தில் அடக்கமாக, உணர்ச்சிகளை அடக்கிக் கொண்டு, கருத்துக்களிலே மட்டும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். சொற்களிலே சூடேற்றுவதும், நிகழ்ச்சி முறைகளுக்கு மாறுபட்டுப் பேசுவதும் முறையாக ஆகாது. உறுப்பினர்களை வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன், அடக்கமான சொற்களோடு பேச வேண்டுமென்று. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கின்றேன். முன்னாள் முதலமைச்சர் மாண்புமிகு அறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் போல் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களின் கருத்தை மறுக்கக்கூடியவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். அப்படி மறுக்கின்ற நேரத்திலே, கேட்கின்ற எதிர்த்தரப்பிலே உள்ளவர்கள் வெட்கப்படும் உட்காரக்கூடிய நிலை இருக்கும், சிரித்துக்கொண்டே அவருடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலையிருக்கும். அந்த வகையில் சொற்களிலே பொருளை வைத்து சொற்களிலே வலுவேற்றி உங்கள் கருத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. ஏ. முனியாண்டி : மாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், கனம் உறுப்பினரவர்கள் பேசும்பொழுது *
என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவ்வாறு குறிப்பிடுவது முறையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : *
என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் அது தவறு. அப்படிக் கூறியிருந்தால் அதை நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் உறுப்பினரவர்கள் அதைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்.

திரு. பி. ஜயராஜ் : நான் சொல்லவில்லை. இதற்கு முன்னாலே **சீர்காழி சட்டமன்ற உறுப்பினரவர்கள் சொன்னார்கள். அது** உண்மையாக இருக்கலாம் என்றுதான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* பேரவைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. பி. ஜயராஜ்] [1969 பிப்ரவரி 28

தலைவரவர்களே, சட்டசபையிலே எனது தொகுதியிலே தாக்கப்படுகிறார்கள் என்ற நிகழ்ச்சிகளைக் குறித்து நானே பேசி இருக்கிறேன். நான் பேசினது ஞாபகம் இருக்கிறது. இன்று கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சராக இருப்பவர்கள் தடுத்துச் சொல்வதால் ஏதோ ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ஐயப்படுகிறேன்.

முற்பகல் 10-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது நம்முடைய **ஜெயராஜ் அவர்கள் முன்பு சொன்னதாகச் சொன்னார்களே அது** 1967-ம் வருடம் ஜூலை மாதம் 6-ம் தேதி நிகழ்ச்சிக் குறிப்பிலே **இருக்கிறது. ஜூன் மாதம் ஆறாம்தேதி 1967-ம் அன்று** காங்கிரஸ் கூட்டணியைச் சார்ந்த திருவேங்கடம் என்பவரை அடித்துக் கொன்று கொலை செய்துவிடப் போவதாகச் சிலர் பயமுறுத்தியதன் விளைவாக, அது குறித்து பல பேர் முறையிட்டதன் காரணமாக சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்கும் இலாக்காவிற்கும் எனக்கும் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தான் அவர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜயராஜ் : தலைவர் அவர்களே, நான் கால் கால் வெட்டப் பட்ட பிறகு முதன் முதலாக இப்பொழுதுதான் இந்த அவையிலே பேசுகிறேன். அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு இடையில் என்னென்ன நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன என்பது எனக்குப் புலப்படவும் இல்லை, தெரியவும் இல்லை. இத்தகைய நிலைமை நீடிக்கலாமா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. இந்த நிலைமை நீடித்தால் ஏழை எளிய மக்கள் வாழ முடியுமா என்பதனை அரசாங்கம் கவனித்து, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து இன்றையதினம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அத்துடன் தஞ்சை மாவட்டத்திலே **கொலை நடப்பது சர்வ சாதாரணமாக ஆகிவிட்டது.**

கொடிக்கால்பாளையம் என்ற ஊரில் ராமச்சந்திரன் என்பவர் **ஏன் வெட்டப்பட வேண்டும், அவருடைய நிலைமை என்ன,** அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதையும் அரசாங்கம் நன்கு கவனிக்க வேண்டும்.

பூந்தாழ்வான்குடியிலே பக்கிரி என்பவர் இந்த அரசாங்கத்தால் சுடப்பட்டார். அவர் எதற்காகச் சுடப்பட்டார்? இந்த நாட்டிலே இருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கூலி கேட்டார். அதற்காகச் சுடப்பட்டார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தேர்தலின்போது, 'கூலி உயர்வு கேட்ட அத்தான் குண்டடி பட்டுச் செத்தான்', என்று ஒரு சாதாரண பெண்ணின் படம் போட்டுக் குண்டடிபட்டு செத்த மாதிரி காண்பித்தார்களே. இன்றையதினம் உண்மையிலே குண்டடிபட்டு செத்திருக்கிறார்களே அவர்களை என்ன என்று அழைக்கிறார்கள். ஆக, அன்றையதினம் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஏழைகளுக்குக் கூலி கொடுக்காமல் சாகடித்ததுபோல் படம் போட்டார்களே இன்றையதினம் இவர்கள் எந்த

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. பி. ஜயராஜ்]

வுக்கு இருக்கிறார்கள். செய்கிறார்கள்? இன்றையதினம் அந்த பக்கிரி என்பவன் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுச் செத்திருக்கிறான். இந்த நாசாங்கம் என்ன செய்யப் போகிறது? அன்றையதினம் படம் போட்டு காண்பித்தார்களே, இப்பொழுது பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், செத்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்தச் சபையிலே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இவர்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும்பொழுது பேசியதற்கு நேர்மாறாக இன்றைய தினம் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பெல்லாம் கிடைக்கும், நல்ல பல புதிய திட்டங்களெல்லாம் இவர்கள் ஆட்சியில் கிடைக்கும் என்று மக்கள் எதிர்ப்பார்த்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது நடக்கின்ற நிலைமைகளைச் சிந்தித்துப் பார்க்கின்றபொழுது படித்தவர்கள். மாணவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் அத்தனை பேரும் மேலும் சிந்திக்க வேண்டிய அளவுக்கு இன்றையதினம் நிகழ்ச்சிகள் சென்று கொண்டிருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, ஆதமங்கலம் என்ற ஊரில் பெண்கள் மான பங்கம் செய்யப்பட்டதாக தனுஷ்கோடி எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் கேட்கின்ற நேரத்தில், அமைச்சர்கள் சொல்லுகின்றார்கள் 'நீங்கள் பேசினால், அல்லது உங்களுக்கு என்ன வேண்டுமென்று சொன்னால் நாங்கள் ஏதோ செய்வோம்', என்று. ஆனால், சட்டசபை உறுப்பினர்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற தகவல்கள், வேண்டுகோள்கள், மகஜர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை. பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் எதற்காக இங்கு வந்திருக்கிறார்கள்? பொதுமக்களுக்கு நன்மை செய்யவும், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பளிக்கவும், ஆட்சியில் குற்றங்குறைகள் இருந்தால் அதைச் சட்டமன்றத்திலோ, அமைச்சர்களிடத்திலோ, அதிகாரிகளிடத்திலோ சொல்லி அதை நீக்கவும் தான் வந்திருக்கிறார்களே தவிர, வேறு எதற்கும் இல்லை. ஆனால், அவர்கள் சொல்லுகின்றவைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் இதுபோன்ற பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுகின்றன. இத்தகைய நிலைமை மாற வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

அடுத்தபடியாக, விருதுநகர் தொகுதியைச் சேர்ந்த சங்கரலிங்கபுரம் குழந்தை வேலு என்ற அரிஜன் 1968-ஆம் ஆண்டு மாதம் 1-ம் தேதி செங்குன்றபுரம் என்ற ஊருக்குப் பிண்ணாக்கு வாங்குவதற்காகப் போனார். ஆமத்தூர் ஹெட் கான்ஸ்ட்டபிள் தொரைசிங்கம் என்பவரும் மற்றும் ஒரு போலீசும் அவரை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வா என்று அழைத்துப் போனார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கண்டனத் தீர்மானம் கீழ்வெண்மணி நிகழ்ச்சியைப் பற்றியது- தமிழ்நாடு பூராவும் பற்றிப் பேசுவது என்றால் நன்றாக இருக்காது.

[1969 பிப்ரவரி 28

திரு. பி. ஜயராஜ் : தமிழ்நாட்டிலே தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பாதிக்கப்படடிருகிறார்கள் என்பதைத்தான சொல்கிறேனே தவிர, பேரவையில் நான் சொல்ல வேண்டாமென்று சொல்வது . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையில் சொல்ல வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கண்டனத் தீர்மானம் கீழ் வெண்மணிப் பற்றியதாயிற்றே என்று தான் சொல்கிறேன்.

திரு. பி. ஜயராஜ் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் இவைகளை யெல்லாம் சொல்லி முடித்து விடலாம் என்று எண்ணுகிறேன். இவை யெல்லாம் சொல்லுவதற்குக் காரணம் நானும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவன், நானும் பாதிக்கப்பட்டவன்; ஆகவே, பாதிக்கப்பட்டவர்களிடம் இருந்து எனக்குக் கடிதங்கள் வருகின்றன. ஆகவே தான் இவைகளையெல்லாம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தஞ்சை ஜில்லாவில் இன்னும் ஒரு கொலை நடந்திருக்கிறது. கொரடாச்சேரி பக்கத்திலே ஒரு பஞ்சாயத்து தலைவர் வெட்டிக் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. மனிதன் கொலைப் படுகிறான். எதற்காகக் கொலை செய்தார்கள் என்பதை அரசாங்கம் கண்டு பிடிக்கவேண்டும். யார் கொலை செய்தார்கள் என்ப தெல்லாம் கோர்ட்டில் தீர்ப்பளிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். மனிதன், இந்த நாட்டிலே பிறந்தவன், என் கொலை செய்யப்பட வேண்டும். நான் இவைகளை யெல்லாம் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இப்படி தஞ்சை ஜில்லாவில் கணக்கிலடங்காத, எனக்குத் தெரியாத பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக் கின்றன. ஆகவேதான் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகளை யெல்லாம் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

பேரவைத் தலைவரது அனுமதியுடன் முன்பு பாதியில் விட்ட விஷயத்தை முடித்து விடுகிறேன். 'குழந்தைவேலு என்பவரை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வா என்று அழைத்துப் போனார்கள். போனவர் அன்றைக்கு வரவில்லை. மகன் தேடினார். ஆனால் அவரைப் போலீஸ் அழைத்துச் சென்றார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு மறுநாள் மகன் நடராசன், மூலிப்பட்டி பஞ்சாயத்துத் தலைவர் வேலுகோனார், என்பவரையும் சங்கரலிங்கபுரம் பஞ்சாயத்து உதவித் தலைவர் பெரிய கருப்பன் என்பவரையும் அழைத்துக் கொண்டு ஆமத்தூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்றார்கள். சென்றவுடன் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் வேலுகோனார் ஸ்டேஷனுக்குச் சென்றிருக்கிறார். வேலுகோனார் ஸ்டேஷனுக்குள் சென்று குழந்தைவேலு இருக்கின்றாரா என்று பார்த்தார். அங்கே குழந்தைவேலு பிணமாகக் கிடக்கின்றார். வேலு அலறிக் கொண்டு ஓடிவந்தார். செய்திக் கேட்டதும் மகன் நடராசன் அப்பா அப்பா என்று துடித்தார், மோதினார். ஆனால் மகனைக்கூட கிட்ட நெருங்க விடவில்லை. என்ன அநியாயம்? பின் சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. பி. ஜயராஜ்]

கலெக்டருக்குச், அமைச்சாகளுக்கும் தந்தி மூலம் தன் தந்தை மிணமாகக் கி-க்கின்ருர் என்று தெரிவித்தார். பிறகு, பிரேத பரிசோதனை நடைபெற்றது. இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடை பெற்றவை என்பதைப் பார்க்கும்போது அவர் இறந்து போனது எதற்காக என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அவர் மன்னர் **நாயக்கன்பட்டி என்ற ஊரில் ஓர் வீடு வாங்கியிருக்கிறார். ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கிற தெருவிலே தாழ்த்தப்பட்ட மகன் ஒரு வீடு வாங்கிவிட்டாரே, இதை எப்படி** யாவது அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று---தடுக்கவேண்டுமென்று முயற்சி செய்தார்கள். ஆனால் அந்த முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. அதன் காரணமாகத்தான் அவர் கொலை செய்யப்படுகின்ற அளவுக்கு நிலைமை எற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. டாக்டர் செல்லையா என்பவர், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தி லுள்ளார். அவரை ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பொய் சர்ட்டிபிகேட் கேட்டார். செல்லையா என்ற அந்த டாக்டர் மறுத்திருக்கிறார். அந்தச் செல்லையா ஆரம்பச் சுகாதார நிலையத்தில் வேலை செய்து வந்தார். அந்த டாக்டர் அரிசனை வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். பொய்யான சர்ட்டிபிகேட் கேட்டு கொடுக்க மறுத்ததன் காரண மாக அந்த இன்ஸ்பெக்டர் ஆத்திரம் கொண்டு ஜாதிப் பெயரைச் சொல்லி தாக்குதலைக் கூறினர். இதுபற்றி மாவட்ட கலெக்டரிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ரெவினியூ அதிகாரிகள் விசாரித்து ரிக்கார்டு செய்திருக்கிறார்கள். மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரி டி.எஸ்.பி. நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஸ்தலத்தில் டி. எஸ்.பியையும், செல்லையாவையும் தீண்டாமை ஒழிப்புக் கமிட்டித் தலைவர் இனியபெருமாள் கேட்டார். போதிய சாட்சிகள் இல்லை. அதனால் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று டி.எஸ்.பி. கூறி யிருக்கிறார். திரும்பவும் கேட்டுக் கொண்டதன் பொருட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப் போவதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த அளவுக்கு சென்று கொண்டிருக்கிறது அராசாங்கம். நான் அதிகம் சொல்ல விரும்பவில்லை சொல்ல வேண்டியதில்லை.

வட ஆற்காடு மாவட்டம் நெம்மேலி என்ற ஊரில் மாணவர்கள் நாடகம் பார்த்த குற்றத்திற்காக அவர்களை ஜாதி இந்துக்கள் அடித்துத் துன்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். மறுநாள் **ஊருக்குள்** வந்து அங்கிருந்த பெண்களை அடித்துத் துன்புறுத்தியது மட்டு **மல்ல, பெண்களின் உடைகளையும் அபகரித்து நிர்வாணமாக** ஓட விட்டார்களாம் என்று சொல்லுகின்ற போது . . .

ஓட விட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகின்ற போது . . .

திரு. பி. ஜயராஜ் : நெம்மிலி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் எத்தனையோ நெம்மிலி இருக்கிறது? இது எந்த நெம்மிலி?

திரு. பி. ஜயராஜ் : இளையபெருமாள் கமிட்டியினர் ஸ்தலத்திலேயே விசாரணை செய்திருக்கிறார்கள். போலீசுக்குப் புகார் கொடுக்கப்பட்டும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் அமராவதி பக்கத்தில் ஒரு ஆதித் திராவிட ஹரிஜனப் பெண் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுத்து வரச் சென்ற போது பொதுக் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்கக் கூடாது என்று பலவந்தமாகத் தாக்கப்பட்டார். போலீஸில் புகார் கொடுக்கப் பட்டு எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதையும் தீண்டாமை ஒழிப்புக் கமிட்டித் தலைவர் இளையபெருமாள் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டதும் பத்திரிகை யிலும் செய்தி வந்திருக்கிறது. இன்னும் எத்தனையோ நிகழ்ச்சி கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இங்கே நமது தலைவர் அவர் கள் தஞ்சை மாவட்டத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டுப் பேசவேண்டு மென்று சொன்னதால் மற்றவற்றைச் சொல்லவில்லை.

தஞ்சை மாவட்டம் என்று சொல்லும்போது என்னுடைய விஷயத்திலே அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு நடந்து கொண்டது என்பதைப் பார்க்கும்போது நான் மிகவும் வெட்கப்பட வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறேன். எனது சம்பவத்தில்கூட, அரசாங்கம் தலை யிட்டு ஓரிடத்தில் என்னுடைய எதிரியின் சார்பில் பப்ளிக் ப்ராசிக்யூட்டரை ஆஜராக்கினார்கள். நாகப்பட்டினம் செஷன் ஸுக்கு வரும்பொழுது அவர் எனக்கு ஆஜராகின்ற அளவுக்கு இருக்கிறது. இது சரித்திரம் காணாத, எந்த உலகத்திலும் நடக்காத விஷயம். இங்கே என்னுடைய எதிரிக்கு, அங்கே எனக்கு எப்படி கேஸ் நல்லமுறையில் நடக்கும்? ஏதோ, நடந்தது, தீர்ப்பானது. அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. கட்சிக் கண்ணோடு பார்க்க வேண்டாம். நடந்ததில் என்ன உண்மை என்று பார்க்கவேண்டும். நான் மூன்று முறை தேர்தலிலே நின்று வெற்றிபெற்று தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து, ஒரே அரிசனருக்கு காங்கிரஸ் சார்பிலே நின்று வந்துள்ளேன். எனக்கே இந்த நிலைமை என்று சொன்னால் சாதாரண தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்கு என்ன நிலைமை இருக்கும்? இந்தச் சபைக்கும் இந்தத் தமிழ்நாட்டுக்கும் இது எப்படி பொருந்தும் என்பதை பார்க்கின்றபொழுது மிகவும் வெட்கமாகவும், வேதனையாகவும் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே தான் இத்தகைய நிலைமைகள் நடைபெறுதவண்ணம் சர்க்கார் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். கீழ்வெண்மணியில் நடந்தது என்ன? அது சம்பந்தமான வழக்குகள் இப்பொழுது தீர்ப்பு மன்றத்தில் இருக்கிறபடியால், அதற்குள்ளே சென்று, எப்படி நடைபெற்றது என்பதை யெல்லாம் குறித்து நான் பேசவில்லை. பாக்கிக் குண்டுகள் வெடித்திருக்கின்றன. கலெக்ஸ் இல்லாத

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. பி. ஜயராஜ்]

துப்பாக்கிகள் 16 மைல்களுக்கு அப்பாலிருந்து வந்திருக்கின்றன. அங்கே என்ன நடைபெற்றது என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதற்கு முன்னால் இதைப்பற்றிப் பேசிய பல நண்பர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கட்சி செய்தார்கள், இந்தக் கட்சி செய்தார்கள் என்பதெல்லாம் பொருள் அல்ல. அதைப்பற்றி நான் சிந்திக்கவில்லை. ஆனால், மனிதர்கள் கொல்லப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் குறிப்பாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சாகடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யப் போகிறது என்பது தான் கேள்வி. இதில் ஒருவரை ஒருவர் சாட்டிவிட்டு, அதன் மூலம் நாம் தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. ஏழை மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் உயிர் இழந்திருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே அங்கு நடந்த நிகழ்ச்சி என்ன? 47 பேர்கள் வீட்டிற்குள்ளேயே செத்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக நெருப்பில் வெந்து செத்தார்களா, அல்லது சுடப்பட்டு அடிபட்டார்களா அல்லது உள்ளே வைத்து பூட்டப்பட்டு, புகைச்சல் தாங்காமல் மூச்சுத் திணறி மாண்டார்களா என்பதை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். இந்த மாநிலத்தில் இனி மேலாவது இத்தகைய அக்கிரமங்கள், அநியாயங்கள் தவிர்க்கப் பட வேண்டும். மாண்டுபோன மாணிக்கங்களுக்காக என்னுடைய கண்ணீரைக் காணிக்கையாகத் தருகிறேன்.

எனக்கு முன்பு இதைப்பற்றிப் பேசிய அங்கத்தினர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு பேசிய கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர் அவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள், மற்றவர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். அங்கே நடைபெற்ற தகாத இனிமேலாகிலும் நடைபெறுவண்ணம் தடுக்க வேண்டும். கூலிப் பிரச்னை உடனடியாகத் தீர்க்கப்படவேண்டும். இந்தப் பிரச்னையில் அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தி, அங்கே எந்த விதமான உயிர்களும் இனிமேல் சாகாவண்ணம் தக்க பாதுகாப்பு அளிக்கும் பொறுப்பை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எதற்கு இம்மாதிரி திடீரென்று புரட்சி ஏற்படுகிறது. ஏன் ஏற்படுகின்றது, அதனுடைய மர்மங்கள் என்ன? அவைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு மார்க்கங்கள் என்ன? அங்கே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இவர்களை யெல்லாம் சேர்த்துக்கொண்டு அது குறித்துப் பரிசீலனை செய்து, அங்கு இருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் அல்லது நிலத்தவான்தார்களுக்கும், யார் யாருக்கு எப்படி எப்படி பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைச் சிந்தித்து, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். கூலிப் பிரச்னையை சட்டபூர்வமாக நிர்ணயித்துவிடவேண்டும். கூலியைப்பற்றிய நிர்ணயம் சட்டபூர்வமாக இருந்துவிட்டால், இம்மாதிரி கிளர்ச்சிகள் வரா. விவசாயக் கூலிகள் அன்றாடம்

[திரு. பி. ஜயராஜ்] [1969 பிப்ரவரி 28

வேலீல செய்து பிழைப்பவர்கள். சர்க்கார் அவர்கள் கூலியைப் பற்றி ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்துவிட்டால், அவர்களும் அதிக மான அளவு வேண்டும் என்று கேட்க முடியாது, இவர்களும் கொடுக்க முடியாது என்ன சொல்ல முடியாது. ஆகவே, இந்த நிலைமையை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து, அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு இத்தகைய வாய்ப்புத் தொடுத்த தலீவர் அவர்களுக்கு நன்றியும், வணக்கமும் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலீவர் : 13 உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டும். மேலும் எதிர்க் கட்சித் தலீவர் அவர்களும், முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பேச வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் 10 நிமிடத்திற்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. சௌந்தரராஜ மூப்பனர் : ஆன் எ பாயிண்டு ஆப் கிளாரிபிகேஷன், சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலீவர் : எதற்கு கிளாரிபிகேஷன்? பேச்சைப்பற்றி ஏதாவது விளக்க வேண்டுமென்றால் தான் கிளாரி பிகேஷன்.

திரு. இரா. சௌந்தரராஜ மூப்பனர் : சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை * * என்று சீர்காழி உறுப்பினர் குறிப்பிட்டார் என்று நண்பர் சொன்னர். அதை அந்த உறுப்பினர் திரும்பிப் பெற்றுவிட்டார் களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலீவர் : திரு. ஜயராஜ் அவர்கள் அப்படிச் சொன்னர்கள் என்று ஓர் உறுப்பினர் சொன்னர்கள். அதற்கு ஜயராஜ் அவர்கள் நான் அப்படிச் சொல்லவில்லீ என்று சொன்னர்கள் . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சீர்காழி உறுப்பினர் அப்படிச் சொன்னதாகச் சொன்னர்கள். அங்கத்தினர் * * என்று சொன்னர்கள். அதற்கு அப்படிச் சொல்லலாமா என்று ஒரு உறுப்பினர் கேட்டபொழுது, திரு. ஜயராஜ் அவர்கள், சீர்காழி உறுப்பினர் அப்படிச் சொன்னதைத் தான், தான் குறிப்பிட்ட தாகச் சொன்னர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலீவர் : உறுப்பினர்கள் ஒழுங்குப் பிரச்னை எழுப்பும்பொழுது, எந்த நேரத்தில் அந்த நிகழ்ச்சி நடக்கிறதோ, அப்பொழுதே குறுக்கிட்டு, ஒழுங்குப் பிரச்னையைக் கிளப்ப வேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு, எப்பொழுதோ நடந்ததைப் பற்றி இன்றைக்கு ஒழுங்குப் பிரச்னை எழுப்புவது முறையாகாது. எனென்றால், நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகளை யெல்லாம் பார்க்கவேண்டிய நீர்மை இருக்கும்.

* * பேரவைத் தலீவர் ஆணைக்கிணங்க அதற்றப்பட்டது.

1969, பிப்ரவரி 28]

திரு. பெ. சீனிவாசன் : ஆன் ஏ பாயிண்டு ஆப் இன்பர்மேஷன், சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதைப்பற்றி பாயிண்டு ஆப இன்பர்மேஷன்?

திரு. பெ. சீனிவாசன் : எனது தொகுதியைப்பற்றி சற்று முன்பு பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விருது நகரில் குழந்தைவேலு என்ற அரிசன் போலீஸ் நிலையத்தில் கொல்லப்பட்டதாக இங்கு பேசும்பொழுது உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது சரியான தகவல் அல்ல. அவர் இறந்தார், கொல்லப்படவில்லை. ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் விசாரணை செய்திருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் பார்லிமெண்டு உறுப்பினர்கள் அங்கு விசாரணை செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் பெரியதாக்கிப் பேசி இருக்கிறார்கள், அவர் சாவுக்கும், அரிஜன் எனபதற்கும், காங்கிரஸ்காரர் என்பதற்கும் எத்தனிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது. தயவுசெய்து தவறான தகவல்களைச் சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜயராஜ் : எந்த அடிப்படையில் உறுப்பினர் அவர்கள் அப்படிச் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த இடம் அவருடைய தொகுதியைச் சேர்ந்தது. அதற்காக விளக்கம் கொடுத்தார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் அப்படிச் சொன்னார் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியாது 'நான் கூறுவது சரி, அவர் கூறுவது தவறு என்று சொல்லுவதற்கு இது அல்ல இடம். நீங்கள் சொன்னீர்கள் ஒரு கருத்தை. அந்தத் தொகுதியைச் சார்ந்தவர் என்ற முறையில் அவர் அதற்கான விளக்கத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதோடு இதை முடிக்க வேண்டும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது மன்றத்தின் முன்னால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கண்டித்துப் பேசுவதற்கு நான் முன்வருகிறேன். வெண்மணியில் வெந்து மடிந்த அரிசன விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக இப்பொழுது விவாதிக்கப்படுகிறது. வெண்மணியில் நடந்திருக்கக்கூடிய அந்தக் கோரமான சம்பவம் மாதிரி நாமெல்லாம் கேள்விப்பட்டதே கிடையாது, படித்துத் தெரித்துக்கொண்டதும் கிடையாது. அம்மாதிரியான உலகத்திலேயே நடக்காத ஒரு சம்பவத்தை நடத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். ஏன் அவர்கள் அப்படிச் செய்தார்கள் ? எதற்காக ஏழை அரிசன விவசாயத் தொழிலாளர்களை உயிரோடு தீ வைத்துக் கொளுத்தவேண்டும் என்று நான் ஆழ்ந்து சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1969, பிப்ரவரி 28

விவசாயத் தொழிலாளர்களாகிய அந்த மக்கள் தாழ்ந்த்ருஷ்ட வசமாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் கணிசமாக இருக்கிறார்கள். அரிசன மக்கள் முன் காலத்தில் மிகக் கேவலமான அடிமைத் தொழிலைச் செய்து வந்தவர்கள். நிலப் பிரபுக்களின்கீழ் அடிமைகளாக வாழ்ந்துவந்தவர்கள். நிலப்பிரபுக்கள் என்று சொல்லும்பொழுது, நிலப்பிரபுக்கள் ஒழிந்துவிட்டார்களா, இல்லை என்று ஒரு சாரார் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலப்பிரபுக்கள் இன்றையதினம் அவர்களுடைய நிலத்தை யெல்லாம் பல்வேறு வகைகளில் பிரித்து வைத்துக்கொண்டு, ஆனால், பண்ணையைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள என்பது நமது அமைச்சர்கள் சகல பேர்களுக்கும் தெரியும். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது அப்மாதிரியான ஒரு தனி அரசாங்கத்தை அவர்கள் 'இன்றையதினம் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கூலி உயர்வு அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இம்மாதிரியான ஒரு சம்பவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எதற்காக அவர்கள் அதிகமாகக் கூலி கேட்கிறார்கள், கூலி கேட்பதிலே அர்த்தம் என்ன இருக்கிறது என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. உண்மையிலேயே அவர்கள் எவ்வளவு கடுமையான வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நல்ல உள்ளம் படைத்தவர்கள் யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள். வேண்டுமானால், அந்த வேலையின் அருமையே தெரியாதவர்கள், அந்தத் தொழிலைச் செய்தே பழக்கம் இல்லாதவர்கள அப்படிச் சொல்லலாம். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் 24 மணி நேரமும் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது ஒன்றும் மிகையாகாது. இரவு, பகல் பாராமல் விவசாய வேலை செய்தால் தான், விவசாயம் முறையாகச் செய்ய முடியும். உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க முடியும். நிலத்தை மாத்திரம் சொந்தமாக வைத்துக் கொண்டு, ' நாங்கள் தான் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கிறோம்" என்று சொல்வதெல்லாம் மேலெழுந்தவாரியாகச் சொல்லிக்கொள்ளலாம். அவர்களை ஆதரிக்கின்ற முதலாளிகளும், முதலாளிகளால் நடத்தப்படுகின்ற பத்திரிகைகளும், நிலப் பிரபுக்கள் தான் விவசாயம் செய்கிறோம். நாங்கள் தான் உற்பத்தி செய்கொள்ளலாம்.

உண்மையிலேயே, நேரிடையாக வேலை செய்கிறவர்கள், செய்யக் கூடியவர்கள், இவர்கள். போதுமான ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பது குற்றமா? இதை ஆராய வேண்டும் இன்னும் சொல்லப் போனால், சமூகத்தில் இவர்கள் மிகத் தாழ்மையான, கீழ்த்தரமான வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். ஜாதி இந்துக்களுக்கு, அதிக நிலம் வைத்திருக்கிறவர்களுக்கு, அவர்களுடைய பண்ணையில், அவர்களுடைய சொந்தத்தில், சமூகத்தில் எல்லா விதமான கீழ்த்தரமான வேலைகளைச் செய்ய வேண்டியவர்களாக

1969 பிப்ரவரி 28] [ஆ. கு. சுப்பையா]

இருக்கிறார்கள். மாடு தூக்குவது, பிணம் தூக்குவது, இழவுக்குச் சொல்லப் போவது, விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால், வெள்ளம் போனதை, இ விபத்துக்கள் போன்றவை ஏற்பட்டாலும், உயிரைக் கொடுத்து இவர்களதான ஜாதி இந்துக்களைக் காப்பாற்ற வேணும். இப்படிப்பட்ட தொழில்களில ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், பிரதானமான தொழில் விவசாயம் என்றாலும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய எல்லா சௌகரியங்களையும் செய்தாக வேண்டும். ஆகவே, இவர்கள் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய, போதுமான ஊதியம் வேண்டும் என்று இன்றைக்குப் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள்.

இன்றையதினம், தஞ்சை விவசாயத் தொழிலாளர்களாகிய அரிசனங்கள், ஒன்று சேர்ந்து ஒரு ஸ்தாபனத்தை வைத்தார்கள். இப்படி அரிசனங்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஸ்தாபனம் வைத்திருப்பது ஜாதி இந்துக்களுக்கு ஆகவில்லை. பல அரசியல் கட்சிகளுக்கு ஆகவில்லை. அந்த வகையில் அரசியல் கட்சிகள் முழுப் பங்கு கொள்கிறார்கள். அதை இல்லை என்று யாருமே மறுக்க முடியாது. இம்மாதிரியான கொடுமையான சம்பவங்களை, 1947-48-ம் ஆண்டுகளில் இவர்கள் எவ்வளவோ கொடுமைகளைச் செய்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி பதவிக்கு வந்ததைடன், இந்த அரிசனங்களை அழித்து ஒழித்து விடலாம் என்று நினைத்துச் செயல்பட்டார்கள். ஆனால், அவர்கள் தோல்வி அடைந்தார்கள். அவர்களுக்கு கொடுமைகளைச் செய்துவந்த, பாதகம் ஏற்படுத்திய, காங்கிரஸ் ஆட்சியால் ஏற்பட்ட நிலைகளை அகற்ற வேண்டிய நிலையில், தான்காவது பொதுத் தேர்தலில், அவர்களுக்கு நல்ல பாடம் கற்பித்தார்கள். தோல்வி கண்டார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். **ஆகவே, இன்றைனம் அதைத் திரும்பிச் செய்ய எண்ண** மார்க்கம் என்ன பார்த்தார்கள். நம்மை யெல்லாம் காலே வாரி **விட்டார்கள், ஆட்சிக்கு வரவொட்டாமல் செய்தார்கள், என்ற** காரணத்திற்காக, இவர்கள் ஏழை எளிய அரிசனங்கள் என்ற ஒரே **காரணத்திற்காகத்** தேர்தல் முடிந்த மூன்று மாதத்தில் வலிவலம் என்ற இடத்தில் மாநாடு நடத்தினார்கள். அந்த மகாநாட்டில், காங்கிரஸ் பெரும் தலைவர்கள் பங்கு கொண்டார்கள். அந்த மகாநாட்டில், எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், அரிசனங்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய கோரிக்கைகளை, அவர்கள் மூன்னலே பெற்றுவந்த உரிமைகளை மறுப்பது என்பதும், புதிதாக பதவிப் பொறுப்பேற்று இருக்கும் அரசுக்கு பல்வேறு வகை **களிலும் தொந்தரவு கொடுப்பது, நெருக்கடிகளை உண்டாக்குவது** எந்த எந்த வகைகளில் இயலுமோ அந்த அந்த வகைகளில் செய்வது, இரண்டாம் போகம் சாகுபடி செய்ய வேண்டாம் என்று **தடுப்பது** போன்ற காரியங்களைச் செய்யத் தலைப்பட்டார்கள். மூலமும், இவர்கள் சொல்வதை யாரும் கேட்கவில்லை. ஆனால், அப்படி அவர்கள் சொன்னது என்னமோ உண்மை. நெருக்கடிகளை

[ஆ. கு. சுப்பையா] [1968 பிப்ரவரி 28

உண்டாக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்த பிறகு, உற்பத்தியாளர் கள சங்கம் என்று ஒரு சங்கத்தை நிறுவினார்கள். இதை **ஆரம்பித்தத்தற்கு உதவியது காங்கிரஸ் மூலம். . .**

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, இதுவரைக்கும் நான் பொருமையாகவே இருந்தேன். காங்கிரஸ், காங்கிரஸ் என்று சொல்வதானால், அதற்கு ஆதாரத்துடன் சொல்ல வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் செய்யப்பட்டதா ? காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்திருக்கலாம். இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. பொது நோக்கத்திற்காகக் காங்கிரஸ் காரர செய்தால் அது காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆதரவு பெற்று செய்தது ஆகாது. காங்கிரஸ் கட்சியின் அதிகார பூர்வமாகச் **செய்யப்பட்டதா, விளக்கம் தரவேண்டும்.**

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் பேசும் போதும், கட்சியைச் சொல்லாமல் பேச வேண்டும். அப்படிச் **சொல்வதானால் நானும் கட்சியைச் சொல்லக் கூடாது என்பதை** ஒத்துக்கொள்வேன். நான் காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் என்று சொல்வதற்குக் காரணம் இருக்கிறது. இல்லை என்று மறுக் **கட்டும். . . .**

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இல்லை என்று மறுக்கத் தானே நான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : யார் பேசினாலும், எந்தக் கட்சியைப் பற்றிச் சொல்வதானாலும், ஆதாரம் வைத்துக் **கொள்ள வேண்டும். ஆகவே கட்சியைக் குறிப்பிடாமல் பேசுவது தான் நல்லது.**

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : அந்த மாநாடு நடத்தியபோது, **அந்த மாநாடு எங்கே நடந்தது, யார் யார் கலந்து கொண்டார்கள்.** யார் யார் அந்தச் சங்கத்தில் உறுப்பினர்கள் என்பதை யெல்லாம் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. வலிவலம் தேசிகர் அந்த மகா **நாட்டில் பங்கு கொண்டார்; குன்னிஷூர் மீனாட்சியம்மாள் அவர்கள் அந்த மகாநாட்டில் பங்கு கொண்டார்கள்; வாண்டையார் பங்கு** கொண்டார்கள். இவர்களெல்லாம் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் **கள் என்று சற்றுத் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும்.**

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதைத்தான் சொல்கிறேன். அதாவது காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பதற்கும், காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் என்பதற்கும் இருக்கும் வித்தியாசத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவரவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் சேர்ந்து எவ்வளவோ செய்யலாம். நான் கூட பல விவசாயச் சங்கங்களில் பங்கு கொண்டிருப்பவன். ஆனால், காங்கிரஸ் அதையெல்லாம்

1969, பிப்ரவரி 28] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

சேர்ந்தது என்று ஆகிவிடுமா ? அதிகார பூர்வமாகக் காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் அந்த மாநாட்டை நடத்தினார்களா என்பதைத் தான் கேட்கிறேன்.

(திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் தன் இடத்தில் நின்றார்கள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கோதண்டராமன், அவர்கள் உட்காரவேண்டும். நான் சொல்லுகிறேன்.

திரு. நா. காசிராமன் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். அங்கத்தினர் பேசும்போது, ஒரு சில பெயர்களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இங்கே பதில் அளிக்க முடியாமல் இருக்கும்போது, **அவர்களுடைய பெயர்களைச் சொல்வது முறையா என்பதை** அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கடந்த காலத்தில் நடந்த மாநாட்டில் கலந்துக் கொண்டிருப்பவர்களைப் பற்றிச் சொல்லும் போது, அப்படிக் குறிப்பிடக்கூடாது என்று சொல்வது முறை யாகாது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, கீழ்வெண்மணி யில் இழைக்கப்பட்ட தீங்குக்கு இரையானவர்கள் அரிசனங்கள், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை யாரும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அதேபோல்தான் நானும் சொல்லு கிறேன். பின்னால் இவர்கள் பேசும்போது அவர்களும் சொல்லத் தான் போகிறார்கள். கட்சியைக் குறிப்பிடாமல் இருக்கப் போவதில்லை. நிலப்பிரபுக்களுக்குச் சாதகமாகப் பேசும் இவர்கள் எங்கள் கட்சியை இழுக்காமல் பேசமுடியாது. ஆகவே, **அந்த மாநாடு உருவானதைப்பற்றித் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று** சொல்கிறேன். ஏற்படவிருக்கும் மாற்றத்திற்கு விரோதமாக சதித் **திட்டம் போட்டார்கள். அந்தவகையில் அந்த மகா நாட்டில் திட்டமிட்டார்கள்** என்று சொன்னேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, **தான்** ஏற்கனவே குறிப்பிட்டேன். திட்டம் என்றால், அந்தத் திட்டம் என்னவென்று நிரூபிக்க வேண்டும். அந்தத் திட்டம் காங்கிரஸ் **கட்சியின் திட்டமா ?**

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : முதலிலேயேதான் அந்தத் திட்டங் களைச் சொன்னேனே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் மாநாடு போட்டார் கள். திட்டம் போட்டார்கள் என்று சொல்லலாம். 'சதித் திட்டம்' என்று சொல்லாமல், இன்ன திட்டம் என்று சொன்னால் போதும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : அவர்கள் என்ன திட்டம் போட் டார்கள் என்று முன்னமேயே சொன்னேன். இரண்டாம் போகம் சாகுபடி செய்யாதீர்கள் என்று சொன்னார்கள். கரும்பு உற்பத்தி

செய்யாதீர்கள் என்றார்கள். விவசாயிகள் பெற்று வரக்கூடிய உரிமைகளைக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இதையெல்லாம்தான் அடிப்படையாகக் கொண்டு அந்த உற்பத்தியாளர்கள் சங்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் பத்து நிமிஷத்திற்கு மேல் ஆகிவிட்டது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மற்றவர்களெல்லாம் குறுக்கே பேசினார்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் என்ன செய்வேன் ? நேரத்தைத்தான் நான் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : இவர்களெல்லாம் குறுக்கிட்டார்கள். நிம்மதியான மாநாடு நடத்தி விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாக நடைவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார்கள். அதுதான் பூந்தாழங்குடியில் ஒத்திகை பார்த்தார்கள். நாலு மைல்களுக்கு அப்பால் மாங்குடியிலிருந்து அவர்கள் தவறான வார்த்தைகளைப் பேசிக் கொண்டு வந்து, ஆத்திரம் மூட்டும் அளவிற்கு, 200. 300 பேர்கள் திரண்டு, கொடியேற்றத்தைக் கொண்டு பூந்தாழங்குடிக்கு வந்து, தேவையற்ற நிலைமைகளை உண்டாக்கி, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தை எற்படுத்தினார்கள். அதன் பின்னால், அவர்களுடைய கூட்டங்களில். மாநாடுகளில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமாகப் பேசி வந்தார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு பத்து நிமிஷங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, இப்பொழுது
மு.ப. 11-00 15 நிமிடங்களாகிவிட்டன. இன்னும் 12 பேர் பேச இருக்கிறார்கள். காலை நிகழ்ச்சியை 1½ மணிக்குள் முடிக்க வேண்டும். இன்றைய தினம் மாலையில் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றாலும், மாலையில் நடைபெற வேண்டிய நிகழ்ச்சிகள் வேறு உள்ளன. ஆகவே, எல்லோரும் எல்லாவற்றையும் கூறுவதற்கு வாய்ப்பில்லையே, நேரம் இல்லையே என்ற கருத்தாமல், தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்திற்குள் உறுப்பினர்கள் தங்கள் உரையை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். திரு. சுப்பையா அவர்கள் சீக்கிரமாக உரையை முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இம்மாதிரியான சம்பவம் நடைபெறுவதற்கான அறிகுறியாக, தொடர்ந்து 3, 4 மாதங்களாக ஜனங்களுக்கு விரோதமான பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது குறித்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அப்போதைக்கப்போது தகவல் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

கீழ்வெண்மணியிலிருந்து கிவளூர் மூன்று மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. சர்க்கிள் போலீஸ் ஆபிசும் இருக்கிறது. விசேஷ போலீஸ் படையும் இருக்கிறது. சுமார் மாலை 6 மணியளவில் இரண்டு பேரைப் பிடித்து கட்டிவைத்து அடித்திருக்கிறார்கள். பிறகு படையாகத் திரண்டுபோய் சேரியில் இருப்பவர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள், அடித்திருக்கிறார்கள். இந்த விஷயம் பூராவும் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்குத் தெரியும். ஏன் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாமல் வாளாவிருந்தார்கள்? தகுந்த நேரத்தில் என் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லையென்ற விவரத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். நான் யாரையும் குறைவாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. போலீஸ் அதிகாரிகள் அங்குள்ள நிலப்பிரபுக்களோடு பழக்கம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்; நிலப்பிரபுக்களுடைய நிர்ப்பந்தம், அவர்களிடம் ஏற்பட்ட உறவு முறைகள் எல்லாம் . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : போலீஸ் அதிகாரிகள் எல்லாம் நிலச்சுவான்தார்களோடு உறவு வைத்திருந்தார்கள் என்றால், சர்க்காரும் இருந்து, நிலப்பிரபுக்களோடு போலீஸ் உறவு வைத்துக் கொண்டிருந்தது என்றால் அது சர்க்காருக்கு அவமானமாக இருக்காதா? (திரு. ஆ. கு. சுப்பையா எழுந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரம் அதிகமாகி விட்டது. உறுப்பினர் அவர்கள் 20 நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக் கொண்டு விட்டார். சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் வந்து நடவடிக்கை எடுக்காமல் தயங்கியிருக்கிறார்கள். இரண்டு நாட்கள் ஆகியும், யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை. பின்னர் டி.ஐ.ஜி அவர் சுமும், கலெக்டர் அவர்களும், நானும் அந்த இடத்திற்கு ஒன்றாகச் சென்றோம். கொளுத்தப்பட்டு எரிந்து, பாதி எரிந்தும், பாதி எரியாமலும் இருந்த பிணங்கள் அத்தனையையும் வாசலில் அடுக்கி வைத்திருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும் ஒரு சிறிய குடிசையில் அடைத்துக் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். தெருவில் இருந்த குழந்தைகளையெல்லாம் பிடித்து அடித்திருக்கிறார்கள். 15 பேர்களுக்குத் துப்பாக்கிக் குண்டு காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏழெட்டு பேர்களுக்கு அரிவாள்களால் ஏற்பட்ட குத்துக்காயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 25 வீடுகளுக்குத் தீ வைத்துக் கொளுத்தியிருக்கிறார்கள். போலீஸ் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நான் கேட்டபோதுதான், டி.ஐ.ஜி. அவர்கள் அங்குள்ள போலீஸ் அதிகாரியைப் பார்த்து "ஏன் யாரையும் கைது செய்யவில்லை?" என்று கேட்டார். அதன் பிறகு பக்கத்து கிராமத்தில் உள்ளவர் களையெல்லாம் கைது செய்தார்கள். நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்களும், இன்றைய முதல் அமைச்சர் அவர்களும் நேரில் வந்து

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1969 பிப்ரவரி 28

சம்பவம் நடந்த இடத்தைப் பார்வையிட்டார்கள். சம்பவம் நடந்த மூன்றும் நாள்தான் அமைச்சர்கள் வந்தார்கள். (மணி **படிக்கப்பட்டது).**

இன்றையதினம் அரசு என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், இத்தச் சம்பவத்திற்கு முன்னால், அந்தப் பிரதேசங்களில் உள்ள நிலச் சுவான்தார்களோடு, போலீசுக்கு எந்த அளவுக்கு உடந்தை இருந்திருக்கிறது என்பதை உயர்ந்த அதிகாரிகளைக் கொண்டு விசாரிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அதிகாரிகள் எப்படி நடந்துகொண்டார்கள் என்ற உண்மையை அரசாங்கம் அறிந்து கொள்ள முடியும். அந்த அதிகாரிகளையெல்லாம் உடனடியாக அந்த இடத்தைவிட்டு மாற்றியாக வேண்டும். . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்தபடியாக திரு. என். கிட்டப்பா அவர்கள் பேசுவார்கள்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். அந்தப் பிரதேசங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் நஷ்டத்திற்கு ஈடாக, அந்த அதிகாரிகளுடைய சொத்தைப் பறிமுதல் செய்யவேண்டும். அரசாங்கமே நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமல், அந்த நஷ்டத்தை அதிகாரி களிடமிருந்தே வசூலிக்க வேண்டும். அரசாங்கம் இதை விசேஷ **மாகக் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு,** என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இனி, பேசுகின்ற உறுப்பினர் கள் பத்து நிமிடங்களுக்கு மேல் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பு. செ. முத்துச் செல்வன் தலைமை]

*** திரு. என். கிட்டப்பா** : தலைவர் அவர்களே, அண்மையில் தேற் **வெண்மணியில் ஏற்பட்ட சம்பவத்திற்குக் கண்டனம்** தெரிவித்து இங்கே பேசப்பட்டு வருகிறது. அந்தக் கண்டன தீர்மானத்திற்கு எனது மறுப்பைத் தெரிவிக்கும் வகையில் நான் சில கருத்துக் களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கண்டனத் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த உறுப்பினர் மிகவும் உள்ளபடியே வேதனையடைந்தவராக இருக்கிறார் என்று கூறிக் கொண்டு வந்தார். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் என்ற வகையில் தேற்றத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற சம்பவத்திற்கு என்னு டைய இதயப் பூர்வமான வேதனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாற்பத்திரண்டு பேர்கள் ஒரு குறுகிய இடத்தில் குடிசையில் அடைக்கப்பட்டு, பின்னாலே அவர்கள் சுடப்பட்டு, அந்த வீடு கொளுத்தப்பட்டு 42 பேருக்கு உயிர் இழக்கக்கூடிய கோரச் சம்பவம் தமிழகத்தில் எத்தகைய சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறது என் பதை எண்ணுகிற நேரத்தில், விவசாயத் தொழிலாளர் மத்தி

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. என். கிட்டப்பா]

யினும ஏனையோர் மத்தியிலும் சிலர் இந்தக் காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணுகின்ற நேரத்தில் நாம் மிகவும் வருத்தப்படுகிறோம். வேதனைப்படுகிறோம். ஆனால் கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து பேசியவர்கள், இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் ஏதோ சர்க்காருடைய கவனக் குறைவின் காரணமாக கீழ்வெண்மணியில் நடந்துவிட்டதைப் போலவே எடுத்துச் சொல்லி, அரசாங்கத்தை கண்டித்துப் பேசினார்கள். கீழ்வெண்மணியில் சம்பவம் நடைபெற்றிருக்கிறது. மூன் எச்சரிக்கை இடப்பட வேண்டும், பாதுகாப்பு தரப்பட வேண்டும். அப்படி பாதுகாப்பு தரப்படாவிட்டால், தாழ்த்தப்பட்டிருப்பவர்கள் கொல்லப்பட்டுவிடுவார்கள் என்ற எச்சரிக்கை அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்து, பின்னாலே அரசாங்கம் போலீஸ் துறை தக்க நடவடிக்கை எடுக்காமலிருந்து, சம்பவம் நடைபெற்றிருந்தால் உள்ளபடியே கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து கண்டிக்கிறோம் என்பதன் பொருள் விளங்கும். தீர்மானத்தை முன்மொழிந்த உறுப்பினர், இது திட்டமிட்டு நடைபெற்றதாகச் சொன்னார்கள். ஒரு வேளை அந்த உறுப்பினருக்கு இந்தச் சம்பவம்பற்றி முன்கூட்டித் தெரியுமோ, என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. இன்றைய தினம் அவர்கள் முதலைக் கண்ணீர் வடித்து நிற்பது, ஒருவேளை அவர்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்களோ என்று நாட்டு மக்கள் எண்ணத்தக்க அளவுக்கு இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட இயக்கத்தில் உள்ளவர்களால், இதற்குமுன்பு பரிதாபத்திற்குரிய பஞ்சமர்கள் என்று வர்ணிக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் 42 பேர் உயிர் இழக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சி கீழ்வெண்மணியில் நடந்ததை நாம் அறிகிறோம். நெஞ்சத்திலே கைவைத்துப் பார்த்து, உள்ளத் தூய்மையோடு நினைத்துப் பார்த்தால், இந்தச் சம்பவத்திற்கு யார் பொறுப்பு என்பது நன்றாகத் தெரியும். சிலர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சிக்காரர்கள் என்ற நிலையில் அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் தலைவர்களும் அவர்களைச் சந்திக்கின்ற நிலையில் அவர்களுக்கும் இந்தச் சம்பவத்திற்கும் இருக்கின்ற தொடர்பை நாட்டுமக்கள் அலசிப் பார்க்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இப்படி அவர்களைப்பற்றி நாட்டுமக்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில்தான் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். கண்டிக்கப்படவேண்டியவற்றை உள்ளபடியே அத்தனை பேரும் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் நிச்சயமாக யார் இதற்குப் பொறுப்போ, யார் இதற்கு உடந்தையோ—எவ்வளவு பெரிய கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும், அகில இந்தியக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும், அகில உலகக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் நிச்சயமாக நீதி மன்றம் அவர்களைத் தண்டித்தே தீரும், அவர்களை விடாது என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. என். கிட்டப்பா] [1969 பிப்ரவரி 28

கீழ்வெண்மணிச் சம்பவத்தைப்பற்றிப் பேசுகின்றபோது தம் முகம் பூராவும் இருக்கிற நிலைமைகளைச் சொன்னார்கள். தங்கள் நெஞ்சிலுள்ள கருத்துகளைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். பலப் பல மாவட்டங்களில் இருப்பதாகச் சிலவற்றை சொன்னார்கள். அதில் உள்ள நிலைமைகள் உண்மைக்கு எவ்வளவுக்கெவ்வளவு மாறுபட்டிருக்கிறதோ, இல்லையோ 1965-ம் ஆண்டு மொழிப் போராட்டம் தமிழகத்தில் நடைபெற்றது. கூலி உயர்வு கேட்டான் அத்தான் குண்டடிபட்டுச் செத்தான என்று சொல்கிறவர்கள்—1965-ஆம் ஆண்டிலே மொழிப் போராட்டம் நடந்தபோது காக்கை, குருவி களைச் சுட்டுத் தள்ளுவதுபோல மனிதர்களைச் சுட்டுத் தள்ளினார்களே, அதை எந்தக் கட்சி அரசாங்கம் செய்தது என்று தான் சொல்லத் தேவையில்லை—பல்லாயிரம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கேட்டுக் கொள்ளட்டும் எத்தனை பேர்களை செத்தார்கள் என்கிற விவரங்கள் கூடக் கிடைக்கவில்லை, மூக்கையாவை மட்டும் சிறைக்கார்டு கூடவே கூட கொளுத்திவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள் என்று கேள்வி படுகிறோம். நீங்களும் அறிந்திருப்பீர்கள். குருவிகளைப் போல, காக்கைகளைப் போல மக்களைச் சுட்டுக் குவித்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆட்சியின் கவனத்திற்கு வராத நேரத்தில் கீழ்வெண்மணிச் சம்பவம் நடைபெற்றுவிட்டது. இது ஆட்சியின் கவனக் குறை வினால் ஏற்பட்டதல்ல. கவனக் குறைவால் ஏறபட்டதுபோல நீலிக் கண்ணீர் வடித்து கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருப் பவர்கள் முதுகுளத்தூரை நினைத்துப் பார்க்கட்டும் முதுகுளத்தூரை பினைக் குவியலாகும். அவர்கள் —அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படாத நிகழ்ச்சி—அதற்கு அரசினைக் கண்டிக்க முன் வந்திருக்கும் நிலையைக் கண்டு மக்கள் வேதனைப்படுகிறார்கள். **கண்டிக்கப்படவேண்டியவர்கள் இந்த அரசினர் அல்ல. தண்டிக்கப பட வேண்டியவர்கள் தண்டிக்கப்படப்போகிறார்கள்.** கையில் துப்பாக்கி வைத்துச் சுட்டிருக்கிறார்கள். ஆதுவும் கூசென்சு இல்லாத துப்பாக்கி. அப்படி கூசென்சு இல்லாத துப்பாக்கியை வைத்திருந்தவர்கள்—எந்த இயக்கத்தில் உள்ளவர்களாக இருந் **தாலும் தண்டிக்கப்படவேண்டியவர்கள், கண்டிக்கப்படவேண்டிய** வர்கள், நீதி மன்றம் நிச்சயமாக நீதி வழங்கும்.

ஆனால் திருடிவிட்டு ஓடுகிறவர்கள் பிடிக்கப் பல்லோர் கூடிய **வுடன் திருடன் அதோ ஓடுகிறான், திருடன் அதோ ஓடுகிறான்** என்பதாகக் கூட்டத்தோடு சேர்ந்து தானும் திருடனைத் தேட முயற்சிப்பதுபோல இதில் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. அந்த **நிலைக்குத் தப்பித்துக் கொள்ளவும் விடக்கூடாது. இந்த நிலையில் அரசின்மீது கொண்டுவரப்பட்ட கண்டனத் தீர்மானத்திற்கு— கீழ்த் தஞ்சை மாவட்டத்தின் சார்பில் ஆளும் கட்சியின்** சாதாரண உறுப்பினன் என்ற முறையில் ஆழ்ந்த மறுப்பினைத் தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

1969 பிப்ரவரி 28]

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையின் முன்னால் வைத்திருக்கிற கண்டனத் தீர்மானத்தில் கண்டிருக்கிற 25—12—1968-ல் நடந்த கீழ்வெண்மணிச் சம்பவம் குறித்து பல்வேறு மதிப்பீடு, விமர்சனம் செய்யப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். அப்படி மதிப்பிடுகிறபோது ஒவ்வொருவரும் கொண்டிருக்கிற நம்பிக்கைகளையும், கருத்துக்களையும் ஒட்டித்தான் அதைப் பார்க்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில்—எங்கள் பிரஜா சோஷலிஸ்டுக் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் லட்சியம் எவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், அந்த லட்சியத்தை அடைவதற்காக செல்கின்ற வழிகளும், முறைகளும் நல்லனவையாகவே இருக்க வேண்டுமென்று உறுதியாகவே தப்புகிறோம். அப்படி நம்புகிற கட்சியைச் சார்ந்தவன் நான்.

அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு இந்தப் பிரச்சினையைப் பார்க்கிற போது எந்தக் கருத்தோடு நடந்திருந்தாலும், எப்படியான உணர்**வோடு நடந்திருந்தாலும் மிகவும் தீமையானது மிகவும் கொடுமை**யானது. அப்படி நடந்திருக்கக்கூடாது என்றே நான் கருதுகிறேன். அப்படி நடந்திருக்கிற நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது அம்மாதிரி நிகழ்ச்சி ஏன் நடந்தது என்று சரியாக ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். சரித்திரம் காண முடியாத ஒரு நிகழ்ச்சியாக இது அமைந்திருக்கிறது. நேற்றைய தினம் திரு. சிவஞானம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் சரித்திரத்தில், இலக்கியத்தில் கூடக் காணாத நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. அப்படி சரித்திரத்தில், இலக்கியத்தில் காண முடியாத அளவு இந்தியாவிலேயே **பல போராட்டங்கள், பல இயக்கங்கள் நடந்திருந்தாலும் அவை**களில் எல்லாம் காண முடியாத நிகழ்ச்சியாக நடந்திருக்கிறதே, அப்படி நடந்திருக்கிற நிகழ்ச்சியை சரியாக விசாரணை செய்து, அது எதைக் குறிக்கிறது, எதைக் காட்டுகிறது என்பதை ஏன் புரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்யக்கூடாது என்பதுதான் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தப் **பிரச்சினையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் கூறினார்கள். இது அரசாங்**கத்தால் நடந்தது அல்ல, நீதி விசாரணை வேண்டியதில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் கருதுகிறேன், அரசாங்கத்தால் நடக்கிற காரியங்களுக்குத்தான் நீதி விசாரணை என்ற கொள்கையை வைத்துக்கொள்வது நல்லது என்று தோன்றவில்லை. எப்படி லட்சியத்தை நல்ல முறையில், நேர்மையான முறையில் அடைய வேண்டும், ஜனநாயக முறையில் அடைய வேண்டும் என்கிற உயரிய கொள்கையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோமோ, அது போலவே எங்கே தவறு நடந்தாலும் எப்படி நடந்தாலும், அரசாங்கத்தின் சார்பில் நடந்தாலும், தனியாகவே நடந்தாலும்—தவறுகள் இன்னவை, சரியானவை இன்னவை என்பதை மக்களுக்கு

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1969 பிப்ரவரி 28

உனர்த்த நீதி விசாரணை அமைப்பதுதான ஜனநாயக ஆட்சியை செம்மைப்படுத்தும், செழுமைப்படுத்துமே தவிர, நமக்கு சம்பந்தம் இல்லாதது என்று அரசு விட்டு விடுவதில் பயன் இல்லை.

அது மட்டும் அல்ல. சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு பூசண்பாடுகளும் மோதி வெடிப்பதைத்தான இந்த சம்பவம் காட்டுகிறது. சுரண்டல்காரர்கள் ஆதிக்கக்காரர்கள், பணக்காரர்கள், ஏழைகள், பெரிய சாதிக்காரன், இழிந்த சாதிக்காரன் என்பதாக இப்படியுள்ள பூசண்பாடுகளின் வெடிப்புத்தான் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியாக உருவெடுப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இந்த நிகழ்ச்சி எதைக் குறிக்கிறது என்றால், சமுதாய அமைப்பை மாற்ற வேண்டிய காலம் நெருங்கிவிட்டது என்பதைத்தான புலப்படுத்துகிறது. அந்தப் பகுதியில்—தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிறது உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவந்து மிச்சம் ஒன்றுமில்லாத நிலை வந்துவிட்ட பிறகு—ஒவ்வொரு அறுவடை காலத்திலும், நடவு காலத்திலும் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயக் கூலிகள் தேவைப்படுகிறது. விவசாயக் கூலிகள் தேவைப்படுகிற நேரத்தில் கூலித் தகராறுகளும், மற்ற பிரச்சினைகளும் எழுகின்றன. மோதல்கள் உண்டாகின்றன. உலக சித்தாந்தங்களைக் கடைப்பிடிக்கிறவர்கள் பல போராட்டங்களையும் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். சுரண்டலை ஒழிக்கவேண்டும் என்பதற்காக வர்க்கப் போராட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அம்மாதிரி நடைபெறுகிற போராட்டங்களையும் பார்க்கிறபோது, இந்தச் சம்பவம் எந்த சித்தாந்தப் போராட்டத்திற்கும் ஒட்டாத போராட்டமாக அமைந்திருக்கிறது. பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் விவசாயக் கூலிகளுக்கும் இடையே நடந்த சண்டை என்று போய் இருந்தாலும் ஒருவாறு நியாயத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இங்கே நடந்திருப்பது எல்லாம் விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் சண்டை நடந்து நெருப்பு வைப்பில் கோரமாக முடிந்திருக்கிறது. பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் யாரிடமும் சண்டைக்குப் போவதில்லை.

சாதாரண நிலையில் உள்ள விவசாயிகள், ஒன்று அல்லது இரண்டு ஏக்கரா வைத்திருக்கின்ற விவசாயிகள் நிலம் ஒன்றுமில்லாத விவசாயிகளுடன் சேர்ந்துகொண்டு பெரும் நிலச்சுவான்தார்களுடன் போராடுவதற்கு ஆயத்தமாக இருப்பதற்குப் பதிலாக, சாதாரண விவசாயிகளும் அதாவது 1 அல்லது 2 ஏக்கரா வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் நிலமில்லாத விவசாயிகளை எதிரிகளாகப் பாவித்து சண்டை உண்டாக்கக் கூடிய நிலைமைதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்குச் சட்டத்தின்படி உடனடியாகச் சமுதாயத்தை மாற்றிவிடமுடியாது. இன்றைக்கு இருக்கிற சட்டத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டிய மிகப் பெரிய பொறுப்பு இந்த அரசுக்கு உண்டு, என் எந்த அரசுக்கும் உண்டு. இங்கே 25—12—1968-ம் தேதியன்று நடந்த நிகழ்ச்சிக்குப்

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

பல நாட்களுக்கு முன்னாலேயே சண்டைகள் நடந்திருக்கின்றன. பரபரப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, சச்சரவுகள் நடந்திருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் கவனமாகக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு காவல் துறையினர் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அப்படி அவற்றையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால், இந்த நிகழ்ச்சியைத் தடுத்திருக்கமுடியும். ஆனால் அவர்கள் அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் கூறினார்கள், நிலப்பிரபுக்களுடன் போலீஸ் **உடந்தையாக இருந்து காலதாமதம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று** கூறினார்கள். அது உண்மைதான். அதிகாரிகளும் யார் இடத்திலே செல்வாக்கு இருக்கிறதோ, யாரிடத்திலே பணம் இருக்கிறதோ, யாரிடத்திலே அதிக அதிகாரம் இருக்கிறதோ அவர்கள் சொல்லுகிறபடி அதற்கேற்ற மாதிரி காரியங்கள் செய்கின்ற தன்மையில் அவர்கள் நம்பிக்கைக்கொண்டு அதிலேயே பழகி வளர்ந்து வந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே, அந்தத் தன்மையை இன்றைக்குத் திடீரென்று நாம் மாற்றிவிடமுடியாது. அம்மாதிரி அவர்கள் ஒரு பக்கம் நின்று காரியங்கள் செய்வதானது சமுதாய உணர்வுகளிலே, மக்கள் உணர்வுகளிலே நாம் கொண்டிருக்கிற லட்சியத்திற்குப் பொருந்துவதாக ஆகாது. எனவே, அதிகாரிகளின் மனத்தை நாம் மாற்றுவதற்கு முற்படவேண்டும். கீழ் மட்டத்திலே உள்ளவர்கள், நாதியற்றுக் கிடப்பவர்கள், சட்ட மன்றத்திலோ அல்லது கோர்ட்டிலே தன்னுடைய நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லச் சக்தியற்றவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பைக் கொடுப்பதற்காக, அவர்களை உயர்ந்த நிலைமைக்கு நல்ல வழியிலே கொண்டுவருவதற்காக, அவர்களைக் காப்பதற்காகத்தான் நாம் இருக்கிறோம் என்ற உணர்வு அதிகாரிகளிடம் ஏற்படவேண்டும். அவர்களுக்குச் சேவை செய்யவேண்டுமென்ற உணர்வும், அவர்களுக்கு கல்வி அறிவு குறைவு, அவர்களுக்கு வாய்ப்பு வசதிகள் குறைவு, எனவே அவர்கள் பக்கத்திலே எதுவும் நடந்துவிடாமல் தவறு நடந்தால், அதைத் திருத்தி அதற்கு மேற்கொண்டு அவர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பையும் கொடுப்பதுதான் அதிகாரிகளுடைய கடமை என்ற உணர்வும் அவர்களுடைய உள்ளத்திலே பதியவேண்டும். அம்மாதிரி உணர்வு நம்முடைய ராஜ்யத்திலே உள்ள அதிகாரிகளுக்கு இன்னும் வரவில்லை. சர்க்கார் ஊழியர்களிடத்திலே வரவில்லை. இந்த உண்மையை அரசு புரிந்து கொள்ளவேண்டும், இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சியிலிருந்து. இந்த நிகழ்ச்சி பெரும் விளைவுகளை உண்டாக்கி விட்டிருக்கிறது. சமுதாயத்திலே உள்ள நிலைமையைப் புரிந்து கொண்டு இப்படி நடக்காமல் நிரந்தரமாகத் தடுப்பதற்காக என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நினைக்க வேண்டும். இந்த நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே இறந்தவர்கள் குழந்தைகள், அங்கே இறந்தவர்கள் பெண்கள், அங்கே இறந்தவர்கள் வயோதிகர்கள்,

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1969 பிப்ரவரி 28

ஒன்றுமே இல்லாதவர்கள். அவர்கள் அங்கே போராடி இறக்கவில்லை, உயிருக்குப் பயந்து ஓடிப்போய் இறந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ளக்கூட முடியாத சூழ்நிலை இந்தச் சமுதாயத்திலே இருக்கிறது என்பதை நாம் இந்த நிகழ்ச்சியிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் இதிலே மிகத் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். பரம்பரை பரம்பரையாக நிலச்சுவான்தார்களாகவும், குத்தகை நிலமும் எழுதி வாங்காமல் ரசீதும் கொடுக்காமல் இருக்கக்கூடியவர்களாகவும் இருக்கக்கூடிய நிலமையை மாற்ற வேண்டும். அதிகாரமற்ற முறையில் உள்ள நிலங்கள் யாரிடத்திலே இருந்தாலும் அப்படிப்பட்ட நிலங்களை அவர்களிடமிருந்து எடுத்து வருடா வருடம் அறுவடைக்கும், நடவுக்கும் என்று கூலிகளாக வருகிறவர்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்துவிட்டால், அவர்கள் குறைந்தபட்ச நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு அறுவடை செய்வதற்கு, உழுவதற்கு, நடுவதற்கான சூழ்நிலையை அவர்களே உண்டாக்கிக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை உண்டாகும். அப்படி இல்லாத வரையில் இந்தப் பிரச்னைகளிலே மாற்றம் ஏற்படாது. அப்படிச் செய்தால், அவர்களுடைய ஆதிக்கம் குறைந்துவிடும், அவர்களுடைய சுரண்டல் குறைந்துவிடும், சமுதாயத்தில் ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்படும். அப்படிச் செய்யக்கூடிய அதிகாரம் நம்மிடம் தான் இருக்கிறது. ஏற்கனவே அம்மாதிரியான சட்டம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் அறிவித்து இருக்கிறது. இது ஒரு விசேஷமான நிலைமையை உண்டாக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதாலே அரசாங்கம் இதிலே தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டும். அப்படியில்லையென்றால் இதிலே அரசியல் வந்துவிடும். இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தின் கருத்து, சமுதாயத்தின் இன்றைய நிலை, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் நிலப்பிரபுக்களைப்பற்றி அவ்வப்பொழுது இங்கே அடிக்கடி எழுந்து பேசிவருகின்ற நிலை வெற்றை எல்லாம் பார்த்தால் இதில் அரசியல் அடங்கியிருக்கிறது என்பது தெரிய வருகிறது. இந்த அரசியல் என்ன, அது எப்படி உருவாயிற்று, என்ன உருவாக்கப் போகிறது, எங்கே எங்கே எப்படியெல்லாம் இனிமேல் மோதப்போகிறது என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து, இதுதான் நடந்தது, இப்படி இனிமேல் நடக்கும் என்ற வகையில் பொதுமக்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டுமென்ற முறையிலே, இதை விசாரணைக்குவிட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை வரவேற்காவிட்டாலும்கூட ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்காருடைய நிலை என்ன, கட்சிகளுடைய நிலை என்ன என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வெட்டப்பட்டவர்

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. எ. அ. சுப்பாஜா]

என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்றும், இன்னொரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர் ஒன்றும் கொலை செய்யப்பட்ட பக்கிரிசாமி யாருடைய **ஆள் என்றும் மிராசுதாருடைய ஆள்கள்தான் கொலை செய்தார்கள்** என்றும் இப்படியெல்லாம் பேசிக்கொண்டே போகுல், அதற்கு இது நேரமல்ல. இதிலே சர்க்கார் என்ன செய்யவேண்டுமென்பதை **நாம் ஆழ்ந்து யோசிக்க வேண்டும். நடந்த சம்பவம் 6 மணிக்கு** நடந்திருக்கிறது. பக்கிரிசாமி அப்பொழுது கொலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறார். உடனடியாக 9 மணிக்கு அதைத் சம்பவம் நடந்திருக்கிறது. நடுவிலே 3 மணி நேரம் இருந்திருக்கிறது. மூன்று மைல் தொலைவில் கீவளூர் போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. கொலை செய்யப்பட்டார் என்று ஸ்டேஷனுக்குத் தெரிந்தவுடனே அங்கு இருக்கிற அதிகாரிகள் என்ன செய்தார்கள் என்பதை கூயேச்சை உறுப்பினர் என்ற முறையிலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு தப்புச் செய்தால் நாம் உள்ளே இருப்போம், நம் மூடைய கதி என்ன என்று எண்ணிப் பார்க்கின்ற அளவுக்கு இந்தச் சர்க்கார் இதுபோன்ற விஷயங்களிலே கவனம் செலுத்த வில்லையென்றால் நாங்கள் எல்லாம் இருக்கமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள், இதில் சர்க்காருடைய பொறுப்புத்தான் என்று. அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நான் தயாராக இல்லை. இதை சர்க்கார் போய்ச் செய்யச் சொன்னார்களா, அப்படிச் சொல்ல முடியாது. கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னார்களா, அப்படி சொல்ல **முடியாது. அதிகாரிகள் எல் இதில் தாமதம் செய்தார்கள்.** அதிகாரிகள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். அல்லது அமைச்சரவை உடனடியாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுத்திருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நாம் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், சட்டம் அமைதி பாதுகாக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்ற அளவில் மக்களிடத்திலேயும், அதிகாரிகளிடத்திலேயும் அந்த உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒவ்வொரு கட்சியும் அவன் செய்துவிட்டான், இவன் செய்துவிட்டான் என்றே அல்லது அவர்கள் கொன்றுவிட்டார்கள் அல்லது இவர்கள் கொன்றுவிட்டார்கள் என்றே சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. இந்தத் தீர்மானம் கொண்டு வருகிற நிலைமையைப் பார்த்தால் ரொம்ப வருத்தப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்குக் கீழே நடப்பது எல்லாம் அவர்களுக்குத் தெரியாது. பலசரக்குக் கடையிலே ஒரு சாமான் வாங்கினால் கொஞ்சம் கண்ணை மூடினால் எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகிறான். ஒரு **கடையில் நானு பேரை வைத்து நிர்வாகம் செய்வது பெரும் கடின** மாயிருக்கிறது. **ஒரு சில பேர்களை வைத்து நிர்வாகம் செய்வது** மிகக்கடினம். அப்படிப்பட்ட நிலையில் எல்லாவற்றையும் கவனிக்க முடியாது. சில அதிகாரிகளும், ஆளும் கட்சிக்காரர்களும்,

[திரு. எ. அ. சுப்பராஜா] [1988 பிப்ரவரி 28

தொடர்புக்கொண்டு அமைச்சர்களுக்குத் தெரியாமல் அவர் **களுக்குக் கெட்ட பெயர் உண்டாக்குகிறார்கள் என்பதைத்தான்** வனிக்கவேண்டும். **இது** மிக முக்கியமான விஷயம், ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இராஜபாளையம் நகரிலே ஒரு சர்வ கட்சி ஊர்வலம் நடந்தது. நானும் சட்ட மன்ற உறுப்பினன் என்ற முறையிலே தலைமை தாங்கி நடத்திச் சென்றேன். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களுக்கும் அடுத்து இருக்கிற கட்சிக்காரர்களுக்கும் சண்டை வருகிற மாதிரி இருந்து வாய்ப் **பேச்சோடு நின்றுவிட்டது.** ஆளும் கட்சிக்காரர் டி.ஐ.ஜி-யிடம் இதுபற்றிச் சொல்லி அவர் அந்த இன்ஸ்பெக்டரிடம் அந்த சட்ட மன்ற உறுப்பினரை 75-லே போடு என்று சொன்னர். இது எனக்கு ஊர்ஜிதமாகத் தெரியும்.

அன்று எனக்குப் பக்கத்திலேயே இரண்டு கான்ஸ்டபிள்கள் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அன்று ஒன்றும் கலவரம் ஏற்பட வில்லை. சண்டை போட்டுக் கொள்ளவில்லை என்று அவர்களே சாட்சி சொல்லியும் கேட்கவில்லை. நானே நேரில் சென்று இன்ஸ் பெக்டரைக் கேட்டபோது அவர் நான் என்ன செய்வது. மேலே உள்ள பெரிய அதிகாரிகள் இருந்து அப்படிச் சொல்லுகிறார்களே என்று சொன்னர். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர் பெயரைக் குறிப்பிட்டார். நான் ஆளும் கட்சியில் இருப்ப வர்கள் எல்லோரையும் சொல்லவில்லை, சிலபேர் இப்படி அதிகாரி களைப் பயன்படுத்தி சில காரியங்களைச் செய்கின்ற காரணத்தால் பொதுவாக ஆளும் கட்சிக்கும், அமைச்சர்களுக்கும் கெட்ட பெயர் ஏற்படுகிறது. அப்படி ஏதாவது தவருன செயல்கள் நடந்து விட்டது என்று வைத்துக்கொண்டாலும், யார் மூலம் அதற்கு நிவாரணம் தேடுவது ? அமைச்சர்களிடம் சொல்லித்தான் முறை யாகச் செய்யவேண்டும். அப்போர்ப்பட்ட நிலை அங்கு ஏற்பட்டு **கோர்ட்டுக்குப் போய் அவர் அக்விட்டல்** ஆன பிறகு நான் **ஐ.ஜி.** அவர்களுடன் பேசினேன். முதலமைச்சர் அவர்களிடம் அதைப் பற்றிச் சொன்னபோது, எழுதிக் கொடுங்கள், டிப்பார்ட்மெண்டல் ஆக்ஷன் எடுக்கிறோம் என்று சொன்னர்கள். கடைசியில் யார் **அகப்பட்டுக் கொள்வார்கள்?** டி.ஐ.ஜி பெயர் வராது, இன்ஸ்பெக் டருக்குத்தான் வேலை போய்விடும். இப்போதைய அமைச்சர்கள் எதிர்க்கட்சியில் இருந்தபோது இதுபோன்ற எத்தனையோ கேஸ் கள் அவர்கள் மீது போடப்பட்டதை அறிவார்கள். அதனால்தான் **அப்போது** ஆட்சியில் இருந்தவர்களை ஜனங்கள் ஓட்டிவிட்டார்கள் ஆகவே, உங்களுக்கும் தெரியாமல் உங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் உங்களுக்குக் கெட்ட பெயரை உண்டாக்கக் கூடாது என்பதுதான் நடுநிலைமை சுயேச்சையாளராகிய என்னுடைய **அபிப்பிராயம்.** சட்டம் அமைதி என்பது எந்த இடத்தில் குலைந் தாலும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதை மட்டும் வலியுறுத்திக் கொண்டு, கட்சிக்காரர்கள் ஒரு சிலரின் தலையீட்டால்

1968 பிப்ரவரி 28] [திரு. எ. அ. சுப்பராஜு]

உங்களுக்குக் கெட்ட பெயர் வராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறி, உங்களுடைய ஆட்சி நன்முக இருக்க ஆண்டவன் அருள் புரிய வேண்டுமென்று வேண்டி, கண்டனத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்காமல் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ஜெயராஜ் அவர்கள் கொண்டு வந்த கண்டனத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு முன்பாக நம்மையெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்த, மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எனது அஞ்சலியை ஆரம்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கண்டனத் தீர்மானத்திற்குள் நுழைவதற்கு முன்னுல் புதிய முதலமைச்சர் அவர்களை வாழ்த்தியாக வேண்டும். அன்று எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசியபோதுகூட, 'கருத்திருமனிடம் இருந்து கனிவான வார்த்தைகள், ஆலோசனைகள் வரும் என்று எதிர் பார்த்தேன், கருத்திருமனுக்குக் கல் மனசு, அப்பேர்ப்பட்ட வார்த்தையை அவர் உதிர்க்கவில்லை'. என்று சொன்னார்கள். நான் புதிய முதலமைச்சர் அவர்களை வாழ்த்துகிறேன், வரவேற் கிறேன். அவர்களே கூறினார்கள்—அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் என்று. அப்படி அவர்கள் தாழ்த்தப் பட்டவர்களுடைய பிரதிநிதியாக இன்று வந்திருக்கிறார்கள். இனைர்—அவர்கள் நடையிலே சொல்லுவதானுல், 'நல்லவர்—வல்லவர்' என்று சொல்லலாம். அவர்கள் நல்ல காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். பிற்பட்ட மக்களுக்காக நல்ல காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்று எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த நாங்கள் நம்புகின்றோம்.

இந்தச் சமயத்தில் என்னுடைய உள்ளத்தை உறுத்திக் கொண் டிருக்கும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் சாதாரணமானவர்கள் அல்ல, மிகப் பெரியவர்கள். அப்பேர்ப்பட்ட அவர் மறைந்ததற்காக ஏழு நாட்கள் துக்க நாளாகக் கொண்டாடியிருக்கிறார்கள். அந்தத் துக்க நாள் முடிவதற்கு முன்பாக, அவருக்காக அழுத கண்ணீர் காய்வதற்கு முன்பாக, அவர் மேல் போட்ட மாலைகள் எல்லாம் வாடுவதற்கு முன்பாக புதிய முதலமைச்சரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பணியில் ஈடுபட்டது அந்தத் துக்கத்திற்கும், அந்தச் சோகத் திற்கும் புனிதத்தை ஏற்படுத்தியதாகாது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நேரு இறந்து 12 நாட்கள் இந்தியா முழுவதும் துக்க நாள் கொண்டாடியபோது மூன்றுவது நாளே லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் பிரதமராகத் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டுவிட்டார் என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : நீங்கள் உங்களுடைய தலைவரை எந்த அளவுக்குத் தெய்வமாகக் கருதி வந்திர்களோ அந்த அளவுக்கு நாங்கள் அவரைத் தெய்வமாகக் கருதவில்லை. நேரு அவர்களைத் தலைவராக, பெருந்தலைவராகத்தான் கருதி வந்தோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : காமராஜரைக் கடவுள் என்று கூறுகின்ற நீங்கள் நேருவை அந்த அளவுக்கு மதிக்க வில்லையா?

திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : நாங்கள் காமராஜரைக் கடவுள் என்று சொல்லவில்லை, அவரைத் தலைவர் என்றுதான் கொள்ளுகிறோம். கடவுளைத்தான் கடவுள் என்று கொள்ளுகிறோமே தவிர, தலைவர்களைத் தலைவர்கள் என்றுதான் மதிக்கின்றோம். நான் இதை ஒரு ஆலோசனையாகத்தான் குறிப்பிட விரும்பினேனே தவிர, முதலமைச்சர் அவர்கள் தவருகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு அவ்வளவு அவசரம் காட்ட வேண்டிய தேவையில்லை.

கண்டனத் தீர்மானத்தின்கீழ் வெண்மணிச் சம்பவம் பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். ஒவ்வொரு கட்சியினரும் அந்தந்தக் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் பேசினார்கள். கீழ்வெண்மணிச் சம்பவம் பொதுவாக இந்த நாட்டிலே நடந்திருக்கக் கூடாத ஒன்று. சரித்திரத்திலேகூட அம்மாதிரிக் கொடுரச் சம்பவங்கள் நடந்ததாக இல்லை. வெள்ளையர் காலத்தில் நடந்த கல்கத்தா கலவரம், ஜாலியன்வாலா பாக், நவகாளி கலவரம் ஆகியவற்றைப் பற்றிப் படித்திருக்கிறோம். வெளிநாடுகளிலே கூட இத்தகைய கொடுரமான நிகழ்ச்சி நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் இம்மாதிரியான ஒரு கொடுர நிகழ்ச்சி இந்த நாட்டிலே நடந்திருக்கிறது. கீழ்வெண்மணிச் சம்பவம் திடீரென்று தீப் பற்றி எரிவதுபோல் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியல்ல. திரு. ம.பொ.சி. அவர்களே குறிப்பிட்டார்கள். சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி கெட்டுவிட்டதற்கு தொடர்ச்சியான நிகழ்ச்சியாகச் சொன்னார்கள். இது ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினை, வர்க்கப் போராட்டம் மாதிரி உள்ளது. உள்ளவன், இல்லாதவன்—உள்ளவன் ஒரு கட்சி, இல்லாதவன் இன்னொரு கட்சி என்ற நிலையில் சர்க்கார் ஜாக்கிரதையாக, முன் யோசனையாகச் செய்திருந்தால் நலமாக இருக்குமென்று அவர்களே சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்ச்சி. இத்தகைய கோர நிகழ்ச்சி நடந்த சமயத்தில் நாம் எல்லாம் இருக்கிறோமே என்று வெட்கப்படும் நிலைமையில் இருக்கிறோம். இந்த மாதிரி நிகழ்ச்சி இந்த நாட்டிலே மட்டுமல்லாது வேறு எந்த நாடுகளிலும் இதுவரை நடைபெறுத நிகழ்ச்சி. கற்பனைக் கதைகளிலே கூடக் காணமுடியாத அளவுக்கு ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. நடந்த நிகழ்ச்சியைக் கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாமல் நீர்த்தால்தான் நல்லது. அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்த கம்யூனிஸ்டு உறுப்பினர் திரு. ஞானசம்பந்தம் அவர்கள்

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. எஸ். ராமலிங்கம்]

பேசுகிறபோது உண்மை நிலையை உணராத நிலையிலே 'காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு அவர்கள் ஓட்டுப் போடாததால் அவர்கள்தான் தீ வைத்தார்கள்' என்று பேசினார்கள். எவ்வளவு பெரிய அபாண்டம், உண்மைக்கு மாறான கூற்று. அவர்கள் உண்மையை மாற்றி இப்படித் திரித்துக் கூறுகிறார்கள். அதிலே சம்பந்தமே இல்லாத காங்கிரஸ் கட்சியை இழுத்துப் பார்க்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய **மு.பொ.சி அவர்கள் சொன்னதையெல்லாம், சோஷலிஸ்டு கட்சி** யினர் சொன்னதை எல்லாம் கூட்டணிக் கட்சியினர் சார்பில் இன்று ஆட்சியில் இருக்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக சர்க்கார் உற்றுக் கவனிக்க வேண்டும். திரு. ஜெயராஜ் அவர்கள் குறிப் பிட்டது போல் நாங்கள் எல்லாம் கூடுதலான முறையில் கவலைப் பட வேண்டியிருக்கிறது. காரணம்—கொளுத்தப்பட்டவர்கள் அத்தனை பேரும் அரிசனங்கள்.

நான் சென்ற ஆண்டே சொன்னேன், சர்க்கார் மாறியவுடன் **அரிசனங்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் தாய் இல்லாப்** பிள்ளைகளைப் போன்ற உணர்ச்சி, பாதுகாப்பில்லாத உணர்ச்சி அவர்களுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று. சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ஜெயராஜ் அவர்களின் காலே வெட்டுவதிலிருந்து சாதாரண பண்ணையில் வேலை செய்கிற ஒரு ஏழைத் தொழிலாளி யின், ஒரு அரிசனத் தொழிலாளியின் கையைப் பொசுக்குகிற வரையில் நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ச்சியாக நடந்து வருகின்றன. அவர்கள் படித்துக் காட்டினார்கள். நாடு முழுவதும் பாவி இருக் கிறது. வெண்மணி நிகழ்ச்சியை மையமாக வைத்துப் பார்த்தால் வெண்மணி நிகழ்ச்சி அவற்றிற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்ததுபோல் இருக்கிறது. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு, அரிசன மக்களுக்கு நான் பாதுகாவலனாக இருக்கிறேன் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபோது எனக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி, எனக்கு ஏற்பட்ட நம்பிக்கையில், இந்த மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால், இந்த மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் இவர் களின் ஆட்சியில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால், சிறிது ஐயப்பாடு தோன்றுவதோடு கவலையும் ஏற்படுகிறது. இந்த அரசாங்கம் கூடாத இடத்தில் சேர்ந்து கூடிக்கொண்டு எங்கே நம்மையெல்லாம் கெடுத்துவிடுவார்களோ, எங்கே நம்மை பலிக் கிடாக்களாக ஆக்கி விடுவார்களோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. தங்கள் கட்சியை வலுப்படுத்தி பிடித்த நாற்காலியை கெட்டி யாகப் பிடித்துக் கொள்ள, கூடாத இடத்தில் கூட்டு சேர்ந்து கொண்டு, ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடுள்ள கட்சிகளோடு சேர்ந்து கொண்டு, இவர்கள் பேசுவது ஒன்று, அவர்கள் பேசுவது ஒன்று, இவர்கள் கொள்கை ஒன்று, அவர்கள் கொள்கை ஒன்று என்று இப்படி முரண்பாடுள்ள கொள்கைகளை உடையவர்களை கூட்டாகச் சேர்த்துக்கொண்டு, ஒருவர் மலைக்கு இழுக்கிறார், ஒருவர் நீருக்கு இழுக்கிறார் என்ற அளவில், இவர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த

[திரு. எஸ். ராமலிங்கம்] [1969 பிப்ரவரி 28

ஆட்சி எங்களைக் காப்பாற்றும் என்ருல் இந்தமாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நடக்காமல் இருக்க வேண்டும். அப்படி நடக்காமல் இருந்தால் நாங்கள் உங்களைப் பாராட்டுவோம், உங்களை நம்புவோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நாங்கள் சுதந்திராவோடும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோடும் கூடி இங்கு ஆட்சி நடத்துவதை நண்பர் அவர்கள் கேலியாகப் பேசினர்கள் அல்லது கண்டித் தார்கள் அல்லது எதிர்த்தார்கள் அல்லது வருத்தம் தெரிவித் தார்கள். ஆனல் இன்று பீஹாரில் காங்கிரஸ்காரர்கள் சுதந்திராக் கட்சியின் அனுசரணையோடு ஆட்சி அமைத்திருக்கிறார்கள் என்ப தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்).

திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : கொள்கை ரீதியாக நாங்கள் அதை ஒப்புக் கொள்ளாதவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நாங்களும் கொள்கை ரீதி யாக ஒப்புக்கொள்ளாதவர்கள்தான்.

திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : அது அவர்களாக வந்து சேர்ந்தது; இப்போது நான் சொல்வது என்னவென்ருல், முதல் அமைச்சர் அவர்களே தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். நமக்கென்று ஒரு கலாசாரம் இருக்கிறது, நமக்கென்று ஒரு அரசியலமைப்பு இருக்கிறது, நமக்கென்று ஒரு நாடு இருக்கிறது. அந்த நிலையில் அடுத்த ஒரு மாகாணத்தை மேற்கோளாகக் காட்டி அடிக்கடி எங்களை மடக்குவது . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நமக்கென்று ஒரு நாடு இருக்கிறது, நமக்கென்று ஒரு கலாசாரம் இருக்கிறது என்று கூறுவது இந்திய ஒருமைப்பாட்டிற்கே விரோதமானது.

திரு. எஸ். ராமலிங்கம் : நமது மாகாணம், நமக்கென்று ஒரு கலாசாரம் தனியாக இருக்கிறது, நமக்கென்று ஒரு தனி பண்பாடு இருக்கிறது என்பதைத்தான் சொல்கிறேன். இந்தமாதிரி அவர் கள் ஒரு கூடாத கூட்டை கூட்டிக் கொண்டு அதன் விளைவாக இம் மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

திரு. ஜெயராஜ் அவர்கள் வருத்தத்தோடு அங்கு நடந்ததைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னர்கள். வெண்மணிப் பிரச்சினையை மைய மாக வைத்துக்கொண்டு அப்பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு தீர்வு காண வேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுக்கு என்னைவிட அந்தப் பிரச்சினை பற்றித் தெரியும். அவர்கள் அதை நன்ரு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அங்குள்ள பிரச்சினை கூலிப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல. கூலிப் பிரச்சினைக்கு அப்பாற்பட்ட பிரச்சினை அது. அது கூலிப் பிரச்சினையாக இருந்தால் ராமநாதபுரம், கோவை ஜில்லாக்களில்

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. எஸ். ராமலிங்கம்]

அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் கூட்டாக சேர்ந்து ஒரு கிராமத்தை கொளுத்த முடியாது. இங்கு தனித்த முறையில் ஒரு பகுதி என்ற முறையில், ஒரு கிராம அளவில் கூட கொளுத்தும் நிலை இருக்கிறது. இந்தமாதிரி நிகழ்ச்சிகள் இனி நடைபெற முடியாத அளவில், இவர்களது ஆட்சியைக் களங்கப்படுத்தும் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் இனி நடைபெறுத அளவில், ஏற்பட்டிருக்கிற நிகழ்ச்சிகளுக்காக நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து வெட்கப்படும் நிலையில், இம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படாமல் இருக்க நாம் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும். இது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் அல்ல, இது கண்டனத் தீர்மானம். இதை கண்டிக்கிறோம். ஆகவே இவற்றையெல்லாம் மனதில் கொண்டு இவற்றிற்கு ஒரு நிரந்தரப் பரிகாரம் காண வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்ள வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. ம. பொ. சிவஞானம்** : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே ! காங்கிரஸ் கட்சியினர் கொண்டு வந்துள்ள இந்தக் கண்டனத் தீர்மானம் அவசியமா ? வேறுவகையில்—ஆக்க வழியில்—கீழ் வெண்மணிப் பிரச்சினையை அணுகுவதற்கு வழிகள் ஆயிரம் **இருக்கும்போது, கண்டன நீதியாக அதை அணுகுவது** சரியல்ல; இதற்கு கட்சிக் கலர் கொடுத்து விட்டது பெரும் தவறு என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். இதைத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த நண்பர் ஜெயராஜ் அவர்கள் பேசியபோது, கீழ்வெண்மணி **நிகழ்ச்சி பற்றி விவரங்கள் தந்ததைவிட, இனி அவை போன்ற** நிகழ்ச்சிகள் நடக்காமல் தடுப்பதற்கு வழிவகைகள் கூறவும் அவர்கள் கடமைப்பட்டவர்கள். ஆனால், கூற அவர் தவறிவிட்டார். அவர்களுக்குப் பின்னால் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினரும் இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் இனி நடைபெறாமல் தடுக்க வழிவகைகளைக் கூறவில்லை. ஆகவே, அதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களேனும் தெரிவிப்பார் என்று நம்புகிறேன்.

கீழ்வெண்மணி நிகழ்ச்சியோடு, அதற்கு முன்னும் பின்னும் வேறு பல இடங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமைகளைப் பற்றியும் திரு. ஜெயராஜ் அவர்கள் அடுக்காகக் கூறியபோது, நான் கூட அதிர்ச்சியடைந்தேன். இந்தக் காலத்தில் கூட இப்படியெல்லாம் நடக்கிறதா? என்று வருத்தப்பட்டேன். ஆனால், எந்தப் பின்னணியில் இவையெல்லாம் நடக்**கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும்.** நீண்ட நெடுங்காலமாக சமூகாயத்தில் வர்க்க வேற்றுமையும், வகுப்பு வேற்றுமையும் இருந்து வருகின்றன. அதிலே அடக்கப்பட்டவர்கள், ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், ஜனநாயக வளர்ச்சியின் விளைவாக விழுந்த வளர்ச்சியின் காரணமாக, ஆசியல் கட்சிகள் வலுத்துக் கொண்டு வரும்போது, இளைத்தவர்களும், ஒடுக்கப்பட்டவர்களும்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] [1969 பிப்ரவரி 28

அக் கட்சிகளை ஒரு வாய்ப்பாகக் கொண்டு உயர்சாதி மனப்பான்மையை எதிர்த்துப் போராடி வருவதன் விளைவுதான் வெண்மணி நிகழ்ச்சி என்பதை நான் மறுக்கவில்லை, ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால், அப்படி எதிர்ப்பதில் நியாயம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதுதான் பிரச்சினை. கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியை தாழ்த்தப்பட்ட வர்கள் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அல்லது தங்களுக்குச் சாதகமாக அவர்களை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்றால், அப்படிப் பிடிப்பதற்கும் கை கொடுப்பதற்கும் ஒரு காரணம் இருக்க வேண்டும். அந்த மூலக் காரணத்தை நாம் அறிவோமானால், நாம் எல்லாம் ஒன்றுபட்டு அதற்குப் பரிகாரம் காண வழி ஏற்படும். அதை விட்டு தாம் ஒருவரையொருவர் கண்டித்துக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சியில் மிராசுதார்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதினால், அல்லது மிராசுதார்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைத் தங்கள் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே என்பதினால், அக் கட்சியினரைப் பலர் ஜயுற்றுப் பேசினார்கள். அது சரியாக இருக்கலாம்; அல்லது மிகையாகவும் இருக்கலாம். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குத் தலைமை தாங்குகிறவர்கள், ஒரு வர்க்கப் பரட்சிக்கு முன்னேடியாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் இபபடி ஒத்திகை பார்க்கிறார்கள் என்றும் காங்கிரஸ் தரப்பிலிருந்து குற்றச்சாட்டு வருகிறது. இங்கு ஒன்றை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அல்ல இப்போதைய ஆளும் கட்சி. ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த வர்க்கப் பூசலுக்கு அல்லது இந்த வகுப்புப் பூசலுக்கு நேரடிக் காரணம் அல்ல என்ற உண்மையும் இதிலிருந்து கிடைக்கிறது. இந்த உண்மை கிடைத்திருப்பது ஒரு மூலதனம் அல்லது வசதி என்று நான் நம்புகிறேன். அங்கு நடந்துள்ள போராட்டத்தின் பின்னணியாக உள்ள இருவேறு கட்சிகளுக்கும் தொடர்பற்றதாக ஆளும் கட்சி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது, இப்போது அதிகாரத்திலுள்ள ஆளும் கட்சியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அப் பிரச்சினைக்கு எதாவது பரிகாரம் காண காங்கிரஸ் கட்சி முயல வேண்டும். அச்சம்பவங்களின் பின்னணியில் உள்ள இரு வேறு கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டு இருக்கும் ஒரு கட்சிதான் இங்கு ஆட்சி புரிகிறது. இங்கு தனி ஒரு கட்சிதான் ஆட்சி புரிகிறதே தவிர, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் கலந்த கூட்டணி ஆட்சி அல்ல. ஆகவே இப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண, நியாயம் வழங்க ஒரு திட்டத்தை இம்மன்றத்தின் முன்பு வைக்க வேண்டும். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது, சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்று எந்தப் பிரச்சினையை எடுத்தாலும் சரி: அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. வேறு எதைப்பற்றி அப்படிச் சொன்னாலும், இது விஷயத்தில் அப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. தி.மு.க. ஆட்சியைக் குற்றம் சொல்ல எதிர்க்கட்சிக்கு ஆயிரம் பிரச்சினைகள் வாக்கூடும். ஆனால்,

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

இந்தப் பிரச்சினை, நீண்ட நெடுங்காலமாக சமுதாயத்தில் இருந்து வரும் வர்க்கப் பேதம்–வகுப்புப் பேதம் நலிந்து, நலிந்து அதிலிருந்து கிளம்பியுள்ள நாற்றம்தான் இந்த கீழ்வெண்மணிப் பிரச்சினை. சமுதாயமே முழுப் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டிய பிரச்சினை இது. மத்திய அரசில் ஆளும் கட்சி காங்கிரஸ், மாநிலத்தில் ஆளும் கட்சி திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இதில் பொறுப்புண்டு. ஏனெனில், தீண்டாமை என்பது இங்கு மட்டுமல்ல; வர்க்கபேதம் என்பது இங்கு மட்டுமல்ல; பாரதநாடு முழுமையிலுமே இந்த வர்க்க பேதமும் இந்தத் தீண்டாமையும் இருந்து வருகின்றன. ஆகவே, இந்தத் தீண்டாமையை ஒழிப்பதில், இந்த வர்க்கப்பேதத்தினைத் தீர்ப்பதில் எல்லோருக்கும் பங்கு உண்டு. காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இதில் நம்பிக்கை இருக்குமானால், நிச்சயமாக நம்பிக்கை இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். எனெனில், காந்தீய பாரம்பரியத்தில் வந்த கட்சி அது. பின்னால் சேர்ந்த ஆட்களிடம் குறையிருந்தாலும் அந்தப் பாரம்பரியத்தில் குறை ஒன்றும் இருக்க முடியாது. ஆகவே, அந்த அடிப்படையை வைத்துப் பார்க்கும்போழுது, நான் ஒரு முடிவுக்கு வருகிறேன். நேர்வழியிலே அதை அணுகுங்கள். சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது என்றால், அதைத் தடுக்க போலீசைக் கூடுதலாக அனுப்ப வேண்டும். அல்லது இராணுவம் அங்கு வர வேண்டும், அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தடை செய்யப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. காங்கிரஸ் நண்பர்களுக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், 1946-ல் அமைந்த பிரகாசம் மந்திரி சபையின்போதும், இடைக்காலத்தில் வந்த ஓமந்தூரார் மந்திரி சபையின்போதும், பின்னலே வந்த குமாரசாமி ராஜா மந்திரி சபையின்போதும்—இந்த மூன்று பேரும் முதலமைச்சர்களாயிருந்த நீண்ட நெடுங்காலத்தில்–இதே தஞ்சை மாவட்டத்தில் அட்டூழியங்கள், முறைகேடுகள் நடந்திருக்கின்றன. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சட்ட விரோதமாக ஆக்கப்பட்டிருந்த காலமும் எனக்குத் தெரியும், நீண்ட நெடுங்காலமாக அந்தக் கட்சி தடை செய்யப்பட்டிருந்தும், தலைமுறை தலைமுறையாகச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டும் அமைதி நிலவாமல் அங்கு பயங்கரம் நீடித்து இருந்தது. 1952-ம் வருஷம் இராஜாஜி அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்த பொழுது அறிவடைக் காலத்தில் தந்திக்கு மேல் தந்தியாக அவர்களுக்கு வந்தன. அவற்றை அவர்களே என்னிடத்தில் காட்டினர்கள். நானும் அவற்றைப் பார்த்திருக்கிறேன். 'அனுப்பு போலீசை, அனுப்பு போலீசை' என்று கூறினர்கள். அப்பொழுதுதான் "பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம்" போடப்பட்டது. கூலிவர் இராஜாஜி அவர்கள் மூன்று நாட்கள் அந்த மாவட்டத்திலே சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தார்கள். அப்பொழுது அந்த மாவட்டத்திலேயுள்ள பிராசுதாரர்கள் அந்தச் சட்டத்தையும் எதிர்த்தார்கள். இன்று அவர்கள் அப்படியே இருக்க மாட்டார்கள்,

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்] 1969 பிப்ரவரி 28

மூன்னேறியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் இதற்கு ஆக்க ரீதியில் என்ன செய்யலாம், **இதைத் தீர்க்க என்ன வழி என்று சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.** இந்த வெண்மணி நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாக கொடுமைகளை, மிராசுதார்களும் வெறுப்பார்கள். மிராசுதார்களிலேயும் மனிதாபிமானம் உள்ளவர்கள் இருப்பார்கள், இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். எனவே, அங்கிருக்கின்ற இருவேறு வர்க்கத்தினரையும் ஒன்றுபடுத்துகின்ற வகையில், இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை—விவாதித்த அளவோடு மன நிறைவு பெற்று எதிர்க் கட்சியினர் விலக்கிக்கொண்டு, சட்டசபையிலேயுள்ள எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் ஒன்று கூட்டி, உடனடியாக இதற்குப் பரிகாரம் காண உதவி புரிய வேண்டும். என்னுடைய உறுதியான நம்பிக்கை இது. அன்றும், இன்றும், வகுப்பு பேதம்—வர்க்க பேதம், நிலப் பிரதிநிதித்துவத்தை ஒழிப்பதன் மூலம்தான் முடிவு காணமுடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். இது உடனடியாக நிறைவேற்றக்கூடியது அல்ல என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்த இலட்சியம் எனக்கு இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திவிட்டு. அதற்கு உடனடியாக பரிகாரம் காண வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அதிகப் போலீசை அனுப்ப வேண்டும். இராணுவத்தை அனுப்ப வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைத் தடை செய்ய வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் நண்பர்கள் சொல்வார்களேயானால், அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன், "இவ்வளவு எல்லாம் உங்கள் ஆட்சியிலேயே செய்து பார்த்தாகிவிட்டது", என்று. இருட்டிலே இரண்டு பேர் போனால் முன்னாலே செல்பவன் பள்ளத்திலே விழுவானேயானால், பின்னே செல்பவன் அங்கு பள்ளம் இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்வான். அதேபோல், காங்கிரஸ் ஆண்ட இருபதாண்டு ஆட்சிக் காலமாக இதே தஞ்சை மாவட்டத்தில்—இதே பிரச்சினைகளை, அடக்குமுறைகளால் அடக்க முடியாமல் போயின. அப்பொழுதுதான் "பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம்" இராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்தார். அதற்குப் பிறகுதான் கிடைத்தது சிறிது அமைதி. இப்போது திரும்பவும் அந்த நாற்றம் மேலே கிளம்பியிருக்கிறது. சரித்திர உணர்வு உடையவன் என்ற முறையிலே சொல்லுகிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர்தான் படித்தவர், என்னைப் படித்தவனாக இந்தச் சமுதாயம் ஒப்புக் கொள்ளாது. இன்னும் அவர்கள் பெரிய கட்சிக் காரர்கள், இன்னும் சொல்கிறேன்—நான் பிறந்தபின்தான் அவர்கள் அரசியலுக்கு வந்தார்கள். அவரை நான் வேண்டிக் கொள்ளுகின்றேன். அந்த இலட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு நாம் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்றால். அந்த அரிசன மக்களுக்கு நாம் சேவை செய்வதாகயிருந்தால். இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை விலக்கி, ஒட்டெடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தாமல் பிரச்சினையை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்துவிட்டோம் என்ற

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

அளவோடு திருப்தியடைந்து, அங்குள்ள மிராசுதார்கள், உழவர்கள், மற்றும் பல்வேறு பிரிவினரிடையே சமாதானத்தை **உருவாக்கப் பாடுபட வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதியினர்** திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலும் இருக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், இந்து சமுதாயத்தினர், தங்களுக்கிழைக்கும் கொடுமைகளிலிருந்து தப்ப, முகாம் மாறி வந்துவிளைதைச் சரித்திரத்தில் பார்க்கிறோம். இஸ்லாமிய முகாம் ஆளும் ஜாதி முகாமாக இருந்தால், அமாவாசை அப்துல் காதராக மாறினார்; அதன் பின் அவர் வீதியில் நடக்க உரிமை பெற்றார். பிறகு அமாவாசை ஆரோக்கியசாமியாக மாறிய நிலையும் இருந்தது. இதைப் படித்து வெட்கப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்து சமுதாயம் இன்றுகூட அந்த நிலையிலிருக்கிறது கீழ்வெண்மணி சம்பவத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக்

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

கழகத்தைக் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தி விடுவது என்றால், அது மூலநோய்க்கான பரிகாரம் காண்பதாக ஆகாது. காந்தி **யத்தின் மீது ஆணையிட்டுச் சொல்கிறேன்; இதற்குப் பரிகாரம்** காண முயல வேண்டுமென்றால, சகல கட்சியினரும் ஒன்று சேர்ந்து, உடனடியாகத் திட்டம் வகுத்து, நடுநிலைமையுடன் பணி புரிய வேண்டும். முதலமைச்சரவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். கட்சிசாபற்ற பத்திரிகைகளிடத்திலும், கட்சி சார்பற்ற பொதுமக்கள் மத்தியிலேயும் ஒரு தவறான அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. கூட்டணி சேர்ந்ததன் காரணமாகத் தான், கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் ஆளும்கட்சியைப் பயன்படுத்தி, அராஜகத்தை நடத்த ஒத்திகை பார்க்கின்றனர் என்று ஒரு கருத்து இருக்கிறது. அது விஷயத்தில் ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் நிலையைத் தெளிவுபடுத்திச் சொல்லிவிடுவது பொதுமக்களிடம் தங்களுக்கிருக்கும் களங்கத்தைப் போக்கும் என்று தெரிவித்துக் **கொண்டு, உங்கள் கையை வலுப்படுத்தவே இந்த வேண்டுகோள்** என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோடு கூட்டுச் சேர்ந்து கொண்டிருப்பதால்தான், போலீஸ் படையை அனுப்பவில்லை என்ற பயங்கரப் பிரச்சாரம் மக்களிடத்தில் நடத்தப்பட்டு **வருவதால், அதற்கு விளக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று கூறிக்** கொண்டு, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களை மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், விட்டகுறை தொட்டகுறை என்பதுபோல காந்தியடிகளின் ஆன்மாவும் இதை அங்கீகரிக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு, இதற்குப் பரிகாரம் காண ஒத்துழையுங்கள். கண்டனத் **தீர்மானத்தை விலக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்ற வேண்டுகோளை** விடுத்து அமர்கிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை நான் ஏற்கவில்லை

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1969 பிப்ரவரி 28

என்றாலும், கீழ்வெண்மணியில் என்ன நடந்தது என்பதை நான் இந்தச் சபைக்குத் திட்டவட்டமாக விளக்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். என் ஏற்கனவில்லை என்று அவர்கள் கேட்கலாம். அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானம் 'பிள்ளையையும் கிள்ளிவிட்டுத் தொட்டிலையும் ஆட்டுவது' போல இருக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு **வந்தவர்கள், கீழ்வெண்மணியில்** வீடுகள் எரிக்கப்பட்டு, குழந்தைகள், தாய்மார்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அந்தக் குடும்பத்தாருக்கு என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டால் அது நியாயமாக இருக்கும். ஆனால் அதை விட்டு விட்டு, அதே நேரத்திலே, இந்த அரசாங்கத்தை எப்படி கொக்கி போட்டு இழுக்கலாம், அதிலே மாட்டிவிடலாம் என்ற கருத்தோடு, மறைந்த மாமேதை அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தூணையாருக்கு மானியம் கொடுக்கலாமா என்று அதற்குத் தீர்மானம் கொண்டு வருகிறார்கள். இது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. தேவையில்லாத ஒரு இடத்திற்கு, அரசாங்கத்தை எப்படி மாட்டலாம் என்பதற்காக ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். எவனுக்குத் தேவைப்படுகிறதோ, எவன் பசியோடு வாடுகிறானோ அவனுக்கு இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தால் அதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிப்பது முறையாகாது. ஆகவே, அந்த உள்நோக்கம் கற்பிக்கும் முறையில் இருக்கக்கூடிய வார்த்தையைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வது நல்லது.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி உண்மையைத்தான் சொன்னேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உண்மையைத்தான் சொன்னேன் என்று மீண்டும் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆளும் கட்சியை இழுப்பதற்காக என்று கூறி உள்நோக்கம் கற்பிக்கக்கூடாது. அந்த உள்நோக்கம் கற்பித்துக் கூறுகின்ற வார்த்தையைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்வது நல்லது.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன், இப்படிப்பட்ட நிலையிலே கீழ்வெண்மணியிலே நடந்தது என்ன? அங்கு பக்கிரிசாமி என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார். அதற்குப் பதில் என்ன நடந்தது? எப்படி நடந்தது? மூன்று மைல் **தொலைவிலேயுள்ள கீவளூரில் போலீஸ் அதிகாரிகள் இருந்தும்,** ஸ்பெஷல் போலீஸ் வேன் இருந்தும், சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் இருந்தும் என்ன செய்தார்கள்? இதற்குப் பதிலே கிடையாது. இது இந்த இடத்தில் மட்டும் அல்ல. இப்படிப் பதில் இல்லாத தற்கு வழி இருக்கிறது. உண்மையிலேயே அதற்கு முன்னாலே

தஞ்சை மாவட்டத்தில் சட்டம், ஒழுங்கு தவறியது கீழ்வெண்மணி கிராமத்தில் தீ வைப்பால் பலர் உயிரிழந்ததும் குறித்த அமைச்சரவையின் கொள்கையைக் கண்டிக்கும் தீர்மானம்

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஏ. கே. பி. எஸ். மணி]

இரண்டு மாதங்களாக அந்த வட்டாரத்திலே கிஸான், போலீஸ், ஜமீன்தார்கள் ஆகிய 3 தரப்பார்களுக்கிடையிலே நடந்துகொண்டிருக்கும் விவகாரங்கள் தெரியும். கிஸான்கள் தொல்லையை வைத்தது தக்க உதவி செய்வது இல்லை என்று முடிவுக்கு வந்திருந்தார்கள். அந்த ஒரே முடிவினுல்தான குறிப்பிட்ட கீழவெண்மணி சம்பவத்தில் போலீஸ் போகாமல் மானசீகமாக இருந்து விட்டார்கள். அப்பொழுதே போலீஸ் போயிருந்தால இந்த எரிப்புச் சம்பவம் நடந்து இருக்குமா? 44 பேர்கள் இறந்து இருப்பார்களா? அவர்கள் எப்படி இறந்தார்கள்? அந்தச் சிறிய குடிசையிலே நடந்த ஒரே ஒரு நிகழ்ச்சியை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஒரு தாய் சுமார் 1½ வயது குழந்தையை தன்னுடைய இடது கையில் கட்டி அணைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள். அந்தக் குழந்தையினுடைய வாய் தாயினுடைய பால் குடிக்கும் ஸ்தானத்திலே இருக்கிறது. குழந்தையினுடைய தலை, கால் கருகியிருக்கிறது. தாயினுடைய கால் கருகியிருக்கிறது, கை கருகியிருக்கிறது. போலீசார் வந்து பிணங்களை எடுத்தும், அவர்களைக் கொண்டு வந்து வெளியிலே அடுக்கி வைத்தும் குழந்தையையும் தாயையும் பிரிக்க முடியாதபடி இரண்டும் ஒன்றாகி, மோல்டாகி, உருகி, ஒட்டியிருந்தது. இந்த நிலை போலீசார் பிணங்களை வெளியே எடுக்கும்போது, சாதாரணமாக கையிலே தூக்கிக்கொண்டு வரும்போது இருந்தது. இப்படி ஒன்று, இரண்டு அல்ல, 22 குழந்தைகள், ஒரு தவறும் செய்யாதவர்கள் தீயில் கருகியது கோரக் காட்சிதான்.

இந்தக் கோரக் காட்சியை இந்த நாடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், பல சகோதரர்கள் காங்கிரஸ்காரர் ஆட்சியில் முதுகுளத்தூர் ஆட்சியில் நடக்கவில்லையா என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் ஆட்சியில் அதைச் செய்தார்கள், ஆகவே எங்களது ஆட்சியில் இதைச் செய்கிறோம் என்ன கூறுவது? முதுகுளத்தூரில் நடந்ததை இதிலே சம்பந்தப்படுத்தாதீர்கள். அது எங்களுடைய உரிமையைக் காப்பாற்ற நடத்திய போராட்டம். அது வேறு விஷயம். ஆகவே, இதைக்கொண்டு வந்து அரசாங்கத்தோடு பிணைக்காதீர்கள். அரசாங்கத்திற்கு இது தெரியாது. அதிகாரிகளையும் அரசாங்கத் துறைகளையும் பற்றி சொல்லும்பொழுது மதிப்பிற்குரிய ம.பொ.சி அவர்கள் தெளிவாக, அழகாகச் சொன்னார்கள். இன்று, நேற்றல்ல, மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி காலத்திலேயே என்னப்போன்ற ஊழியர்கள் எல்லாம் சித்திரவதைப் பட்டார்கள். நாய்களைப்போல் கயிற்றிலே கட்டப்பட்டு லாரியிலே தூக்கி எறியப்பட்டோம். புளியங் கயிற்றை சாக்கடையிலே ஊறவைத்து அதிலே அடித்தார்கள். இந்தக் கொடுமைகளை எல்லாம் தாண்டியும் எங்களுடைய பிரச்சினைகள் வளர்கின்றன என்று சொன்னால் அது எங்களுடைய தேவைகளின், உரிமைகளின் அடிப்படையில்தான். ஏன் அப்படி? எல்லா அரசியல்

[திரு. கே. பி. எஸ். மணி] [1969 பிப்ரவரி 28

கட்சிகளுக்கும் இந்த சபிக்கப்பட்ட, ஆதி திராவிட தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம் காலமே மதியடியாக இருக்கிறார்கள். எங்கள் மீது தான் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் தங்களுடைய ஆட்சியையும் நிலையையும் கூட்டிக் கொள்ளுகிறது. எங்களுடைய ரத்தத்திலே தான் அவர்கள் வாழ்கிறார்கள். நாங்கள் அடிபடுபவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம். சிறையிலே களப்பாய் சுப்பு என்பவர் விஷம் கொடுத்துக் கொல்லப்பட்டார். அவர்கள் எல்லாம் அங்கே சிறையிலே சாகவேண்டியது, இவர்கள் வாழவேண்டியது. நாங்கள் சுடப்பட்டுச் சாகவேண்டியது. யார் யாரோ இதிலே பேசி, **ஏதாவது ஆதாயம் கிடைக்குமா, இதை வைத்துக்கொண்டு இந்த** ஆட்சியை சற்று சுற்ற வைத்து விடலாமா, அமைத்து நிர்வாகத்திலே நாம் உட்கார்ந்து விடலாமா என்ற இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள்தான் இங்கு உருவாகின்றன. ஆகவே, எங்களை எணிப்படிகளாக்க வேண்டாம், எங்களுடைய அடிப்படை உரிமையோடு விளையாட வேண்டாம். அந்த விளையாட்டு நீண்ட நாட்களுக்கு இருக்க முடியாது. எத்தனை நாளாக எங்களை ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள், நாங்களும் ஏமாந்து வருகிறோம். ஆனால் எங்களை ஏமாற்றிக்கொண்டு வருவதும் நீடிக்காது, நாங்கள் ஏமாறுவதும் நீடிக்காது. **எப்பொழுது இது முடியும் என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், குறுகிய காலம் வந்துவிட்டது இது முடிய என்பது மட்டும்** நன்றாகத் தெரியும். சட்டத்திலே எங்களுக்கு உரிமை பல இருந்தும் எங்களுக்கு அவை கிடைக்காதவகையில் பலவீனப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறோம், உதறி எறியப்பட்டிருக்கிறோம், உதாசீனப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறோம். அதிகார வர்க்கத்தில் வாய்ப்பு கொடுத்திருக்கிறோம் பாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதிகாரி களாக வந்தாலும் அதே நிலைமைதான் இருக்கிறது. அரசாங்கத்திலே வந்தாலும் அந்த நிலைமைதான் இருக்கிறது. **அமைச்சர்களாக வந்தாலும் அந்த நிலைமைதான் இருக்கிறது.** அங்கத்தினர்களாக வந்தாலும் அந்த நிலைமைதான் எங்களுக்கு இருக்கிறது. இந்த நிலைமை ஒழிக்கப்பட வேண்டுமானால் எங்களுடைய பூர்வீக சரித்திரத்தை நாங்களே திருப்பிப் பார்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். எங்கள் ஊரில் ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். என்ன பழமொழி என்று சொன்னால், பூர்வீகத்தில் ஆண்ட பரம்பரை இது, போர் வாளோடு பிறந்த ஆதி குடிமகன் **என்று பண்டைய கால புராணங்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.** அப்படி அந்த போராட்டத்தை துவங்கு என்று சொல்வதற்குக் காலம் வந்துவிட்டதா ? அதை அரசாங்கமும் மற்றைய சகோதரர்களும்தான் நிர்ணயிக்க வேண்டும். இப்படியெல்லாம் இருந்தால் நாங்கள் உரிமையோடு வாழ முடியாது என்று நீங்களே சொல்கிறீர்களே. மிராசுதார்களுடைய கொடுமை இப்பொழுது மட்டும் அல்ல, பண்டைய காலத்திலேயே இந்த கொடுமை இருந்தது. (மணி அடிக்கப்பட்டது) ஒரு பணியாள் மிராசு தாரிடத்திலே மனுவியைப்போல் இருக்க வேண்டுமென்ற வழக்கம்

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. கே. பி. எஸ். மணி]

இருந்தது. கோர்ட்டிலும் அப்படித்தான் விளக்கம் சொல்வார்கள். ஓர் இந்தியனுடைய மனைவி தன் புருஷனுக்கு எப்படி அடங்கி நடக்கின்றாளோ, அப்படி பணியாள் நடக்க வேண்டும், அப்படித்தான் தஞ்சை ஜில்லா பூராவிலும் வழக்கம் இருக்கிறது. முனிசிப் கோர்ட்டிலே கூட அப்படித்தான் தீர்ப்பு வழங்குவார்கள். அரசாங்க நிலத்திலே இருந்தால் கூட, தன்னுடைய மனையில் குடியிருக்கிறார் என்றுதான் மிராசுதார் குத்தகைச் சீட்டிலே எழுதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார். இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்பதுதான் இன்றையதினம் இருக்கிற பிரச்சினை, அந்த முறையிலே இந்த பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண எனது காங்கிரஸ் சகோதரர்கள் இதைக் கொண்டு வந்திருந்தால் பெருமைப்படலாம், இறுதியாக, அரசாங்கம். . . .

(மணி அடிக்கப்பட்டது).

திரு. என். சங்கரய்யா : சபாநாயகர் அவர்களே, மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில், இங்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த கண்டனத் தீர்மானத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்பதை முதலிலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதற்கான காரணங்களையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இங்கு காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானம் அரசியல் முதல் பெறுவதற்காக கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைச் சார்ந்த ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினர் மூலமாக கொண்டு வரப்பட்ட போதிலும், உண்மையிலே இது நிலப்பிரபுக்களின் சார்பிலே கொண்டு வரப்பட்ட தீர்மானம் என்ற காரணத்தினால் இன்று நிலப்பிரபுக்களுக்கு எதிராக உள்ள இலட்சக்கணக்கான ஏழை எளிய, உழைப்பாளி மக்களின் பெயரால் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நண்பர் ஐயராஸ் அவர்கள், பூந்தாழங்குடியிலே ஒரு விவசாயத் தொழிலாளி கூட்டுக் கொல்லப்பட்டான் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதையும் இன்றைக்கு ஒரு சூத்திரச் சாட்டாகக் கொண்டு வந்தார்கள். உண்மை யாதெனில் அவ்வாறு கூட்டுக் கொன்றதற்குப் பிறகு பூந்தாழங்குடி விவசாயிகள் மேலுள்ள வழக்கை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் மற்ற கட்சிகளும் ஒருமித்துக் கேட்ட நேரத்தில் வேறு ஒரு கட்சித் தலைவர் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் வாபஸ் வாங்கக் கூடாது, அந்தத் தொழிலாளிகள் மீது வழக்கு நடத்த வேண்டுமென்று கூறினார் : ஒரே ஒரு கட்சி காங்கிரஸ் கட்சி தான் வாபஸ் வாங்கக் கூடாது என்று கூறியது. அப்படிப்பட்ட ஒரு கட்சிக்கு—இன்று கிழ்வெண்மணியிலே நிலப்பிரபுக்களின் கொடுமையால் 44 பேர் உயிரிழந்தார்கள் என்று—இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வர என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எங்களுக்கு உரிமையில்லையென்று சொல்ல அவர் யார் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : மற்றொன்று கேட்க விரும்புகிறேன். நண்பர் ஜெயராஜ் போன்ற அரிசன மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கக்கூடியவர்களை கேட்க விரும்புகிறேன். குடியானவர் மீது, விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மீது மாண்புமிகு கருத்திருமன் அவர்களுக்கு அக்கறை இருக்குமானால் இந்த தீ வைப்பை மூன்றிட்டு கைது செய்திருக்கிறார்களே அதே மிராசுதார்களை சிறையிலே சென்று ஆறுதல் தருவதற்கு அவர் முன் வருவார்களா, உங்கள் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முன் வருவார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, என் பெயரைச் சொல்வதால் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கு நான் சென்றேன், பார்த்தேன். அடிபட்ட சகோதரர்களையும் பார்த்தேன். ஆனால் இவர் இருக்கிற கட்சியின் தலைவர் இராமமூர்த்தி சிலரை மட்டும் பார்த்துவிட்டு மற்றவர்களை எல்லாம் பார்க்காமல் வந்துவிட்டார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பின்னால் பேசப் போகிறார்கள். பேசும்பொழுது இந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்லலாம். நீங்கள் (எதிர்க்கட்சித் தலைவர்) இப்பொழுது சொன்னால் அவர் இன்னும் நேரம் கேட்பார்.

திரு. என். சங்கரய்யா : ஆகவேதான் காங்கிரஸ் கட்சியிலே யுள்ள அரிசன எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கு நான் சொல்வது என்ன வென்றால், அவர்களுடைய அக்கறையை பாதுகாக்க காங்கிரஸ் இருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த தீர்மானத்தை கொண்டு வந்திருக்கக்கூடாது. விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு எதிராக இருக்கிற நிலப்பிரபுக்களை கண்டிக்கக்கூடிய ஒரு தீர்மானத்தை அந்த நிலப்பிரபுக்களை ஒரு பகுதியாக கொண்டுள்ள காங்கிரஸ் **தலைமை கொண்டுவந்திருக்குமானால் அதை** இன்றைக்கு மாவேற்றிருக்க முடியும். அரிசன விவசாயத் தொழிலாளிகளோடு சேர்ந்து நிலப்பிரபுக்களுடைய இன்னல்களிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்க, அவர்களுடைய போராட்டங்களில் சேர்ந்து நிற்பதை நான் மக்களுக்கு காங்கிரஸ் செய்யும் கடமை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நண்பர்களே, இன்றைக்குப் பேசப்படுகிறது . . . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : 'நண்பர்களே' என்று பொதுக் கூட்டம் என்று நினைத்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பற்றி தாறுமாறாக பேசப்படுகிறது. இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை மக்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. என். சங்கரய்யா]

தஞ்சை மாவட்டத்தில் தொடர்ச்சியாக விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளுக்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்கு மிடையே மூக்கூட்டு மாநாடு நடத்தி இந்த பிரச்சினையை தீர்த்தாக வேண்டுமென்று மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கூறியது. ஆனால், மூக்கூட்டு மாநாடுகளை நடத்தக் கூடாது, அவர்களோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தக் கூடாது, மூக்கூட்டு மாநாடு நடத்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு உரிமையும் கிடையாது என்ற முறையில் கூறி வந்தது நிலப்பிரபுக்களின் கூட்டம். இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர்கள் மிராசுதார்களுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்? காங்கிரஸ் தலைவர்கள் மிராசுதார்களினுடைய கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, ஏழை உரிசல விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது, கூலியை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பதற்கு அவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது. விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு எந்தக் கூலியை வேண்டுமானாலும் கொடுப்பதற்கு மிராசுதார்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வேண்டுமென்றே இந்தக் கலவரங்களைத் தூண்டிவிட்டு இந்த அரசாங்கத்திற்கு கெட்ட பெயர் ஏற்படவேண்டுமென்று செய்வதாக காங்கிரஸ் கட்சிக் தோழர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றும் கூறுகிறார்கள். கூட்டணியைச் சேர்ந்த கட்சி என்பதிலை தி.மு.க. எங்களுக்கு இளக்காரம் காட்டுகிறார்கள். அதை மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பயன்படுத்திக்கொண்டு அராசகம் நடத்தி வருகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். நான் அவர்களுக்குத் திட்டவட்டமாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு திட்டத்தின் அடிப்படையில் கூட்டணி ஏற்படவில்லை. தொகுதி உடன்பாடு தான் என்பதை நாங்கள் ஏற்கனவே தேர்தலுக்கு முன்பு தெளிவு படுத்தியிருக்கிறோம். தி.மு.க. இந்த மாநிலத்தில் தனியாக அரசுப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறோம். மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் விருப்பம் அதுதான். தேர்தலுக்குப் பிறகு தி.மு.க. தனியாக அரசு அமைக்க வேண்டும். அதற்கு மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆதரவு கொடுக்கும், அல்லது மந்திரி சபையில் சேரும்படி அழைக்கப்பட்டாலும் கூட, மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அமைச்சர் அவையில் இருக்காது. காரணம் இந்த மாநிலத்திலுள்ள நிலைமை என்ன என்பதை ஏற்கனவே தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம். ஆகவே, கூட்டணி என்பது தேர்தல் உடன்பாட்டின் அடிப்படையில் ஏற்பட்டதுதான். இந்த அரசாங்கம் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குச் சாதகமாக செயல்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய பிரதான வருத்தம். எங்களுக்குச் சாதகமாக செயல்படவேண்டும் என்று நான் கூறவில்லை. மலை காங்கிரஸ் கட்சி, 50 பேர்களைக் கொண்ட கட்சி, பல பத்திரிகைகளைக்கொண்ட கட்சி, நிலப்பிரபுக்களுக்குச்

தீர்மானம்

[திரு. என். சங்கரய்யா] **[1968 பிப்ரவரி 28**

சாதகமாகப் பேசுகிறார்கள். அகில இந்திய ரேடியோவில் ஒலி பரப்புகிறார்கள். நிலப்பிரபுக்களுக்கு எதிராகத் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுப்பதற்குத் தங்களுடைய போலீஸைத் திராவிட மூன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் பயன்படுத்தவில்லை, அவ்வாறு பயன்படுத்தியிருந்தால், இம்மாதிரிச் சம்பவம் ஏற்பட்டிருக்க முடியாது என்பதுதான் என்னுடைய வாதம்.

காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்கள் தி.மு.க. அரசாங்கம் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு ஒத்தாசை காட்டுவதாலே எற்பட்ட சம்பவம் என்று சொல்வது முழுப் பூசணிக்காயைச் சோற்றில் மறைப்பது போல்தான் ஆகும். தி.மு.க. அரசின் தயவைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஸ்தாபகத்தில் ஈடுபடுகிறது. கடைசியில் அந்தக் கட்சி தி.மு.க.-வையே ஜீரணித்துவிடும் என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. தி.மு.க.-வும், நாங்களும் சேர்ந்து காங்கிரஸை ஜீரணித்துவிடுவோம், நாகர் கோவிலில் உங்களை ஜீரணிப்பதற்குச் சரியான சூழ்நிலை எது என்பதில்தான் கருத்து வேறுபாடு எங்களுக்குள் இருந்ததே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. அரிசன மக்கள் பெரும்பாலோரால் சேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அரிசன மக்கள்பற்றித் தி.மு.க.-க்குப் பொறுப்பு இருப்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறோம். எங்களுடைய நோக்க மெல்லாம், மக்களுக்குச் சேவை செய்யவேண்டும். உழைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும். அந்தப் பிரச்சினைகளில் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் தி.மு.க.-வுக் கும் உடன்பாடு இருக்கிறது. தி.மு.க. மக்களுக்கு தேர்தலின் பொழுது வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறது. தி.மு.க. தலைவர்கள் காங் கிரஸ் ஆசாங்கம் கொண்டுவந்த நில உடைமை வாம்புச் சட்டத் தில் பல ஓட்டைகள் இருக்கின்றன என்று அதற்காக ஒரு போராட்டமே நடத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளிகளுக்கு வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் நிறைவேற்றவேண்டும். மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய காரியங்களுக்கெல்லாம் தி.மு.க. ஆசுக்கு எங்கள் ஆதரவு கிடைக்கும். ஆனால் மக்களுக்கு விரோதமான காரியங்களைச் செய்தால், அதை எங்களுடைய கட்சி விமர்சிக்கும் என்பதுதான் எங்கள் நிலை. கூட்டணியில் நாங்கள் இருப்பதால், தி.மு.க.-வின் கைகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறுவதெல்லாம் சரியல்ல. 44 பேர்கள் எரிக்கப்பட்டுச் செத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு யார் காரணம் என்று தெரியவில்லை. அது சம்பந்தமான வழக்குகள் சரிவர நடத்தப்படவேண்டும். இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தின் நோக்கம் என்ன? மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி நடத்தும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இயக்கத்தை தி.மு.க. குலைக்கவேண்டும், அப்படிக் குலைக்கத் தவறி

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. என். சங்கரய்யா]

விட்டது, நிலப்பிரபுக்களுக்கு ஆதரவாக விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகப் பயங்கரமான அடக்குமுறை என் நடக்கவில்லை எனறு கேட்பதுதான் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தின் நோக்கம். ஆகவே, அந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம்.

நான் கூற விரும்புவது என்னவென்றால், தி.மு.க. அரசாங்கத்திற்குச் சொலலிக்கொள்வது என்னவென்றால், நிலப்பிரபுக்களுடைய மிரட்டலுக்குப் பணிய வேண்டாம். உண்மையிலேயே நிலப்பிரபுக்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், 'விவசாயத் தொழிலாளர்கள் உற்பத்தியாளர் சங்கத்தின் செங்கொடிக்குக் கீழ் வரவேண்டும், இல்லையெனறால் உங்கள் குடிசைகளுக்கு தீ வைக்கப்படும்' என்பதுதான். இருஞ்சூர் கிராமத்தில் விவசாயத் தோழர் சின்னப்பிள்ளை என்பவர் காணப்படவில்லை. அதைப்பற்றி நானும் தோழர்கள் திரு. ஞானசம்பந்தம், திரு. தனுஷ்கோடி, திரு. பாரதி மோகன் மூவரும் புகார் செய்திருக்கிறோம். இன்னும் அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. இருஞ்சூர், கோபாலகிருஷ்ண நாயுடு அவர்கள் ஊரிலிருந்து சின்னபபிள்ளை என்பவர் காணப்படவில்லை. அதைப்பற்றிப் போலீஸார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? சுககலில் ஒரு தோழர் கொல்லப்பட்டார். கீழக்கரையில் திரு. ராமசந்திரன் சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? ஆதமங்கலத்தில் என்ன கொடுமைகள் நடந்திருக்கின்றன? தகாத முறையில் நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் நடந்திருக்கின்றன. அதுபற்றிக் குறிப்பிட்டபொழுது, கலெக்டரிடமிருந்து அவ்வாறு நடக்கவில்லை என்று ரிப்போர்ட்டு வந்திருப்பதாகச் சொலலப்பட்டது. 'மேலும் விவரங்கள் ஏதாவது இருந்தால் கூறுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு நிலப்பிரபுக்கள் செய்துகொண்டிருக்கிற நேரத்தில், அதற்கு ஆதரவாகச் சில போலீஸ் அதிகாரிகள் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கீவளூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் மிராசுதாரகள் சொல்படி போலீஸ் அதிகாரிகள் நடந்துகொள்கிறார்கள். அதற்கு நிச்சயமான ஆதாரங்கள் என்னால் தரமுடியும். தஞ்சை ஜில்லாவில் நிலச் சீர்திருத்தம், விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு முதலியவைபற்றி கணபதியா பிள்ளை கமிஷன் விசாரணை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நிலப்பிரபுக்கள் என்ன கொடுமை செய்தார்கள், போலீஸ் அதிகாரிகள் எப்படி நடந்துகொண்டார்கள், அவர்கள் யாருக்குச் சாதகமாக இருந்தார்கள் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் விவரங்கள் தெரியவரும். விவசாயிகளுக்குக் கூலி பிரச்சினை வெறும் பொருளாதாரப் பிரச்சினை மட்டுமல்ல, சமுதாயத்தில் அவ்வப்பொழுது ஏற்படுகிற பிரச்சினை. அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வழி காணவேண்டும். உடனடியாகத் தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளை மாற்றவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அங்கு ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்படும். பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்குச் செல்லும்பொழுது பெரிய மிராசுதார்கள் வீடுகளில்தான் தங்கி அங்குதான் சாப்பிடுகிறார்கள்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1969 பிப்ரவரி 28

மிராசுதார்கள் அளிக்கும் வசதிகளை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். "உபயிட்டவனை உளைவும் நின்" என்று சொல்வதுபோல், மிராசுதார்கள் வீட்டில் தங்கிச் சாப்பிட்டுவிட்டு, எப்படி அவர்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்? அரசாங்கம் இதுபற்றி ஒரு கடுமையான உத்தரவு போட வேண்டும். போலீஸ் அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்குச் செல்லும் பொழுது மிராசுதார்கள் வீட்டில் தங்கக்கூடாது, போது இடத்தில் தான் தங்கவேண்டும், மிராசுதார்கள் வீட்டில் சாப்பிடுவதோ, மற்றபடி அவர்கள் கொடுக்கும் வசதிகளை ஏற்றுக்கொள்வதோ அறவே கூடாது என்று ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும். இது மொம்பவும் முக்கியமான விஷயம்.

மற்றொன்று பெல்லட்டுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிக்குப் பிறகு 39 துப்பாக்கிகளைப் போலீஸார் திரும்பப் பெற்றிருக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இறந்து கிடந்தார்கள். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குத் துப்பாக்கி ஏது? கிவளூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் 39 துப்பாக்கிகள் திரும்பப் பெறுக்கொள்ளப் பட்டன. நிலப்பிரபுக்களுக்குத் துப்பாக்கிகள் ஏன் கொடுக்க வேண்டும்? தி.மு.க. அரசுக்கு எங்களது கோரிக்கை என்ன வென்றால், நிலப்பிரபுக்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களைக் கொடுமைபடுத்தும்பொழுது போலீஸ் அதிகாரிகள் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சி தி.மு.க.-வினர்கள் கம்யூனிஸ்டு வலையில் விழுந்துவிட்டதாகக் குற்றம் சாட்டுவார்கள் என்ற பயக்கம் இருக்கக்கூடாது. தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைக்காகப் போராடுகிறார்கள். மிராசுதார்கள் தரப்பில் குற்றமா அல்லது விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தரப்பில் குற்றமா என்ற உண்மை நிலையைக் கண்டறியவேண்டும். சமுதாயத்தில் செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள் பக்கம் அதிகாரிகள் செயல்படுவதினால்தான் இம்மாதிரித் துரதிருஷ்டவசமான சம்பவங்கள் நடக்கின்றன

ஆகவேதான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், விவசாயத் தொழிலாளர் களுக்குச் சாதகமாக, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த போலீஸ் அதிகாரிகளில் ஒருவரைத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உயர்ந்த போலீஸ் அதிகாரியாக நியமிக்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் அப்படிப்பட்ட ஒரு மாறுதலை ஏற்படுத்தவேண்டும். நன்னிலத்தில், விளாகத்தில் நடந்த சம்பவங்கள்பற்றி ஏற்கெனவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நிலப் பிரபுக்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய வீடுகளுக்கு நீ வைக்கும் ஒரு வழியைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். ஏழை எளிய விவசாய மக்கள் மிராசுதார்களுடைய வீட்டிற்குத் தைரியமாகப் போய் நீ வைப்பார்களா இந்தக் காலத்தில், அது நடக்கக்கூடிய சம்பவமா என்பதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. என். சங்கரய்யா]

அதற்கு மாறுக நிலப்பிரபுக்கள் அடக்குமுறையைத் தங்களுக்குச் சாதகமாக்கிக்கொண்டு ஏழை எளிய விவசாயத் தொழிலாளர்களைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை நிலை. இந்தக் கண்டனத் தீர்மானம் நிலப்பிரபுக்களுக்குச் சாதகமாகக் காங்கிரஸ் கட்சியினால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் சரியான கூறுவேன். கீழ்வெண்மணிச் சம்பவத்தில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குத் தாராளமாக உதவி அளிக்கச் சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தச் சம்பவத்தில் தீக்கு இறையான வீடுகளை உடனடியாகக் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளர்களின் குறைகளை சுமுகமாகத் தீர்ப்பதற்கு வழிவகைகள் காணவேண்டும். அதற்கான முறையில் கணபதியா பிள்ளை கமிஷன் விசாரணை நடைபெறவேண்டும். நிலப்பிரபுக்கள் விவசாயத் தொழிலாளிகளை எந்த விதத்தில் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள், போலீஸ் அதிகாரிகள் எவ்வாறு நடந்துகொள்கிறார்கள் தகராறு வரும்பொழுதெல்லாம் எவ்வாறு நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் விசாரணை நடந்து, விவசாயத் தொழிலாளர்களின் குறைகள் தீர்க்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு நிலப்பிரபுக்களின் கொடுமையிலிருந்து தகுந்த பாதுகாப்புக் கொடுக்கப்பட்டு, ஏழை விவசாயிகள், தாழ்த்தப்பட்ட அரிசனத் தொழிலாளர்கள் நல்வாழ்வு வாழ ஏற்பாடுகள் செயயவேண்டும். நிலப்பிரபுக்களின் சுரண்டலுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட முற்போக்குக் கொள்கையை ஜனநாயகக் கட்சியெல்லாம் கொண்டு இருக்கின்றன. அரசாங்கம் விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய, ஏழை விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதன்மூலம், அதற்கெல்லாம் ஒரு முடிவு காணவேண்டும். நிலப்பிரபுக்களுக்குச் சாதகமாகக் காங்கிரஸ் கட்சியின் வாதங்களுக்கு இறையானால், தஞ்சை ஜில்லாவில் நிலைமைகள் சீர்கெடும் என்பதைக் கூறிக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : சார், (சிரிப்பு) எல்லோரும் சிரித்துக்கொண்டு, இடைஞ்சல் செய்கிறார்கள், தாங்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். (மீண்டும் சிரிப்பு). கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானம் அவ்வளவு சரியில்லை என்பது என் எண்ணம். காரணம், கீழ்த் தஞ்சையில் விவசாயத் தொன்பங்கள் மலிந்திருக்கின்றன. அதற்குரிய பொறுப்பு காங்கிரஸுக்கும் ஓரளவு உண்டு. இப்படிப்பட்ட தொன்பங்களுக்குக் காரணம் காங்கிரஸ் கட்சியில் உள்ள கொள்கைதான். மாபெரும் தலைவர் பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சுதந்திரம் வந்த சில வருஷங்களில், சோஷலிசத்தால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டார்கள். சோஷலிசம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று அந்த முறையில் சொம்பவும் தீவிரமாக இருந்தார்கள். அதனால்தான் நாகபுரித் தீர்மானம், ஆவடி

[திரு. டி. எஸ். ஆகிமூலம்] [1969 பிப்ரவரி 28

சோஷலிசம், இந்தமாதிரி நடவடிக்கைகளெல்லாம் ஏற்பட்டன. கூல் எல்லாம் எழுப்பினார்கள் காங்கிரஸ் சார்பாக. சோஷலிசம் வேண்டாம் என்று எந்தக் கட்சியும் சொல்லவில்லை. சோஷலிசம் வேண்டாம் என்று சொல்லுவார்கள் என்றால், அந்தக் கட்சி ஒரு அரசியல் கட்சியாக தன் இயக்கத்தை நடத்த முடியாது. (சிரிப்பு). (குறுக்கீடு : சுதந்திராக் கட்சி ?) ஆனால், இந்த நாட்டில் தற் சமயம் அதைச் சொல்வது சரியா என்று பரிசீலிக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு). அதுதான் 'ஆனால்' என்றேன். இங்கிலீஷில் 'பட்' என்பார்களே அதுபோல. மனிதனுக்கு அடிப்படைத் தேவை என்னய்யா ? உணவு. அது நாட்டில் இன்றைக்குப் பற்றாக்குறை தொழில் உற்பத்தி, 'பரொடக்ஷன்' சரியாக இல்லை. அமெரிக்காவிலே பி.எல். 480 என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதில், நாம் 3,000, 4,000 கோடி ரூபாய் அளவு கோதுமை சாப்பிட்டு ஜீரணித்துவிட்டோம். பணம் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்று தெரிந்து போய்விட்டது I am not insulting our country. அந்தப் பணத்தை 'ரைட் ஆஃப்' செய்து விடுங்கள் என்று சொல்லும் நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். பி.எல். 480-ல் வாங்கியதை ரைட் ஆப் செய்யவேண்டும் என்று கேட்கும் நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் நாம் சோஷலிசம் பேசுவது சரியான சமயம் இல்லை என்றுதான் நான் சொல்வது. ஏழை மக்களைத் திருப்திசெய்து, அவர்களுடைய ஓட்டுக்களை வசப்படுத்த, தலைவர் காமராஜ் கிராமங்களுக்குச் சென்று, மக்கள் தலையைப் பார்த்து, 'எண்ணெய் இல்லையா" (சிரிப்பு) என்று கேட்கிறார்கள். சொல்கிறார்கள், 'பார்த்தியா, என்ன செய்கிறான், இப்படிப்பட்டவர்களுக்குத்தான் காலம்' என்று சொல்லி, 'நாங்கள் எதற்காக இருக்கிறோம். எல்லாம் உங்களுக்குச் சோஷலிசம் செய்துவிட்டுப்போக வேண்டும் என்றுதான் என்கிறார். யாரை ஏமாற்றுகிறார்கள்? கேட்கிறேன்

After twenty-two years' regime, you are speaking about "Taiai-ennai " (cheers)

ஆகவே, இப்படியெல்லாம் சோஷலிசம் பேசியதால் லாபம் கிடைத்தது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு. ஏனென்றால், பூரணமாகச் சோஷலிசம் பேசி ஏழைகளுடைய ஓட்டுக்களை வசிகரிக்கவும் முடியவில்லை. ஆகவே, இதில் பெனிஃபிட் அடைந்தது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி. ஆகவே, விவசாயச் சங்கங்கள், தொழிற் சங்கங்கள் தங்கள் கட்சியை வளர்க்க ஒரு வாய்ப்பு என்று தோன்றின. விஷ வித்தை விதைத்து விட்டார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். அந்த வித்துத்தான் ஆவடி சோஷலிசம். (குறுக்கீடு). ஆம், அது நச்சு மரம் ஆக வளர்ந்து போய்விட்டது. தஞ்சை ஜில்லாவில் 1952 தேர்தலுக்கு மூன்று விவசாயக் கூலித் தகராறு என்று ஒரு இளர்ச்சி இருந்தது. அதன்மூலம், சமுதாயத்திற்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. ராஜாஜி அவர்கள் அப்பொழுது முதல் மந்திரியாக இருந்து,

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

சர்க்கார்மூலம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அதற்குப்பிறகு சுமார் 12 வருஷக் காலமாக ஒன்றும் இல்லாமல் இருந்தது. இப் பொழுது பழையபடி, மூன்று, நான்கு வருஷமாகக் கொஞ்சம் விருவிருப்பாக பழையபடி விவசாயச் சங்கங்கள், கிளர்ச்சிகள் என்று வேலைகள் ஆரம்பித்திருக்கின்றன. (குறுக்கீடு). இப் பொழுதுதான் அங்கே விட்டு இங்கே வருகிறேன். அதிலே நம்மூடைய சர்க்காரும் இந்தச் சோஷலிசச் சுழலிலே சிக்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. 'அடல்ட் ஃப்ரான்சைஸ்' என்று கொடுத்து விட்டார்கள் பாருங்கள், ஓட்டை எப்படியாவது பிடிக்க வேண்டும். நாம் ஓட்டுப் பிடிக்க எதாவது சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. மற்ற மற்ற நாடுகளில் சர்க்காரை நடத்தி ஓட்டுக் கேட்கிறார்கள். நாம் இங்கே ஓட்டுப் பிடிக்கச் சர்க்காரை நடத்துகிறோம். ஓட்டுப் பிடிக்க எதாவது சொல்ல வேண்டி இருக்கிறது. ஆக சோஷலிச் சுழலில் இந்தச் சர்க்காரும் இருப்பதால், நான் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் சொன்னதுபோல போலீஸ் இலாகா திறம்பட வேலைசெய்யாமல் இருக்கிறது. போலீஸ் இலாகா என்று சொல்லும்போது, இந்தியாவிலேயே சென்னை ராச்சியத்திலுள்ள போலீஸ் இலாகாவிற்குத்தான் பெரிய மதிப்பு உண்டு. பெரிய இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லண்டு யார்டு என்று சொல்வார்களே, அதுபோல, இந்தப் போலீஸ் நிர்வாகம் திறமையில் அவர்களுக்குச் சமமானவர்கள் என்று சொல்வது உண்டு. ஆனால் இரண்டு வருஷமாகப் போலீஸ் இலாகாவிற்குக் கொஞ்சம் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் அவர்கள் திறமையாக வேலை செய்யும்படி கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். திறமையில்லாத நிலைமை இருக்கக் கூடாது. ஆகவே, நீதி, நியாயத்தை வழங்குவதில், இந்த மந்திரி சபை தன் மனப்பான்மையை நல்ல விதமாக மாற்றி போலீஸ் இலாகாவிற்கு நல்ல தைரியத்தை ஊட்டி, அவர்கள் வேலை செய்வதில், அவர்கள் கடமையை ஆற்றுவதில் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும்.

சோஷலிசம் என்று சொன்னால், உங்களுக்குப் பட்டதார்களுடைய ஓட்டு வேண்டாமா ? தஞ்சாவூரில் மத்திய தரவர்க்கத்தைச் சேர்ந்த, எட்டு லட்சம் பேர்கள், ஐந்து ஏக்கருக்கும் குறைந்த அளவில் வைத்திருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஓட்டுக்களும் உங்களுக்கு வேண்டும். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் வேண்டும். எல்லோருக்கும் வேண்டும். அதனால் (குறுக்கீடு) ஆமாம், நாகர்கோவிலுக்கும் பிறகு ரொம்ப 'வீக்' காக இருக்கிறதே. ஆகவே, இந்த தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயத் தன்பங்கள் ஜாஸ்தி ஏற்படாமல், சர்க்காரில் நீங்கள் கண்டிப் பாகக் காரியங்கள் நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இனியாவது அதைச் செய்யுங்கள்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு பாயின்டை மட்டும் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். கண்டனத் தீர்மானம் என்பதன் பேரில் எல்லாம் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. கண்டனத் தீர்மானம். சென்ஷார்

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்] [1969 பிப்ரவரி 28

மோஷன் என்றெல்லாம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். (திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் அவர்களைப் பார்த்து : உங்களுக்கு எல்லாம் வேறு ஜோலி இல்லையா ?) (சிரிப்பு).

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உங்களுக்கு ஜோலி கொடுக்கத் தான் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். (சிரிப்பு).

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த முகத்தான் இன்னொரு முக்கியமான விஷயம்பற்றிப் பேச வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைக்கூடத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம், நான்கைந்து தினங்களுக்கு முன் நெய்வேலியில் நடந்த சம்பவம் பற்றித்தான். நெய்வேலியில் திரு. கிருபானந்த வாரியார் அவர்கள் மதப் பிரசங்கம் செய்யும்போது, சில வார்த்தைகள் அறிஞர் அண்ணு அவர்களைப்பற்றித் தவறாகச் சொல்லி விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. உடனே கூட்டத்தில் சலசலப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சப்ஜக்ட்பற்றிப் பேசுங்கள்.

THIRU D. S. AUTHIMOOLAM : I am speaking about Government's actions, its omissions and commissions at this particular time.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது கீழ்வெண்மணியைப் பற்றிய கண்டனத் தீர்மானம். நெய்வேலி சம்பவம்பற்றிப் பேச வேண்டாம்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: வாரியார் கூட்டத்தில் சலசலப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. வாரியார் ஒரு பெரிய மதப் பிரசங்கி. ஒரு சமயம் தவறுதலாகக்கூட அவர் சில வார்த்தைகள் சொல்லியிருக்கலாம். செய்தி சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையில்கூட வந்திருக்கிறது. அறிஞர் அண்ணு அவர்களைப் பற்றியோ, தாவலர் நெடுஞ்செழியனைப் பற்றியோ தாம் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை யென்று வாரியார் அவர்கள் மறுப்பு அறிக்கை ஒன்றைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவருடைய கூட்டத்தில் சலசலப்பு ஏற்பட்டதால் கூட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டது, மறுநாள் கூட்டமும் ரத்து செய்யப் பட்டது. பிறகு சிலர் போய் அவரை ஏதோ கஷ்டப்படுத்தியதாக, அவமானப்படுத்தியதாகச் செய்தி வந்தருப்பது வாஸ்தவத்திலேயே வேதனைக்குரிய விஷயம். அறிஞர் அண்ணு அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் நடமாடும் பல்கலைக் கழகம். அதுபோலத்தான் திரு. கிருபானந்த வாரியார் அவர்களும். வாரியார் அவர்கள் இன்று வட இந்தியாவில் பிறந்திருந்து, இப்படி ஒரு மதப் பிரசங்கியாக இருந்திருந்தால், அவரைக் கனகாபிஷேகம் செய்வார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு மத வாதியைக் கட்சிக்காரர்கள் தன்பப்படுத்தியதாகத் தமிழ் நாடு பூராவும் பேசுவதற்கு இடம் கொடுத்திருக்க வேண்டாம் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

தமிழ்நாட்டில் வாரியருக்குத் துன்பத்தை நீங்கள் செய்தாலும் சரி. நாங்கள் செய்தாலும் சரி, யார் செய்திருந்தாலும், அவருக்கு அடுத்த வருஷம் 'பாரத ரத்னம்' என்ற பட்டம் கிடைக்க இந்த அரசு சிபாரிசு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு) சிரிக்காதீர்கள், இந்த அரசுக் கட்டாயம் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும்.

1962-ம் ஆண்டில் கேரளாவில் திரு. நம்பூதிரிபாட் மந்திரிசபை நடக்கும்போது, மந்திரிசபையிலுள்ள கட்சியின் ஆட்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தினார்கள். அதனால் அவருடைய ஆட்சிக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்பட்டது. அதைப்போல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியிலுள்ள ஆட்கள் பல்வேறு வகைகளில் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படாமல் நல்ல முறையில் சர்க்காரை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் இருக்கும்படியான என் அருமை நண்பர் திரு. பி. ஜெயராஜ் அவர்கள் கொண்டுவந்த கண்டனத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கண்டனத் தீர்மானம் அவசியமா? இதை என் கொண்டு வந்தார்கள்? காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏன் கொண்டுவந்தார்கள்? என்று எல்லா அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். சம்பவம் நடந்தது, அதனால்தான் அதைக் கொண்டுவந்தோம் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன். சம்பவம் நடந்ததை யாரும் மறைக்க முடியாது. இது மனசிற்குச் சங்கடத்தை அளிக்கக்கூடிய விஷயம் மட்டுமல்ல; இங்கே ஆட்சி நடக்கிறதோ இல்லையோ என்று நினைக்கக்கூடிய துரதிர்ஷ்டமான சம்பவமாகும். இது வெண்மணியில் மட்டும் ஏற்பட்ட சம்பவம் அல்ல. தொடர்ந்து இரண்டு வருஷங்களாக ஏற்பட்ட சம்பவமே வெண்மணியாகக் காட்சியளிக்கிறது. பல வேறு கட்சியினரும் பேசினார்கள். இதற்குக் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆலோசனை என்ன என்பதைக் கேட்க வேண்டும். நாங்கள் சாதாரணமாகச் சொன்னால் ஏற்கும்படியான நிலையில் அரசாங்கம் இல்லை. விவரமாக எடுத்துச் சொன்னாலும் ஏற்கும் நிலையில் இல்லை. நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து சொன்னாலும் ஏற்பதாக இல்லை. ஒருவேளை நன்றாகக் கண்டித்துச் சொன்னால் செவியில் ஏறுமோ, ஏறுதோ என்ற நிலையில்தான் கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டுவந்தோம். முதன்முதலில் ஏற்பட்ட அமைச்சரவைக்கு இப்படி ஏற்பட்டதே என்பதுகூட வருந்தத்தக்க விஷயம். இது ஏற்கெனவே நடந்துவிட்ட சம்பவமாதலால், முதலிலே இதைக் கொண்டுவரும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1969 பிப்ரவரி 28

குறிப்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஏற்பட்டது முதல் எந்தப் பிரச்சினையும் உடனடியாகத் தீர்க்கப்படவில்லை. எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் ஊறப்போட்டு, ஒத்திப்போட்டு, கமிஷன் என்று போட்டு, தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டே வந்தார்கள். கமிஷன் என்று போட்டால் அதனுடைய விசாரணை என்ன, அறிக்கை என்ன, தீர்ப்பு என்ன என்று தெரியாமலே போய்விடுகின்றன. 1967 மார்ச் 6-ம் தேதிக்குப் பிறகு எந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் பலன் ஒன்றுமே இல்லை. அவ்வப்பொழுது தக்க நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் கிழ்வெண்மணிச் சம்பவம் நடந்திருக்காது என்பதுதான் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தின் நோக்கம். சட்டம், அமைதி இவற்றைக் காக்கத் தவறிவிட்டார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இதற்கு ஆலோசனை என்னவென்றால், சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்குக் குறிப்பாகப் போலீஸ் துறை அதிகாரிகளுக்குப் பூரணமான அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான். இப்போது போலீஸ் துறை அதிகாரிகளுக்குப் பூரணமாக அதிகாரம் இருக்கிறதா என்றால், இல்லையென்றே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. யாருக்கும் கண்டிக்கும் தைரியம் இல்லை. டி.ஐ.ஜி. அவர்களையே கேட்டால்கூடச் சர்க்காரை அனுசரித்துப் போகவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இவர்கள் பதவிக்கு வருவதற்கு முன் குற்றங்கள் குறைவாக இருந்தன. 1967-ல் முதன் முதலாகச் சென்னையில் பல இடங்களில் குடிசைகளுக்குத் தீ வைப்புச் சம்பவங்கள் ஏற்பட்டன. இதற்கு அரசியல் காரணம் என்று சொன்னார்கள். இதற்காக திரு. கிருஷ்ணசாமி என்பவருடைய தலைமையில் விசாரணை நடந்தது. அவருடைய ரிப்போர்ட் இன்னும் வராமல் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அடுத்த வருஷம் 1968-ல், 'ஓட்டக் கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள்' என்கிற மாதிரி இரண்டாயிரம் குடிசைகள் தீப்பிடித்தன. முதலிலேயே இதற்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டுபிடித்திருந்தால், இந்தச் சம்பவம் மீண்டும் நிச்சயமாக நடந்திருக்காது.

அடுத்தபடியாக, 1967-ம் ஆண்டு இடையிலே திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும், மத்திய அமைச்சர் ஒருவரும் தமிழ்நாட்டில் சுற்றுப்பயணம் செய்துவந்தார்கள். கோவை சிதம்பரம் பூங்காவில் ஒரு கல் மத்திய அமைச்சரின் தலையில் போடப்பட்டது. மத்திய அமைச்சர் அந்தக் கோலத்தோடு டெல்லிக்குச் சென்றார். இப்படி மத்திய அரசு அமைச்சர் அடிபட்டு டெல்லிக்குப் போன பிறகும், மாநில அரசோடு மத்திய அரசு நல்லுறவை வைத்திருந்தது போற்றத்தக்கது. அந்த அமைச்சரின்மேல் கல் போட்டதைப் பற்றி இந்த அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? அந்த நிகழ்ச்சியின்பேரில் நடவடிக்கை எடுத்ததாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

1968-ஆம் வருடம் மார்ச், ஏப்ரல் மாதங்களில் சென்னையில் மாணவர்கள்—பஸ் தொழிலாளர்கள் மோதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பயங்கரமான மோதல். விடுதிகளில் சென்றெல்லாம் மாணவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வெடார்னரி காலேஜில் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்றிருக்கிறது. மாணவர்கள் ஆஸ்பத்திரிகளில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறார்கள், நாளெல்லாம் போராட்டங்கள் பல இடங்களில் நடந்திருக்கின்றன. சோமசுந்தரம் நீதி விசாரணை ஏற்படுத்தி எட்டு மாதங்களாகின்றன. ஜனவரியில் ரிப்போர்ட் வரும் என்று சொன்னார்கள். இன்னும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. யாருக்குப் பயம் இருக்கும்? யார் வேண்டுமானாலும், எங்கு வேண்டுமானாலும் புகுந்து யாரை வேண்டுமானாலும் தாக்கி கொல்லலாம், என்ற எண்ணம் தானே ஏற்படும். கல்லூரி விடுதிக்கு முன்னால் கையில் தடி, கம்பெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு தாக்குகிறார்கள். போலீஸ் துறைத் தலைவர் என்ன செய்கிறார்? அவர்களுக்கு முன்னே நின்று கெஞ்சுகிறார். இந்தப் பத்திரிகையில் போட்டோவே வந்திருக்கிறது. இரண்டு கையையும் விரித்துக்கொண்டு கையில் கம்பு வைத்திருப்பவர்களிடம் கெஞ்சுகிற பரிதாகரமான நிலைமை போலீஸ் துறைத் தலைவருக்கே இருக்கிறது என்றால், இந்த நாட்டில் சட்டம், அமைதி காப்பாற்றப்படும் என்பதற்கு ஏனைன உத்தரவாதம் இருக்கிறது? எங்கெங்கே வண்மையாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டுமோ, அங்கெல்லாம் எடுக்கப்படுவதில்லை. எங்கெங்கே நடவடிக்கைக்கே அவசியம் இல்லையோ அங்கெல்லாம் அரசியல் குறுக்கீடு, கட்சிக் குறுக்கீடு காரணமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதை பார்க்கிறோம். எங்கே நீங்கள் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு முடிவு காண்கிறீர்கள்? இது 1968-ல் ஏற்பட்டது அல்ல, 1967-லேயே சட்டக்கல்லூரி மாணவர்களுக்கும், பஸ் தொழிலாளர்களுக்கு மிடையே போராட்டம் நடந்திருக்கிறது. பிரச்சினையைத் தீர்த் தீர்களா? எதையும் ஒத்திப்போட்டுக்கொண்டே வந்தால் இந்த நாட்டில் எப்படி அமைதி ஏற்படும்? இப்படிச் செய்தால் மாணவர் கள் விரோதமாகப் போய்விடுவார்களோ, அப்படிச் செய்தால் தொழிலாளர்கள் விரோதமாகப் போய்விடுவார்களோ, இன்னவாறு செய்தால் மக்கள் விரோதமாகப் போய்விடுவார்களோ என்கிற நினைப்பில் செயலற்ற நிலை வளர்ந்துகொண்டே வருவதுதான் இத்தகைய சம்பவங்களுக்குக் காரணமாக அமைகிறது.

பூந்தாழங்குடியில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. எத்தச் சூழ்நிலையில் எப்படி ஏற்பட்டது என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. கேஸ் பதிவு செய்தார்கள். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். காங்கிரஸ் விசாரணை வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டது என்று. எங்களுக்கும் தெரியும், எதற்காகச் சர்க்கார் கேஸ்களை வாபஸ் வாங்கினார்கள்? தென்காசி இடைத் தேர்தல் வந்துவிட்டது. இடதுசாரி, வலதுசாரி கம்யூனிஸ்டுகளின் தூண்டுதல் வேண்டுமென்பதற்காக—அவர்களது நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1969 பிப்ரவரி 28

அவர்கள் போட்ட கண்டிஷன்படி—வழக்குகளை வாபஸ் பெற்றார்கள். ஒரு அரசியல் லாபத்திற்காக ஒரு பெரிய வழக்கில் நீதி எற்படுவதைக்கூட இவர்கள் விடவில்லை. அது எங்குபோய் நாகர் கோவிலில் நின்றது? நாகர்கோவிலில் அவர்களுக்கிருந்த செல் வாக்கு டெபாசிட் தொகையைக்கூட பெற்றுக் கொடுக்கவில்லை. "தென்காசி தேர்தல் வேலை இங்கே நடக்காது, தம்பி, இங்கே நடக்காது" என்று உங்களையே நாகர்கோவிலில் தையாண்டி செய் தார்களே, கம்யூனிஸ்டுகளின் அரசியல் தந்திரங்களை வேண்டு மானால் நான் சொல்கிறேன். அந்த மகானுபாவர்கள்தான் இந்த நாட்டிலே ஒண்ணும் நம்பர் பச்சோந்தி,

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு கட்சியைக் குறிப்பிட்டு இப்படிச் சொல்வது சரியல்ல. ஒவ் வொருவரும் விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசாமல் மற்றொரு கட்சியைப் பற்றிச் சொல்வது என்பது முறையாகாது. அதுவும் பச்சோந்தி என்ற வார்த்தை சரியானது அல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பச்சோந்தி என்பது பார்லி மெண்டரி முறைக்கு விரோதமானது அல்ல. கொள்கையை மாற்றிக்கொண்டே இருப்பவர்கள் வேண்டுமானால் அரசியல் பச்சோந்திகள் என்று சொல்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : சார், ஒவ்வொரு சந்தர்ப் பத்திலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் குறுக்கிடுகிறபோது அனுமதிக்கி றீர்கள். அதுவே நாங்கள் குறுக்கிடுகிறபோது அனுமதிப்பதில்லை. இது சரியானதாகாது. அவர் பச்சோந்திகள் என்று சொல்கிறார். காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் பச்சோந்திகள் என்பதை என்னால் நிரூ பிக்க முடியும் . . . . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கனம் உறுப்பினர் உட்கார வேண்டும். உங்கள் கட்சியை அவர் குறிக்கின்ற நேரத்தில் நீங்களேதான் அதைப் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பது இல்லை. நானே அதைப்பார்த்துத் திருத்தியிருக்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் குறுக்கிடுவதற்கு அனுமதிப்பதாகவும், நீங்கள் குறுக்கிடுவதற்கு அனுமதியில்லை என்றும் பேரவைத் தலைவர் மீது குற்றஞ் சாட்டுவது முறையல்ல. எல்லோரையும் ஒரே நிலையில் நடத்த வேண்டுமென்பதுதான் என் விருப்பம். எல்லோரையும் சமமாகத்தான் நடத்தி வருகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : 1939-ஆம் வருஷத்தில் ஜெர்மனிக்கும் பிரிட்டனுக்கும் சண்டை என்கிறபோது கம்யூ னிஸ்டுக் கட்சியினர் அதை ஏகாதிபத்தியப் போர் என்றார்கள். இம்பீரியலிஸ்டுப் போர் என்று வர்ணித்தார்கள். ஜெர்மனிக்கும்

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

ருஷ்யாவுக்கும் போர் என்றவுடன் அதுவே மக்கள் போராட்டம், தர்ம யுத்தம் பிரிட்டனைப்போல் கிடையாது, அமெரிக்கர்களைப் போல கிடையாது என்று அவர்களுடைய பணத்தைக்கொண்டே பிரச்சாரம் செய்தார்கள். கம்யூனிஸ்டுகளின் வாலாறு எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவற்றைச் சொல்ல எனக்கு உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. சங்கரய்யா பேசும்போது காங்கிரஸ் கட்சியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அப்போதே நான் சொன்னேன். நீங்கள் இப்போது அந்தக் கட்சியைப் பற்றிச் சொல்கிறீர்கள். கிராமங்களில் காமன் பண்டிகை என்று எரிந்த கட்சி, எரியாத கட்சி என்று ஒருவரை ஒருவர் ஏசிக்கொள்வார்கள். அதுபோல இங்கே ஒரு கட்சியும், மற்றொரு கட்சியும் பேசிக்கொள்வதில் பயன் இல்லை. சபை முன்பு உள்ளது. ஆளும் கட்சியின்மீதான கண்டனத் தீர்மானம். நீங்கள் ஆளும் கட்சியை விட்டுவிட்டுக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைப்பற்றிப் பேசுகிறீர்களே?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: ஆளும் கட்சியோடு சேர்ந்து ஜீரணம் பண்ணி விடுவதாகச் சொன்னார்களே, எங்களை ஜீரணம் பண்ண அவர்களாலும் முடியாது, அவர்களது அப்பன், பாட்டன் வந்தாலும் முடியாது. ஒருவேளை எங்களை விழுங்கினாலும் சுக்கிராச்சாரியாரைப்போல் அவர்களது வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு வெளியே வருவோம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சுக்கிராச்சாரியார் வயிற்றை வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு வந்தார் என்று எந்தப் புராணத்தில் வருகிறது?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: நீர்தான் புராணம் படிக்காதவர் ஆயிற்றே. அதைப்பற்றி என்ன தெரியும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எனக்குப் புராணம் தெரியாது என்றாலும் படித்த புலவர் பேரவைத் தலைவராக இருக்கிறார். அவரிடம் கேளுங்கள், வயிற்றைக் கிழித்து வந்தது சுக்கிராச்சாரியார்தானா என்று.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அவர் தமிழ் படித்த புலவர்தான், புராணங்கள் எல்லாம் எங்களுக்கும்தான் தெரியும் (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படியானால் வயிற்றைக் கிழித்து வந்தவர் சுக்கிராச்சாரியார்தான் என்று உறுதிப்படுத்துகிறீர்களா? (சிரிப்பு).

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: ஆமாம். அதைப்பற்றி என்ன இப்போது. இப்படி ஏதாவது குறுக்கிட்டு என்னுடைய மனதை அப்படி அந்தப்பக்கம் திரும்பப்படி செய்யாதீர்கள். (சிரிப்பு). சிரிக்காதீர்கள். புண்பட்ட மனத்தோடு பலர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கி

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1968, பிப்ரவரி 28

ரூர்கள். இது சாதாரணப் பிரச்சினை அல்ல. சட்டம், ஒழுங்கு ஏன் கெட்டது? இந்தச் சர்க்கார் அப்போதைக்கப்போது உறுதியாக நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறி வந்திருப்பதன் காரணத்தினால் தான். இந்த அவையில் உள்ள கூட்டுறவு அமைச்சர் தொகுதியில் பிரச்சாரம் செய்யும்போது கல்குடியில் காங்கிரஸ்காரர்களின் முது கெலும்பை எடுத்துவிடுவேன் என்று பேசியிருக்கிறார். அதேபோல

. . . .

மாண்புமிகு போலவைத் தலைவர்: இந்த அவையில் பேசுகின்ற பேச்சுக்களைத்தான் பேசவேண்டும். மன்றத்திற்கு வெளியே யார் என்ன பேசினார்கள் என்று குறிப்பிட்டு இங்கே பேசுவது முறையாகாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: அப்படியானால் வெண்மணி நிகழ்ச்சிகூட இந்த மன்றத்திற்குள் நடைபெற்றதுதானா?

மாண்புமிகு போலவைத் தலைவர்: நிகழ்ச்சி வேறு, பேச்சு வேறு. வெளியே பேசுகின்ற பேச்சுக்களைத்தான் இந்த மன்றத்தில் வந்து பேசக்கூடாது என்று சொன்னேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: இதுமாதிரி ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வெளியே பலாத்காரத்தைத் தூண்டிவிடுவதன் காரணமாகத்தான் சட்டம், அமைதி இந்த மாநிலத்தில் தொடர்ந்து சீர்குலைந்து வருகிறது என்று குறிப்பிடுகிறேன்.

யாராக இருந்தாலும் தவறைத் தவறு என்று ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்தால்தான் சட்டம், ஒழுங்கு பாதுகாக்கப்பட முடியும். இது ஒரு சாம்பிள்தான், இன்னும் நிறைய இருக்கின்றன. மாணவர்கள் போராட்டம், தொழிலாளர்கள் போராட்டம், தஞ்சையிலே நடந்துள்ள போராட்டம், இந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இதுபற்றியெல்லாம் ஏற்கனவே என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர் திரு. காசி ராமன் அவர்கள் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மறைந்த முதலமைச்சர் மாண்புமிகு அண்ணாதுரை அவர்கள் அந்தச் சமயத்திலே தஞ்சையிலே தனியாகப் போலீஸ் ஏற்பாடு செய்யப் போவதாக இந்தச் சட்டசபையிலே உத்திரவாதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வெளியில் அவர்கள் கொடுத்த உத்திரவாதங்கள் வேறு இருக்கின்றன, இந்த சட்டசபையிலே கொடுத்த உத்திரவாதத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறீர்களா? அப்படிச் செய்யாததால்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மாணவர்கள், பஸ் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்திலே பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னீர்களே, இதுவரையில் கொடுத்திருக்கிறீர்களா, என்ன நஷ்டம் ஆயிற்று என்றுவது கேட்டீர்களா? ஏன் கண்டனத் தீர்மானம், ஏன் கண்டனத் தீர்மானம் என்று கேட்டார்கள். எந்தவிதமான நடவடிக்கையும்

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

எடுக்காதவரையில் அப்படிக் கண்டனத் தீர்மானங்களைக் கொடுப்பதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு நான் குறிப்பிட்டேன். தடை போட்டிருக்கிறார்கள், அதை மீறக்கூடாது என்று சொன்னார்கள், பிறகு ராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று சொல்லி, அதற்காகச் சலுகை கொடுத்தோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படியெல்லாம் தனிச் சலுகை கொடுக்க வேண்டாம் என்பதைத்தான் நாங்கள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறோம். ஊர்வலம் கூடாது என்று சொல்லிவிட்ட பிறகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நடத்தலாம் என்று சொல்வார்களானால் போலீஸ்காரர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? இந்தத் தேசத்திலே பேசும்படியான அரசியல் பேச்சுக்கள் எல்லாம் வர்க்கப் போராட்டம், வர்க்கப் போராட்டம் என்ற நிலையிலேதான் இருக்கின்றனவே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகுதான் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது, நில உச்சவரம்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. என்னமோ அங்கலாய்த்துக் கொள்கிறார்கள், அதிலே மிச்சம் இல்லை, மிச்சம் இல்லை யென்று. அதற்கு யார் என்ன செய்யமுடியும்? கேரள மாநிலத்திலே கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. நம்பூதிரிபாட் அவர்கள் ஆட்சி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் என்ன என்ன சட்டத்தையெல்லாம் கொண்டுவந்தார்கள். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மற்ற மாநிலங்களைக் குற்றஞ் சாட்டிப் பேசவேண்டாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்படியென்றால் முதலமைச்சர் அவர்கள் மேற்கு வங்காளம், பீகார் மாநிலங்களைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேசக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த மாநிலத்தோடு ஒப்புக் காட்டுகிற முறையிலே வேறொரு மாநிலத்தை நாம் குற்றஞ்சாட்டி இங்கே பேசக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவர்கள் மத்திய சர்க்காரைப் பற்றி எல்லாம் சொல்கிறார்கள், நான் மட்டும் சொல்லக்கூடாதா? இந்தியா பூராவும் ஒன்று என்ற முறையிலே பேசவேண்டும். ஆகவே அப்படியெல்லாம் ஒருவருக்குச் சலுகை கொடுப்பது, ஒருவருக்கு அந்தச் சலுகை இல்லாமல் இருப்பது என்ற நிலை இருக்கக் கூடாது, அரசியல் தலையீடு இருக்கக்கூடாது. இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வெண்மணிச் சம்பவம் பற்றி ஒரு நோட்டீஸ் அச்சடித்து வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். இதிலே பார்ப்போமானால் இது உண்மையல்ல என்றால் உடனே இதைத் தடை செய்திருக்கவேண்டும். காங்கிரஸ் நிலைக்கவாஸ்தாதி

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1969 பிப்ரவரி 28

களின் சதித் திட்டம் என்று எங்களுடைய தலைவர்களைப்பற்றியும், நாங்கள்தான் அதைச் செய்ததைப் போலவும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள், அதைத் தடை செய்திருக்கவேண்டும். (குறுக்கீடு) கேஸ் போடலாமே என்கிறார்கள், கேஸ் போட்டால் என்ன இதுவரை ஆகியிருக்கிறது? (குறுக்கீடு) உங்கள் சர்க்காரிலே நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டீர்கள், நாங்கள் பிரைவேட் ஆகத்தான் போகவேண்டும், உங்கள் சர்க்காரைத்தான் எதிர்பார்க்கமுடியாதே. அந்த நோட்டீஸிலே 24 பக்கம் அச்சடித்து எங்களுடைய தலைவர்களைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வெண்மணியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் கம்யூனிஸ்டுகாரர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். வெண்மணிச் சம்பவத்திற்கான காரணங்களை அறிய நீதி விசாரணை வேண்டும். இப்பொழுது போட்டிருக்கிற கணபதியா பிள்ளை கமிஷன், பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காகவும், கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்காகவும் போட்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டர் அவர்களைக் கூப்பிட்டுப் பிரச்சினையை தீர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கூலிப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், உழைப்பவனுக்குத்தான் நிலம் சொந்தம் என்பதை அடிப்படைக் கொள்கையாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நாங்கள் செய்தமாதிரி மக்களிடத்திலே ஒரு தவறான எண்ணத்தை ஏற்படுத்த அரசியல் தந்திரத்தை அவர்கள் கையாள வேண்டாம் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு முறை ஒரு கமிஷன் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு முறை நீதி விசாரணை என்று சொல்கிறார்கள். உதைத்தவன் காலைப் பிடிப்பதற்குள் அடிவயிறு சிப்பட்டுப் போகும் என்று சொல்வார்கள் Justice delayed is justice denied) என்று சொல்வார்கள். அந்த நிலைமைதான் இருந்து வருகிறது. இரண்டு வருஷமாக இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவில்லை என்பதற்கு அத்தாட்சி கொடுப்பதற்கு நான் தயாராக இருக்கிறேன். வெண்மணிச் சம்பவத்திற்குக் காரணம் இந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக சட்டம் ஒழுங்கு இவற்றைக் காப்பாற்றத் தவறிய நீதியை நிலைநாட்டத் தவறிய இந்தச் சர்க்காருடைய போக்குத்தான் அதற்குக் காரணம். பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அங்கே பெரிய பெரிய வீடுகள் கட்டி, அதற்கு திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களை அழைத்து திறப்பு விழா நடத்தினால் நானும் அதை வரவேற்கிறேன். மத்திய அமைச்சரிடம் பார்த்தீர்களா, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டுமானால் அப்படிச் செய்வதை நான் வரவேற்கிறேன்.

எனக்கு இருக்கிற மனிதாபிமானத்தின் காரணமாக, மறைந்த மூதலமைச்சர் குடும்பத்திற்கு உதவிசெய்யவேண்டுமென்று சொன்னேன். நான் வேறு எதையோ சொன்னேன் என்பதற்காக

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

அதையும் இதையும் ஒப்பிட்டு, அது வேண்டாம் என்று சொல்லி யிருப்பது மிகவும் வருந்தத் தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள் ஏதாவது ஆக்கபூர்வமான காரியத் தைச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் சொல்கிறோம், இந்த சர்க்கார் எந்தவிதமான பாரபட்சமும் இல்லாமல், போலீஸ், யார் தவறு செய்தாலும். ஆளுங்கட்சியாக இருந்தாலும் சரியே, எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சரியே, யாராக இருந்தாலும் சரியே, சமூக விரோதிகளாக இருந்தாலும் சரியே, அவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கச் செய்ய வேண்டும். இதிலே எந்த விதமான அரசியல் தலையீடும் இருக்கக்கூடாது. திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள் காந்தி பரம்பரை என்று சொன்னார்கள். ஆம், காந்தி பரம்பரையில் வந்ததால்தான் கண்டனத் தீர்மானம் கொண்டுவந் திருக்கிறோம். சத்தியம், அகிம்சையினாலே பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தி யத்தை ஒழித்த நாங்கள், காந்தியடிகளின் வழியிலே ஹரிஜனங் களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக இதைக் கொண்டு வந்தி ருக்கிறோம். எந்த இடத்தில் அக்கிரமம் நடக்கிறதோ, அப்பொழுது கண்டிக்கத்தான் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் காந்தியடிகள் 'குவிட் இண்டியா' என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன அதே முறையிலே இந்த அரசாங்கத்தை விட்டு நீங்கள் போக வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், இந்த அரசாங்கத்தை விட்டு நாங்கள் போகவேண்டுமென்ற நல்ல வாழ்த்துக்களோடு எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் அளிக்கப்பட்டுள்ள கண்டனத் தீர் மானத்தை ஆதரித்துப் பேசி முடித்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலே அளிக்கப்பட்டுள்ள இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தில் சில வாசகங்கள் மாற்றப்படுமேயானால், நாங்கள்கூடச் சேர்ந்து அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிப்பதற்குத் தயாராக இருப்பவர்கள்தான். தீர்மானத்தினுடைய வாசகம் "குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத் தில் சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் நிலைநிறுத்தத் தவறியதன் விளை வாக, 25—12—1968-ல் அம்மாவட்டத்திலுள்ள கீழ்வெண்மணி கிராமத்தில் வீடுகளுக்குத் தீ வைக்கப்பட்டு எதும் அறியாத பெண்டிர், சிறுவர், முதியோர் உட்பட 42 பேர் இறந்துள்ள கொடுஞ் செயல் காரணமாக இப்பேரவை அமைச்சரவையின் கொள்கையைக் கண்டிப்பதோடு அதனை ஏற்கவும் மறுக்கிறது" என்று எதிர்க்கட்சியின் தரப்பில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே தீர்மானம் "தஞ்சை மாவட்டத்தில் 25—12—1968-ல் கீழ்வெண்மணி கிராமத்தில் வீடுகளுக்குத் தீ வைக்கப்பட்டு எதும் அறியாத பெண்டிர், சிறுவர், முதியோர் உட்பட 42 பேர் இறந்துள்ள கொடுஞ்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 பிப்ரவரி 28

செயலே இம்மாமன்றம் கண்டிக்கிறது" என்ற அளவிலே இருந்திருக்குமானால் அனைவரும் சேர்ந்து இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்திற்கு நம்முடைய ஆதரவைத் தந்திருக்க முடியும்.

ஆனால், இங்கே தீர்மானம் கொண்டு வந்த நண்பர் அவர்களும், கடைசியாகப் பேசிய எதிர்க்கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்களும், இந்தச் சம்பவங்களுக்கு முழுப் பொறுப்பும், தொடர்ந்து இந்தச் சர்க்கார் கடைப் பிடித்து வருகின்ற காரியங்கள்தான் என்று எடுத்துக் கூறினார்கள். கண்டனம் யார் மீது என்பதைத்தான் அவர்கள் பேசிய பேச்சிலிருந்து என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஏனென்றால், கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த அருமை நண்பர் மாண்புமிகு திரு. ஜெயராஜ் அவர்கள், தீ வைக்கப்பட்டு கொளுத்தப்பட்ட, பெண்டிர், குழந்தைகள், அடிபட்டவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் கண்ணீர் வடித்தார்கள். தன்னுடைய ஆழ்ந்த சோகத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். அதே நேரத்தில், அப்படித் தீ வைத்துக் கொளுத்திய கொடும்பாவிகளைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட அவர் கூறவில்லை. ஆக, அவர்களுடைய கண்டனம் அந்த அளவோடு நின்று விட்டது. சர்க்கார் இந்தச் செயலுக்கு உறுதுணையாக இருந்தது என்பது அவர் குறிப்பிட்டார். நிலப் பிரபுக்கள் செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிற அந்தக் கொடுமைக்குச் சர்க்கார் உறுதுணையாக இருந்தது என்று அவர் குறிப்பிட்டாரா அல்லது ஏதோ மேலெழுந்தவாரியாக சர்க்கார் உறுதுணையாக இருந்தது என்று சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பினாரா என்று புரியவில்லை.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல ஆண்டு காலமாகவே விவசாயப் பிரச்சினை இருந்து வருகிறது. அது நாடறிந்த உண்மை. அதைத்தான் நம்முடைய மாண்புமிகு ம. பொ. சி. அவர்களும் தன்னுடைய உரையிலே விவரமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்கு அவ்வப்போது தேடப்பட்ட பரிகாரங்களையும் குறிப்பிட்டார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, கடந்த இரண்டாண்டுக் காலத்தில் அங்கு ஏற்பட்ட நிலைமைகளுக்காக எந்தப் பரிகாரமும் காணப்படவில்லையா? எந்த முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லையா என்ற கேள்விக்கு நான் பதிலளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1967-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்களில் விவசாயப் பிரச்சினை குறித்து ஆராய தஞ்சையில் ஒரு கூட்டம், மாநாடு என்ற பெயரால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களால் கூட்டப்பட்டது. அதிலே, தொழிலாளர்களுடைய தலைவர்கள், நிலவுடைமையாளர்கள், அதிகாரிகள் ஆகிய இந்த மூன்று தரப்பினரும் முத்தரப்பு மாநாடு என்ற பெயராலே கூடி சில முடிவுகளை எடுத்தார்கள். அந்த முடிவின்படி, பயிரிடும் பருவத்திலும், அறுவடைப் பருவத்திலும் கூலி

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. மு. கருணாநிதி]

விகிதங்கள் எப்படி நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப் பட்டது. ஆண்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு மரக்கால் நெல்லும், ரூ. 1.30 காசு பணமும் தரப்பட வேண்டுமென்றும், பெண்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு மரக்கால் நெல்லும், 37 காசும் தரப்பட வேண்டுமென்றும் கீழ்த் தஞ்சையில் நடைபெற்ற முத்தரப்பு மாநாட்டிலே முடிவு எடுக்கப்பட்டது.

1967 அக்டோபர் திங்கள் மன்னார்குடியில் விவசாயப் பிரச்சினை குறித்து எழுந்த சில நிலைமைகளுக்காக, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் மீண்டும் ஒரு முத்தரப்பு மாநாட்டைக் கூட்டினார்கள். அதில், அறுவடை செய்த நெல்லில், கலம் ஒன்றுக்கு நெல அறு வடை செய்வதற்கான கூலி, உள்ளூர் படியில் அரைப்படி அதிகரிக் கப்பட்டது. இவ்வாறாக 4 உள்ளூர் படியாக வழங்கப்பட்ட இடத் தில் 4½ உள்ளூர் படியாக உயர்த்தப்பட்டது. 5 படி 5½ படியாக உயர்த்தப்பட்டது. கலம் ஒன்றுக்கு 6 உள்ளூர் படியாகக் கொடுக் கப்பட்ட இடங்களில் அந்த அளவே நீடிக்கும், அதை அதிகரிப்ப தாக இல்லை என்ற அளவிலே மன்னார்குடியில் நடைபெற்ற முத் தரப்பு மாநாட்டிலே 1967 அக்டோபர் திங்களிலே முடிவு எடுக்கப் பட்டது.

1968 ஜூன் திங்களில், அடுத்த பயிரிடும் பருவத்தில் மறுபடியும் சில கோரிக்கைகள் எழுப்பப்பட்டன. ஜூன் திங்கள் 1968-ம் ஆண்டில் திருவாரூரில் நடைபெற்ற முத்தரப்பு மாநாட்டில் கீழ்க் கண்டவாறு கூலி விகிதம் முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆண்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 6 லிட்டர் நெல், ஒரு ரூபாய் பணம்; பெண்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 5 லிட்டர் நெல், 25 காசு பணம்; வெளியிலிருந்து தொழிலாளர்களை வேலைக்கு அமர்த்துவது சம்பந்தமாக உள்ளூர் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட வேண்டு மென்றும், கீழ்ப்படியாத திறமையற்ற தொழிலாளர்களுக்கு வேலை அளிக்கப்பட வேண்டியதில்லை என்றும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. பிழைக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் தாசில்தார்களும், கோட்ட அதி காரிகளும் அவர்களுடைய நாட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிற கூலித் தகராறுகளை அவ்வப்போது அமைதியோடு தீர்த்து வைக்குமாறு உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஏற்பாட்டின் விளைவாக பிழைத்த தஞ்சையில் 1968-ம் ஆண்டு குறுவைப் பயிர் சாகுபடி அமைதியாக முடிவுற்றது. அதே ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 15-ம் நாளுக்குப் பிறகு நவம்பர் 20-ம் நாளுக்கு இடையே குறுவை அறுவடை செய்யப்பட்டபோது அங்கொன்றும், இங்கான்றுமாகச் சில இடங்களில் கிளர்ச்சிகள் நடைபெற்றன. கிளர்ச்சிகள் நடைபெறக் காரணம்—ஏற்கனவே ஒத்துக்கொள்ளப் பட்ட மன்னார்குடி மாநாடு, திருவாரூர் மாநாட்டின் தீர்மானப்படி உள்ள கூலி உயர்வைத்தான் தரமுடியுமென்று பிராசுதாரர்கள் தரப்பில் சொல்லப்பட்டதாகவும், இங்கே ஏற்கனவே தரப்பட்டது 6 படிதான்—அதைத்தான் தரவேண்டும் என்று தொழிலாளர்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 பிப்ரவரி 28

தாரப்பில் கூறப்பட்டதாகவும், இடையிலே ஏற்பட்ட சர்ச்சைகளின் காரணமாக பாதுகாப்பை முன்னிட்டு, சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்பதை முன்னிட்டு புதுச்சேரி, ஆதமங்கலம், கருவேலி ஆகிய இடங்களில் அசம்பாவிதமான சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் இருக்க உடனடியாக இயங்கும் காவல் படைப் பிரிவினர் அனுப்பப்பட்டனர், தொடர்ந்து, அசம்பாவித மான சம்பவங்கள் ஏற்படாமல் இருக்க சிக்கல், வலிவலம், கீவளூர், கொரடாச்சேரி, கிருவாரூர், நாகபட்டினம், புதுச்சேரி, ஆத மங்கலம் ஆகிய இடங்களில் படைக்கலன் தாங்கிய காவல் படையி னர் நிறுத்தப்பட்டிருந்தார்கள்.

இவைகளுக்கிடையேதான் திடீரென்று கீழ்வெண்மணிச் சம்ப வம் உருவாயிற்று. கீழ்வெண்மணிச் சம்பவம் கூலிப் பிரச்னையால் ஏற்பட்டதா, கம்யூனிஸ்டு நண்பர்கள் குறிப்பிட்டது போல் வர்க்கப்போராட்டத்தின் உணர்ச்சி வடிவமா, அல்லது அனைவரும் சேர்ந்து தீர்வுகாணவேண்டிய ஒரு பிரச்சினைக்கான அறிகுறி என்று திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களே, அது போன்ற சம்பவமா என்பவைகளையெல்லாம் நாம் எண்ணிப் பார்த் திடவேண்டும். எந்த ஒரு அரசாங்கத்திலும் திடீர் திடீரென்று— இந்த மன்றத்திலே முதலமைச்சர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல—மின்வெட்டென சில காரியங்கள், நிகழ்ச்சி கள் நடைபெற்று விடுவதுண்டு. அதற்கு முழுப் பொறுப்பையும் அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிடுவது ஓரளவுக்கு அரசியல் லாப நோக்கோடு குறிப்பிடப்படுகிற வாத மாகத்தான் இருக்க முடியுமே தவிர, வேறல்ல. வெண்மணிச் சம் பவம் திடுக்கிடத்தக்க, நெஞ்சை உலுக்கத்தக்க, கட்டுப்படுத்த முடியாக அளவுக்கு மனதை நோகச் செய்யக்கூடியது; மனிதாபி மானத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. அந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டவுடன் அன்றைய முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆற்றொணாத் துயரடைந்தார்கள் என்பதையும், பொதுப் பணித் துறை அமைச்சராக இருந்த நானும், சட்ட அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்களும், அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அம்மையார் சத்தியவாணிமுத்து அவர்களும் அந்த இடத்திற்கு விரைந்து சென்றோம் என்பதையும் அனைவரும் அறிவர். அவ்வாறு நேரிடையாகச் சென்று செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகளை எல்லாம் செய்து முடித்திருக்கிறார்கள், நஷ்ட ஈடு தருவதற்கான காரியங்களை எல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் தலைவர் களையெல்லாம் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். மேலும், அமைதி குலையாத அளவுக்குப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் எல்லாம் அங்கு வெகு தீவிரமாகப் பலப்படுத்தப்பட்டன.

வெண்மணிச் சம்பவத்தைப் பற்றி ஏற்கனவே அறிந்து கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா என்று கேட்கிற நேரத்திலே தான் நான் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ்

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. மு. கருணாநிதி]

நாட்டில் இருக்கும் போலீஸ் படையின் அளவு, போலீஸ் காவலர்களின் அளவு, கிராமங்களுடைய அளவு இந்த இரண்டையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். வெண்மணி தஞ்சை மாவட்டத்தில், நாகை தாலுகாவில் கீவளூர் என்ற போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அப்பால் 4½ மைல் தூரத்திலுள்ள ஒரு குக்கிராமம். அந்தக் கிராமத்தில் நடைபெற்றுவிட்ட நிகழ்ச்சி ஆறு மணிக்கு ஒன்றும், தொடர்ந்து எட்டு அல்லது ஒன்பது மணிக்கு ஒரு நிகழ்ச்சியும் நடைபெற்று அதற்குள்ளாக, போலீஸ் விரைந்து செல்வதற்குள்ளாக சகிக்க முடியாத சில கொடுமைகள் அங்கு நடைபெற்று முடிந்தும் விட்டன. அந்தக் கொடுமைகள் நடந்து முடிந்தும் விட்டதும் அதற்கான நடவடிக்கைகளோ அரசாங்கம் எடுக்கத் தவறியதா என்றால் இல்லை. அதில் இரண்டு தரப்பிலும், மிராசுதார்கள் தரப்பிலும், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தரப்பிலும் பலர் கைது செய்யப்பட்டு, அவர்களில் ஏறத்தாழ இரு தரப்பிலும் 46 அல்லது 48 பேர்கள் மீது வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டடு, அவர்கள் நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதில் கோபால கிருஷ்ண நாயுடு என்பவர் முதல் எதிரியாக, அந்தக் குடிசைகளை தீ வைத்த சம்பவத்தில் முதல் எதிரியாகச் சேர்க்கப்பட்டு, அவர்கள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டிருக்கிறது. அவர் ஏந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்பதை இந்த நேரத்தில் இங்கு விவாதத்திற்கு எடுத்து வைக்க நான் விரும்பவில்லை. அது தஞ்சை மாவட்ட மக்களுக்குத் தெரியும். இந்தக் கண்டனத் தீர்மானம் எந்த அரசியல் நோக்கோடு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதோ அதேபோல், அரசியல் நோக்கோடு அவர் யார் என்று இங்கு கூறி அந்த அரசியல் லாபத்தைச் சம்பாதிக்க நிச்சயமாக நான் எண்ணவில்லை. அவர் யார், எப்படிப்பட்டவர், எந்த நிலையில் உள்ளவர் என்பதையெல்லாம் நிச்சயமாகத் தஞ்சையில் உள்ளவர்கள் அறிவார்கள். ஆக, கண்டனத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்துள்ள காங்கிரஸ் தரப்பினர் அவர்களே அறியாமலேயே அந்தக் கொடுமையைச் செய்த பாவிகளை கண்டிக்கிறார்களே என்று எண்ணி எண்ணி அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்க நான் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். (ஆரவாரம்.)

தீ வைப்பு சம்பவம் என்பது சாதாரணமானதல்ல. நாங்கள் நேரில் பார்த்தோம். எவ்வளவு பயங்கரமான கொடுமை என்பதை நாங்கள் கண்ணீர் வடிய, வாடிப் பார்த்தோம். ஒரு சிறிய வீட்டிற்குள்ளாக, அதிலும் அடுக்களை என்று அவர்கள் கட்டிய பகுதியிருக்கிறதே அதற்குள்ளாக நாற்பதுக்குமேற்பட்டவர்கள், தாய்மார்களும், குழந்தைகளும் உட்பட, திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்கள் சுட்டிப்பிட்டதுபோல் ஒரு குழந்தை தன் தாயைக் கட்டிப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிற குழந்தையின் எலும்புக்கூடும், தாயின் எலும்புக்கூடும் கருகிக்கிடக்கிற அந்தக் கோரக் காட்சிகளையெல்லாம் நாங்கள் பார்த்தோம். இதிலிருந்து

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 பிப்ரவரி 28

என்ன புரிகிறது? சமுதாயத்திலே நாம் எந்த அளவிற்கு மிருக உணர்ச்சிகளையெல்லாம் கட்டுப்படுத்தவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம், வெறித்தனங்களையெல்லாம் எந்த அளவிற்குக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதை உணர முடிகிறது.

ஆறு மணி அளவில் பக்கிரி என்ற ஒரு குடியானவ தண்டர் அங்கு படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டியது போலீசும், சட்டமும். ஆனால், அந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள போலீஸுக்கு அவகாசம் தாமல், சட்டத்திற்கு இடம் தராமல், சிலர் கூடிக் கொண்டு, சில மிராசுதாரர்கள் கூடிக்கொண்டு அப்போதே தீர்ப்பளிப்பது என்ற கையில் கொள்ளிக்கட்டைகளையும் துப்பாக்கி ரவைகளை மூலம் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தயவு செய்து பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்னால் என்னுடைய வாருங்கள். அது பயங்கர ஆண்டு அல்ல. பின்னால் வந்தால் நீங்கள் ஆளும் கட்சியில் இருப்பீர்கள். ஆகவே நீங்கள் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கக் கூடிய ஆண்டுதான் 1957 ம் ஆண்டில், முதுகுளத்தூரில், இராமநாதபுரத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை உங்கள் ஞாபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதே மாமன்றத்தில் அன்றையதினம் போலீஸ் அமைச்சராக இருந்த பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்தார்கள். அந்த அறிக்கையில் என்ன சொன்னார்கள்?

"1957 ஜூலை 4-ம் தேதி முடிவுற்ற உப தேர்தலின் காரணமாக அந்தப் பிரதேசத்தில் பகை எழுந்தது. தேவர் மக்கள் அரிஜன மக்களில் ஒரு பகுதியினர் காங்கிரஸ் கட்சியை ஆதரித்து தேவர் மக்களை தோற்கடித்தது விட்டனர் என்ற எண்ணத்தில் பகை ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக தேவர்களில் பலர் அரிஜன மக்களைத் தாக்கினர். அரிஜன மக்கள் அதிகமாக இருந்த இடத்தில் அரிஜனங்களும் தேவர்களைத் தாக்கினர்.

யும் எடுத்துப் போய் வெண்மணி கிராமத்தில் அவர்களே தீர்ப்பு வழங்குவது என்பது சரியல்ல. முதலில் நடைபெற்ற குற்றத்திற்கு மேலும் இன்னொரு குற்றத்தைச் செய்வது, அதன் காரணமாகத் தமிழ் நாட்டில் ஒரு பயங்கரமான, பிரளயம் என்று எண்ணத்தக்க அளவிற்கு ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவது என்பதை இந்த அரசு நிச்சயமாக விரும்பவில்லை.

நான் இந்த நேரத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்தில் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு நீதி விசாரணை யடையாதா, இதற்கு சர்க்கார்தான் பொறுப்பு, மந்திரிகளே நீங்கள்தான் பொறுப்பு, நீங்கள் எல்லாம் உடனடியாக அரசாங்கத்தை விட்டு வெளியே ஓடுங்கள் என்றெல்லாம் பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு, சபாநாயகர் அவர்களே, தங்கள்

1969 பிப்ரவரி 28] *[திரு. மு. கருணாநிதி]*

இதிலிருந்து செப்டம்பர் மாதம் 10-ம் தேதி வரை அப்பகுதியில் கொள்ளையடித்தல், சட்ட விரோதமான முறையில் சிறைவைத்தல், களவு, சொத்துக்களை கவர்ந்து கொள்ளுதல் இதுபோன்ற பல வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருந்தன" இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களின் காரணமாக ஏற்பட்ட நிலைமைகளின் அடிப்படையில் நிகழ்ச்சிகளை நாம் ஆராயவேண்டும்.

"1957 செப்டம்பர் 10-ம் தேதியன்று ராமநாதபுரம் கலெக்டர் அவர்கள் அப்பகுதியில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற சம்பவங்களினால் ஏற்பட்ட நிலைமைகளை சரிப்படுத்துவதற்காக நடத்திய சமாதான மாநாட்டில் தான் சட்டத்திற்கு முரண்பட்ட நிலைமை (அமளி) ஏற்பட்டது." கவனிக்க வேண்டுகிறேன். "1957 ஜூலை திங்கள் 4-ம் தேதி முடிவுற்ற உப தேர்தல்களை முன்னிட்டு தீ வைத்தல், கொள்ளையடித்தல், கொலை செய்தல் போன்ற காரியங்கள் நடைபெற்றபோது செப்டம்பர் 10-ம் தேதி தான் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் ஒரு சமரச மாநாட்டைக் கூட்டினார்கள். அதில் அமளி ஏற்பட்டது." அதன் தொடர்பாக இமானுவேல் என்பவர் பரமக்குடியில் கொலை செய்யப்பட்டார். செப்டம்பர் 13-ம் தேதி பகல் 11 மணிக்கு ஒரு கூட்டம் வேல்-கம்பு-அரிவாள் இவைகளுடன் அருங்குளத்திலுள்ள மக்களைத் தாக்கினார்கள், ஐந்து பேர்களைக் கொலை செய்தார்கள். இந்த ஐந்து பேர்களில் ஒருவர் பெண், மேலும் 24 அரிஜன வீடுகளுக்கு தீ வைத்தார்கள். அதோடு நான்கு பிணங்களை அந்தத் தீயில் விட்டெறிந்தார்கள். இவ்வித சம்பவம் ஏற்பட்டதற்கு உடனடியான காரணம் அப்பகுதியில் நடைபெற்ற ஒரு நாடகத்தில் திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவரை பாராட்டிப் பாடிய பாட்டுக்களை அப்பகுதியிலுள்ள அரிஜன மக்கள் எதிர்த்தார்கள் என்பதே. இந்தச் சம்பவம் நடந்தவுடன் அரிஜன மக்கள் எல்லாம் கோபம் கொண்டு திரண்டு எழுந்தார்கள். தேவர்களைத் தாக்கினர்கள். மூன்று பேர்களைக் கொலை செய்தார்கள். அவர்களில் இரண்டு பேர் பெண்கள். அவர்களுடைய வீட்டுக்கும் தீ வைத்தார்கள். அதோடு பிணங்களை அந்தத் தீயில் விட்டெறிந்தார்கள்." "செப்டம்பர் 14-ம் தேதி காலையில் ஓரக்குடி கிராமத்தில் தேவர்களுக்கும், அரிஜன மக்களுக்கும் மோதல் ஏற்பட்டது. அதில் நான்கு பேர் காயமுற்றனர். அதே நாளில் கீழத்தஞ்சாவூர் என்ற கிராமத்திற்கு இமானுவேல் கொலை வழக்கு சம்பந்தமாக குற்றவாளிகளைத் தேடுவதற்காகப் போலீஸ் பார்ட்டி சென்றபோது நாற்பத்தைந்தானவர் அடங்கிய ஒரு கூட்டம் போலீசைத் தாக்கியது. போலீஸ் பார்ட்டி தப்பித்துக் கொள்வதற்காகச் சுட்டார்கள். அதில் ஐந்து பேர் மற்றவர்கள் கொல்லப்பட்டனர்." இது அன்றைய போலீஸ் அமைச்சர் அவர்களின் வாக்குமூலம். ஆனால் ஐந்து மற்றவர்கள் கட்டி வைக்கப்பட்டு சுடப்பட்டார்கள் என்பது எதிர்த்தரப்பிலுள்ள வாதம். "1957 செப்டம்பர் 16-ந்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 பிப்ரவரி 28

தேதி காலை 6 மணிக்கு இலஞ்சம்பூர் என்ற இடத்தில் உள்ள தேவர்களுக்கும் வீராம்பள் என்ற இடத்திலுள்ள அரிஜன மக்களுக்கும் இடையில் மோதல் ஏற்பட்டது. அதில் நான்கு தேவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஒருவர் பெண், இரண்டு அரிஜன நபர்களும் கொல்லப்பட்டனர்." அரிஜன நபர்களுக்கும் இரண்டு தேவர்களும் காயம் அடைந்தனர். அதே நாளில் ஆயுதம் தாங்கிய கூட்ட மொன்று இருளாண்டிப்பட்டி, சேந்தகோட்டை முதலிய கிராமங்க னிலுள்ள சுமார் 60 வீடுகளைக் கொளுத்தினர். இதில் மூன்று அரிஜன நபர்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஒருவர் பெண். ஒரு அரிஜன பெண் அபாயகரமான முறையில் காயம் அடைந்தார். "1957 17-ம் தேதி மாலை கீரந்தை என்ற கிராமத்தில் ஆயுதங்களோடு சுமார் 1,000 பேர்கள் கூடி பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களைத் தாக்கினர் கள். அங்கு வந்திருந்த ஆயுதந்தரித்த விசேட போலீஸ் படை யையும் கூட்டம் எதிர்த்தது. பின்னர் போலீஸ் ஏழு ரவுண்ட் சுட்டது. அதில் மூன்று பேர்கள் கொல்லப்பட்டனர். இரண்டு பேர் காயம் அடைந்தனர். இக்கூட்டம் கீரந்தைக்கு செல்லும் வழியில் கூட்டத்தில் ஒரு பகுதியினர் முத்தானந்தல் கிராமத்தி லுள்ள வீடுகளுக்கும் தீ வைத்தனர். "இந்த அசம்பாவித சம்பவங்கள் எத்தனை உயிர்களை மாய்த்திருக்கின்றன என்பது பற்றியும், எவ்வளவு சொத்துக்கள் இதனால் அழிந்திருக்கின்றன என்பது பற்றியும் இப்போது குறிப்பிட விரும்புகிறேன்." நான் அல்ல இப்படிக் கூறுவது, திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் கூறுகிறார் கள். "இரண்டு பிரிவினருக்கும் நேரிடையாக ஏற்பட்ட தாக்கு தல்களின் காரணமாக 18 அரிஜன மக்களும் 8 தேவர்களும் கொல்லப்பட்டனர். போலீசார் மீது ஏற்பட்ட தாக்குதல் காரண மாகவும் அதன் விளைவாக ஏற்பட்ட போலீசார் துப்பாக்கிச் சூட் டினாலும் 13 பேர்கள் கொல்லப்பட்டனர். அந்த 13 பேர்களும் தேவர்கள். மற்றும் ஒருவர் ஆஸ்பத்திரியில் இறந்தார். ஆக இறந் தவர்கள் 40 பேர்கள். எரிந்த வீடுகள் 2,842. சொத்துக்களுக்கு ஏற்பட்ட சேதம், பரமக்குடி தாலுகாவில் 11,000 ரூபாய், முது குளத்தூர் தாலுக்காவில் ரூ. 25,000, சிவகங்கை தாலுக்காவில் ரூ. 2.51.353, அருப்புக்கோட்டை தாலுக்காவில் ரூ. 86,350 ஆக ரூ. 3,73,703 ". இவ்வளவிற்கும் பிறகும் பக்தவத்சலம் அவர்கள் சொன் னார்கள், "பொதுவாக நாட்டில் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலை நாட்டுவது அரசாங்கத்தின் முக்கிய கடமை என்பது ஒரு பக்கம் இருப்பினும், கஷ்டமடைந்த மக்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிப்ப தற்காக அரசாங்கம் இதற்கென்று அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி யுள்ளது" என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவையடுத்த சட்ட சபையில் ஒரு அம்மையார் பேசுகிறார். அந்த அம்மையார் என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? "வீராம்பளில் நடந்த விழாவில் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து வீடுகளுக்கு நெருப்பு வைத்தார்கள். கிராமம் கிராமமாகச் சென்று கன்னிப்பெண்களைக் கெடுத்தும், விதவைகளை

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மானபங்கம் செய்தும், பெண்களை நிர்வாணமாக ஆக்கியும் பல அக்கிரம காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பெண்களைக் கற்பழித்திருக்கிறார்கள். கிராமத்தில் 137 வீடுகளை எரிய விட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நெருப்பில் கோழிகளைச் சுட்டு சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மனிதர்களை மனிதர்களாக இருப்பார்கள் என்று நம்பி போதுமான போலீஸ் படை வைக்காமல் இருந்தது, ஜனங்களை நம்பியிருந்தது ஒரு குற்றம் என்றால் நமது சர்க்கார் குற்றம் செய்திருக்கிறது". இப்படிப் பேசியது வேறு யாரும் அல்ல. சென்ற்தரம் ராமச்சந்திரன் என்ற காங்கிரஸ் உறுப்பினர் அன்று இந்தச் சட்டமன்றத்திலே விளக்கிப் பேசினார்கள். இவ்வளவுக்கும் பிறகு நான் மற்றொன்றை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த விஷயமெல்லாம் பேசப்பட்டு, எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தவர்கள் இவைகளுக்கு காங்கிரஸ் மந்திரிகள்தான் பொறுப்பு, ஆகவே அவர்கள் ராஜினாமா செய்ய வேண்டுமென்று கூறி நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்த நேரத்தில், எங்களுடைய கட்சியின் தலைவராக அன்று விற்றிருந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள் என்பதை நினைவுபடுத்த வேண்டியது என்னுடைய கடமையாக இருக்கிறது. நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்டபொழுது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள். "இது துக்ககரமானது மட்டுமல்ல, வெட்கப்பட வேண்டிய விஷயமாகும்.

இந்த நிகழ்ச்சியின் காரணமாக தமிழ் மக்களின் மானமே பறிபோய்விட்டிருக்கிறது.

தமிழ் மக்களின் பூரண ஆதரவைப் பெற்று வந்திருக்கும் கனம் முதலமைச்சர் காமராஜ் கலகங்களில் பங்கெடுத்துக் கொண்டார் என்று குற்றம் சாட்டினால் மற்ற சபைகளில் என்ன பேசுவார்கள் என்பதையும் இதைப்பற்றி வெளிநாடுகளில் என்ன பேசுவார்கள் என்பதைப் பற்றியும் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் யோசித்துப் பார்த்தாரா ? பகிரங்கமாகக் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். இது தாராளமுறை ?

நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது எப்படி வேண்டுமானாலும் பேச உரிமையிருக்கிறது. அந்த உரிமையைப் பயன்படுத்தும்போது மானம் கப்பல் ஏறிப்போகாதபடி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டாமா ?" என்று பேசிய திரு. பி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்,

" கலவரம், குழப்பம் இருந்தால் முன்னேற முடியாது, நாங்கள் இங்கே சாகவதமாக இருப்போம் என்று கருதவில்லை.

நாங்கள் அந்தப் பக்கம் வந்து உட்காருவோம் என்று கனம் அண்ணாத்துரை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். யாரும் நிர்வாகம் நடத்தலாம், யார் நிர்வாகம் நடத்தினாலும் அமைதி, ஒழுங்கு என்ற அடிப்படையில் தான் நடத்த முடியுமே தவிர

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 பிப்ரவரி 28

கலவரம், குழப்பம் என்ற அடிப்படையில் நடத்த முடியாது. கலவரங்களை அடக்க இப்போது இருக்கிற சூழ்நிலையில் போலீஸ் படையை அனுப்புவது என்கிற அந்த முறைதான் எங்களுக்குத் தெரியும் மக்களுடைய உயிர் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பது போல் போலீஸ்காரர்களுடைய உயிரும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

"எந்த' சூடக்கூடிய சம்பவமாக இருந்தாலும் உடனே நீதிபதியைப் போட்டு அந்த போலீஸ்காரர்களை குற்றவாளிகளைப் போல் கூண்டில் ஏற்றி விசாரிப்பது என்றால் இந்த வேலையைப் பார்ப்பதற்கு யாரும் முன்வர மாட்டார்கள். இதற்கு இந்தப் போலீஸ் படையையே கலைத்து விடலாம்" என்று பேசியிருக்கிறார்கள். 20 நாட்கள், ஒருநாள் அல்ல, இரண்டு நாட்கள் அல்ல, 1957-ஆம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 10-ஆம் நாள் முதல் 30-ஆம் நாள் வரை 20 நாட்கள் முதுகளத்தூரில் நடந்த ஒத்தக் கோர விளையாட்டுக்கு, வெறித்தனம் மிகுந்த விளையாட்டுக்கு நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று கேட்ட பொழுது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், எந்தச் சூடக்கூடிய சம்பவமாக இருந்தாலும் நீதிபதி போட்டு போலீஸ்காரர்களைக் குற்றவாளிக்கூண்டில் ஏற்றி விசாரிப்பது என்றால் போலீஸ் வேலையைப் பார்ப்பதற்கே யாரும் வரமாட்டார்கள் என்று கூறிய அவர், "இவ்வளவு கலவரம் ஆகும் போது, கலவரத்தை அடக்க முயலுகிற நேரத்தில் நாம் இவர்கள் செய்யவேண்டியதை எல்லாம், சூழ்நிலை காரணமாக வரம்புக்கு மீறி நடக்காமல் இருக்க வேண்டி, உறுதியான உத்தரவுகளைப் போட்டிருக்கிறோம்.

ஆக இன்றைக்கு நீதிபதி விசாரணை தேவையில்லை என்று சொன்னது ஏதோ அவர்கள் அக்ரமம் செய்து விட்டார்கள், அதை மறைக்க வேண்டுமென்றல்ல" என்று கூறி திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நீதிவிசாரணைக்கு ஒப்புக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார்கள்.

அண்ணா அவர்கள் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்கள், "ஒன்றைப் பற்றி எழுதினால், ஒன்றைப்பற்றி பேசினால் அதன் விளைவாக அந்தப் பகுதியில் மீண்டும் ஒரு அமளி ஏற்படுமானால், சீக்கிரத்திலே உணர்ச்சி வசப்படக்கூடிய மக்கள் கொதித்தெழுவார்களானால் அதற்கு நாமே பொறுப்பாளியாக வேண்டியிருக்கும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை உண்டாக்கி அவர்களுக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் தீங்கை உண்டு பண்ணுவதை அமைதியாக—புண்ணை ஆற்ற நியாயமான முறையில் மருந்து போடவேண்டும் என்கிற தன்மையில் பேசாமலிருந்தேன். இப்போதும் கூட இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது பேச எனக்கு விருப்பம் இல்லைதான்" என்று ஆரம்பித்தார் அண்ணா. காமராசரும் பக்தவச்சலமும் தான் கலவரங்களுக்குப் பொறுப்பாளி—தாண்டிவிட்டவர்கள் என்று சட்டசபையில் பேசப்பட்ட போது—இறுதியாக அங்கே அண்ணா என்ன பேசினார் தெரியுமா?

1969 பிப்ரவரி 28] *[திரு. மு. கருணாநிதி]*

"இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வந்ததின் நோக்கம் முதலமைச்சர் அவர்களின் பேரிலும் போலீஸ் அமைச்சரின் பேரிலும் குற்றச் சாட்டுகளைக் கொண்டுவருவதற்கு மாத்திரம் தான் என்று நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள்.

நாங்கள் இந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் வந்திருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே பேசுகின்றபொழுது என்ன கூறினோம் என்பது நினைவிலே இருக்கின்றது.

இந்தப் பிரச்சினைக்கு இரண்டு மந்திரிகள் பொறுப்பாளிகள் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நாங்கள் ஒப்பவில்லை." என்று அண்ணா அவர்கள் கூறினார்கள்.

அந்தப் பெருந்தன்மை வாய்ந்தவர் உட்கார்ந்திருந்த இடத்தில் தம்முடைய கருத்திருமன் அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டு, போலீஸ் தலையீடு இல்லாத, போலீஸ் யாரையும் சுட்டுப் பொசுக்காத, போலீஸ் கொன்று குவிக்காத ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு, இருதரப்பார், இரு வர்க்கத்தார் நடத்திக்கொண்ட ஒரு போராட்டத்திற்கு, மின் வெட்டினை நடந்துவிட்ட ஒரு நிகழ்ச்சிக்கு அரசாங்கமே வெளியே போ என்று கூறுகிறார்கள் என்றால் தான் அந்தக் காலத்தையும் எண்ணிப் பார்க்கிறேன், இந்தக் காலத்தையும் எண்ணிப் பார்த்துக் கொள்கிறேன், இதற்காக வருத்தப்படுவதைத் தவிர வேறு வழி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

சட்டம், அமைதி கெட்டுவிட்டது, உங்களுடைய இரண்டாண்டு கால ஆட்சியிலே எவ்வளவு கொலைகள் விழுந்துவிட்டன என்று நண்பர் ஜெயராஜ் அவர்கள் மிகுந்த வருத்தத்தோடு குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டாண்டு காலமாகத் தான் கொலைகள் நடக்கின்றனவா? இப்பொழுதுதான் கொலைகள் வீழ்ந்தனவா? அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே விழுந்ததெல்லாம் கொலைகள் இல்லையா? அவைகள் வெறும் கூலைகளா? என்று எண்ணிப் பார்த்தேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகரவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும்படியான தீர்மானம் இப்பொழுது இருக்கும் படியான மந்திரிசபைச் சட்டம், அமைதியைப் பாதுகாக்கவில்லை என்ற கொள்கைக்காகத்தான். முன்பிருந்த மந்திரிசபையில் நடந்த விஷயங்களைப் பற்றிக் கூறினார்கள், கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம். எப்பொழுதுமே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே பழக்கமாகப் போய்விட்டது. 'முன்னுலே நடக்கவில்லையா, இதே மாதிரி முன்னுலே நடக்கவில்லையா' என்று கேட்பது. "நாங்கள் வந்தால், எங்கள் போலீஸ் சுட்டால் அது குண்டாக வராது, கொலையே விழாது" என்று சொன்னதால்தான் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். முன்னுலே நடைபெறவில்லையா என்றால் அவ்வாறு

[திரு. பி. ஜி. கருக்திருமன்] [1968 டிசம்பர் 28

நடைபெற வேண்டாமென்று சொல்லித்தானே நீங்கள் வந்தீர்கள். எனவே, பழங்கதையைப் பேச வேண்டியதில்லை. இரண்டு வருஷத்திலே நடைபெற்ற விஷயங்கள், அதைப்பற்றிப் பேசுங்கள். 5 வருஷத்துப் 'புரொடிங்ஸை' வேண்டுமானலும் படித்துக்கொண்டிருக்கலாம். நாங்களும் படிக்க முடியும். அவ்வாறு படிக்க வேண்டுமென்ருல் படிக்கிறோம். அவ்வாறு படிக்க வேண்டுமென்ருல் மாதக் கணக்காக ஆகும். தவறு நடந்து இருக்கலாம், இல்லையென்று சொல்லவில்லை. 'அந்தத் தவறு நடக்காது, தமிழர் ஆட்சி நடக்கும் ஆராய்ச்சி மணியை அடித்தால் நீதி கிடைக்கும்' என்றெல்லாம் சொல்லியும், 'அத்தான், பொத்தான், செத்தான்' என்றும், நாங்கள் வந்தால் போலீசே இருக்காது என்னும்படியான நிலையில் சொன்னீர்கள். எனவே நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் கண்டன தீர்மானம், மந்திரிசபை சட்டம், அமைதியைக் காக்கத் தவறி விட்டது, ஆகையால் இந்தப் பிரச்சினை ஏற்பட்டு விட்டது என் பதைக் காட்டுவதற்காகத்தான். சட்டம், அமைதியைப் பாது காக்க எங்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. வெளியே போவது பற்றி இல்லை, நாங்கள் சொல்வது மக்களுக்கு இதைப்பற்றித் தெரி விக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். நீதி விசாரணை என்ருல் அந்தச் சம்பவத்திற்காக அல்ல, அந்தச் சம்பவம் எப்படி ஏற் பட்டது என்பதற்காகத்தான்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பழைய விஷயங்களைக் கிளற வேண்டாமென்று, மாணவர்-பஸ்தொழிலாளர் பற்றிய பழைய விஷயங்களைக் கிளறி இங்கு பேசிய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இந்த உபதேசத்தைச் செய்வதுதான் எனக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது, பரவாயில்லை.

நண்பர் திரு. ஜெயராஜ் அவர்கள், காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே கொலைகளே நடக்காதது போலவும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்தபிறகுதான் கொலைகள் நடந்தன என்பதுபோலவும் கூறினர்கள். அதற்காகத்தான் கூறுகிறேன். 1958-ஆம் ஆண்டு சென்னை நகரம் உள்ளிட்ட தமிழகத்தில் நடைபெற்ற கொலைகள் 755. 1959-ல் 751 கொலைகள். 1960-ல் 717, 1961-ல் 727, 1962-ல் 659, 1963-ல் 661, 1964-ல் 761, 1965-ல் 68, 1966-ல் 712 கொலைகள் ஆக இந்த 9 ஆண்டுக் காலத்தில்—இருபது வருஷங்களுக்குக் கூடப் போகவில்லை—6,430 கொலைகள் தமிழகத்திலே காங்கிரஸ் ஆட்சி நடைபெற்ற காலத்திலே நிகழ்ந்திருக்கின்றன. கொலைகள், கொள்ளைகள், திருட்டுக்கள் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் எந்த ஆட்சி நடைபெற்ருலும் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக நடை பெறுவதும், உடனடியாகப் போலீஸ் நடவடிக்கை எடுப்பதும் வழக்கமாக இருந்து வருகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்காமல் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த நண்பர் திரு. ஜெயராஜ் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகுதான் கொலைகள் ஏற்பட்டன என்பதுபோல் சொன்னதற்காகத்தான் இந்தப் பதிலே சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல.

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. மு. கருணாநிதி]

முதுகளத்தூர் சம்பவம்பற்றி நடந்த விவாதத்தில் எதிர்க்கட்சிகளில் ஒருகுழுவின் தலைவராக இருந்த அண்ணா அவர்கள் அன்றைய தினம், இந்தச் சம்பவங்களுக்கும் மந்திரிகளுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை, இது சமுதாயத்திலே ஏற்பட்ட புறையோட்டத்தின் காரணமாக ஏற்பட்ட சூழ்நிலை, அதற்கு மருந்து போட வேண்டுமே தவிர, மீண்டும் கொந்தளிப்பான சூழ்நிலை ஏற்பட இடமளிக்கக்கூடாது என்ற கருத்தைத் சொல்லி, எல்லாக் கட்சிக் காரர்களும், மந்திரிகள்தான் காரணம் என்று சொன்னாலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நாங்கள் மந்திரிகள் காரணம் அல்ல என்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறோம் எனக் கூறினார். நான் இதற்கும், அதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் பார்க்கிறேன். இவர்கள பேசுகிறார்கள் இங்கு மட்டுமல்ல, வெளியிலும் எங்கேயுமே இந்த ஆட்சியிலே நடைப்பெறுவதைப்போல நடைபெறவே இல்லை, என்று பேசுகிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் மறைந்து ஒரு மாதம் கூட ஆகவில்லை. பத்திரிகைகளிலே எழுதுகிறார்கள். மேடைகளிலே பேசுகிறார்கள். திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் கூட பேசியதாக ஒரு பத்திரிகையிலே மிக முக்கியமான பத்திரிகையிலே பார்த்தேன், இரண்டாண்டு காலமாக அராஜக ஆட்சியாகத்தான் இருந்தது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாண்டு கால அராஜக ஆட்சி என்று குறிப்பிடும் நேரத்தில், 20 ஆண்டுகளாக நடந்த அராஜக ஆட்சியை இந்த மக்கள் மறந்துவிட்டார்களா ? மறக்காத காரணத்தினால் தானே உங்களை 1967-லே வீட்டிற்கு அனுப்பினார்கள். (ஆரவாரம்) இங்கு அராஜகம் நடந்து விட்டது, சட்டம், அமைதியை மீறுகிறார்கள் என்ற்ல் அதற்கு வழிகாட்டியாக யார் இருக்கிறார்கள். மதுரையிலே ஒரு சாதாரண சம்பவம். நாகர்கோவில் தேர்தல் முடிந்து இரண்டு கட்சியினர் களிடையே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள், காங்கிரஸ் தோழர்கள் இவர்களிடையே ஒரு சிறு சச்சரவு. அதன் காரணமாக அந்த தரப்பிலே 11 பேரும் இந்தத் தரப்பிலே 11 பேரும் பிடிக்கப்பட்டு அந்த 22 பேர் மீது வழக்கு போடப்பட்டது. வழக்கு கூட அல்ல, 107 என்கின்ற பிரிவின்படி அந்தப் பகுதியிலே அவர்களெல்லாம் ஒழுங்காக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக ஓர் உத்திரவு. அந்தப் பிரிவின்படி 11 காங்கிரஸ்காரர்களிலே 10 பேர் கோர்ட்டுக்கு வந்தார்கள். கோர்ட்டின் அழைப்பின்படி 11 திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்களும் கோர்ட்டுக்கு வந்தார்கள். ஒரு நபர் மாத்திரம் நான் கோர்ட்டுக்கு வரமுடியாது என்று மறுப்புச் சொல்லிவிட்டார். மறுப்புச் சொல்லியது மாத்திரம் அல்ல, ஒரு பெரிய பொதுக்கூட்டமே போட்டு, நான் கோர்ட்டுக்குப் போகாத வீரத்தைப் பார்த்தீர்களா என்று 23-ம் தேதியன்று பேசியிருக்கிறார்கள். சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஐ.ஜி.-யைப் பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள்? ஐ.ஜி.யைவிட அதிகமான வருமான

P. P. 1. 30

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 பிப்ரவரி 28

வரியைக் கட்டுகிறேன். எங்களுக்கு இந்த சமுதாயத்தில் மரியாதை அதிகம். அவன் சம்பளத்திற்கு வேலை செய்கிறான். ஒழுங்காக வேலை செய்யாவிட்டால் காக்கி சட்டையும் மேலேபோட்டு இருக்கிற தொப்பியும் பறந்து போகும். எனவே நான் திரும்பச் திரும்பச் சொல்கிறேன் கடமையை ஆற்றுகிற வரைக்கும் மரியாதை. இல்லாவிட்டால் தொப்பி பறந்து போகும். இதையே தான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறேன்'. எப்படிச் சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி காப்பாற்றப்படுவதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்பதற்கு இதைவிட வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். ஒரு நண்பரைப்பற்றி அதே கூட்டத்திலே பேசிய ஒரு தலைவர் கூறி இருக்கிறார்கள், 'இந்த வழக்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சம்மன் அனுப்பப்பட்டது. நண்பர் நெடுமாறன் ஒல்லியாக இருந்தாலும் அவர்தான் சம்மனை மறுத்தவர்கள்— இந்த நேரத்தில் பெரிய ரௌடி ஒருவரை கழுத்தில் துண்டைப் போட்டு முறுக்கியதை நான் பார்த்தேன். காய்கறி சாப்பிடுகிற குடும்பத்திற்கு இந்த பலமா என்று எண்ணினேன். எங்களுக்கு இல்லாத தைரியம் நெஞ்சு உரம் உண்டு என்பதால் அவர் சம்மனை வாங்காமல் திருப்பி அனுப்பினார். இரண்டாவது வாய்தாவில் சம்மனை வாங்க மறுத்தார். அதை வீட்டு வாசலில் ஒட்டினார்கள். மூன்றாவது வாய்தாவில் கைது செய்து வரவேண்டுமென்று வாரண்டு பிறப்பித்தார்கள். அதற்கும் கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை. கைது செய்யப் போலீஸ் வரவில்லை. நீங்கள் எல்லோருமே இங்கு வந்திருக்கிற ஒரு இலட்சம் பேர்களும் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம். எங்கள் மீது என்ன குற்றம் என்று கேட்கலாம்', என்று இப்படிக் கூறப்பட்டு மக்கள் தூண்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். எப்படி சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு பாதுகாக்கப்படும்? அதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் உத்திரவாதம் அளிக்க முடியும் என்று கூற முடியுமா? அது மாத்திரமல்ல, நம்முடைய கருத்திருமனிடத்திலே சொல்லியிருப்பதாகவே அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

'நான் நம்முடைய எம்.எல்.ஏ.க்களுக்குச் சொல்கிற யோசனை நீங்கள் சட்டமன்றத்தில் "வாக்கவுட்" செய்யுங்கள். பதில் வரவில்லை என்றால் ரகளை பண்ணுங்கள். இதற்கு ஒரு முடிவு தேட வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பி.ஜி. கருத்திருமன் அவர்களிடம் சொன்னேன். மானை அடிக்க ஒரு மெல்லிய பிரம்பு. மாட்டை அடிக்கும்போது பெரிய பிரம்பு. யானையை அடிக்கும் போது ஒரு தடி. எங்கே எந்த தோலுக்கு உறைக்குமோ அந்த அளவுக்கு தட்டினால்தான் விஷயம் புரியும்' என்று பேசி இருக்கிறார்கள்.

அது மாத்திரம் அல்ல, இன்னும் ஒரு பயங்கரமான விஷயத்தைப் பேசி இருக்கிறார்கள். "1963-ல் இன்றைய மூதலமைச்சர் கருணாநிதியின் மைத்துனர் சி. எஸ். ஜெயராமன் ஏப்ரல் மாதத்தில்

1969 பிப்ரவரி 28] *[திரு. மு. கருணாநிதி]*

இலங்கை சென்று இருந்தார். அங்கே அவர் பேசியதாவது : **'1969 ஏப்ரல் மாதத்திற்குள் கருணாநிதி முதலமைச்சர் ஆவார்,' என்று.** ஆகவே இதிலிருந்து திட்டம் இட்டு அண்ணாதுரை கொல்லப்பட்டிருக்கிறார் என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது." எந்த அளவுக்குப் பேசுகிறார்கள் ? பேசிவிட்டு, சட்டம், ஒழுங்கு அமைதி பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள் என்ற**ல் உள்ளபடியே அவர்களுக்கு அப்படி சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதி பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பதிலே நாட்டம் இருக்கிறதா என்பதைத்தான் நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவரை கேட்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு அந்த கருத்துக்கள் உடன் பாடானவைகள் அல்ல. அதல் உடன்பாடு மாறியவர்கள் தன்னுடைய கட்சியிலே இருப்பதை தடுத்து நிறுத்த வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு உண்டு. நான் அவரிடத்திலே நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்கள் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியிலே நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள், நாணயமானவர்கள் இருக்கிறார்கள், நேர்மையானவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களெல்லாம் தலையிட்டு இந்தக் காரியங்களுக்கு ஒரு முடிவு காண வேண்டும்.**

நான் முதலமைச்சரானதையொட்டி கறுப்புப் பார்டர் கட்டி **"கெட்டகாலம்" என்று தலையங்கம் எழுதப்படுகிறது.** பரவாயில்லை. 'கருணாநிதி காரில் 'கருமாரி' சுங்கு"!! என்று கேலிப்புக் கொடுத்து எழுதப்பட்டது. பரவாயில்லை. அவர்கள் கூறினார்கள், 'நீங்கள் வளர்த்துவிட்டது உங்களையே தாக்கும்' என்று. நீங்கள் வளர்த்து விட்டவர்கள் உங்களையே தாக்கி இருப்பதை நான் காட்டுகிறேன். கருணாநிதியின் தூதராக பக்தவத்சலம் போனார்!"– இது தலைப்பு. 'கருணாநிதியின் அமைச்சரவையில், அவருக்குக் கீழே அமைச்சராக இருக்க மறுத்த நெடுஞ்செழியனைச் சரிக்கட்டி, எப்படியாவது தன் மந்திரிசபையில் உட்கார வைத்தால்தான் கழகம் பிழைக்கும் என்று கருணாநிதி அதற்கான வேலைகளைச் செய்துள்ளார்.**

பலரைத் தூது அனுப்பி, நெடுஞ்செழியனைச் சரிக்கட்டும் வேலை **தட்டந்துள்ளது.**

அதிலே ஒரு தூதுவர்—பழைய முதல் மந்திரி பக்தவத்சலமாம்!

'காலக் கொடுமை'—" பக்தவத்சலத்திற்கு சென்னையில் இப் போது இந்த வேலைதான் இருக்கிறது." அடுத்து வருத்தமான எவ்வளவு அசிங்கம் பாருங்கள்? 'ராம தூதுவர்' என்பதைப்போல கருணாநிதியின் தூதுவராக நெடுஞ்செழியனிடம் பக்தவத்சலம் போய் 'சமரசம்' பேசியும்கூட, அவர் கண்டிப்பாக மந்திரிசபையில் சேர மறுத்து விட்டாராம் ! தூதுவரையும் **அனுப்பி விட்டாராம் !**

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1969 பிப்ரவரி 28

பாவம் மந்திரி வேலை போனபின்பு, மந்திரிக்குத் தூதுபோகும் வேலையாவது நமது பழைய முதல்வருக்கு கிடைத்ததே என்று அமைதி கொள்வோமாக!"

யார் வளர்த்து விட்டது யார் மீது பாய்கிறது? அவர்களுடைய பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கின்றன இவ்வளவும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களையாவது விட்டார்களா ? அவர் அண்ணியார் அவர்களுக்கு மானியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்தில் அதைப்பற்றி அவர்களுடைய பத்திரிகையில் எழுதுகிறார்கள், " . . . . இந்த நிலையில் அண்ணாதுரை, தனது குடும்பத்தாரை 'நிர்கதியாய்' விட்டுச் சென்று விட்டார் என்றே, அந்தக் குடும்பம் ஜீவிக்க, சர்க்கார் 'மானியம்' தரவேண்டும் என்றே சொல்வது அற்பத்தனமாகும்!" மானியம் தரவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறுகிறார். அவருக்குக் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய ஏடு அளிக்கின்ற மரியாதை 'அற்பத்தனமாகும்' என்பதாகும். (ஆரவாரம்). இது கை தட்டுவதற்காகச் சொல்வதல்ல உள்ளபடியே உள்ள உருக்கத்தோடு சொல்கிறேன். அவரைப்பற்றி அந்த வார்த்தைகள் வருகின்றன என்றால் நாகரீகமினம் காமராஜரைப்பற்றி வர எவ்வளவு நேரமாகும்? இப்படி எழுதுவது, பேசுவது, சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு காப்பாற்றப்படுவதற்கு எந்தவகையிலே பயன்படும் என்று நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம், எங்களுடைய கட்சியிலே உள்ள தலைவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள், நீங்கள் முன் வரவேண்டும். அல்லது நீங்கள் முன்னின்று துணை புரிந்து நாம் அனைவரும் ஒன்று கூடி பேசுவோம், ஒரு நாகரீகமான அரசியலைத் தமிழகத்திலே நடத்துவதற்கு அதுதான் பயன்படும், ஒரு நல்ல பாதையை வகுத்துக் கொள்வோம் என்பதற்குத்தான் இதைச் சொல்கிறேனே அல்லாமல் வேறு எதற்கும் அல்ல.

இந்த சம்பவங்களுக்குப் பிறகு அரசின் சார்பாக ஒரு நீதிபதியினுடைய விசாரணை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கிடையிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரவர்கள் தொழிலாளர்களுடைய தலைவர்களையும், நிலச்சுவான்தார்களையும் அதிகாரிகளையும் அழைத்து முறைப்படி ஒரு மாநாடு கூட்டி, அந்த மாநாட்டிலே 4 படி என்று இருந்த இடத்திலே ½ படி கூட்டி, 4½ என்றும், 4½ படி என்று இருந்த இடத்திலே ½ படி கூட்டி, 5 படி என்றும், 5 படி என்று இருந்த இடத்தில் ¼ படி கூட்டி, 5¼ என்றும், 5½ என்று இருந்த இடத்தில் ¼ படி கூட்டி 5¾ என்றும் 6 படியில் ஒன்றும் மாற்றம் இல்லை என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ¼ படி என்றும் சொல்லப்படுவதுகூட ஒரு கையால் அள்ளிப் போடுகின்ற அளவுதான். அதைக்கூட சில பேர் மறுத்து அதற்கு அரசியல் முலாம் பூசி அங்கே, தஞ்சை மாவட்டத்திலே

1969 பிப்ரவரி 28] [திரு. மு. கருணாநிதி]

மறுபடியும் கிளர்ச்சிக்கு வித்திடத் தொடங்கினர்கள். நல்ல காலம், அவைகளெல்லாம் அமிழ்த்தப்பட்டு சாதாரண நிலையே இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே மாத்திரம் அல்லாமல் தமிழகம் முழுவதும் இந்த நல்ல நிலை உதாரணமாக விளங்கவேண்டும்.

தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் ம.பொ.சி. அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல் அனைவரும் ஒன்றுபட்ட சூழ்நிலையிலே இந்தப் பிரச்சினையை ஆராயவேண்டுமே அல்லாமல் வேறு அல்ல என்று கூறிக் கொண்டு, மற்றொன்றையும் கூற விரும்புகிறேன். கூட்டு சேர்ந்திருக்கிற கட்சிக்கு ஒரு சலுகை என்ற கெட்டபெயரை இந்த அரசு வாங்கக் கூடாது என்று அவர் குறிப்பிட்டார். தோழமைக் கட்சிகளுக்கு சலுகை என்பது மாத்திரமல்ல, சொந்தக் கட்சிக்கே கூட நிச்சயமாக தவறு செய்தால் அவர்களுக்கு சலுகை அளிக்கப்பட மாட்டாது என்பதையும் நான் உறுதியாக உங்களிடையே தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தக் கண்டனத் தீர்மானம் ஏற்படுத்த வேண்டிய உணர்ச்சியை, ஒரு சமுதாய உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி இருக்கிற காரணத்தால் அதை வென்று வந்தோம் என்பதை திரு. கருத்திருமன் தெளிவாக விளக்கியதற்கு நன்றி கூறி இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்தை அவர்கள் திரும்பப் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அதை திரு. ஐயாசு அவர்கள் திரும்ப பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நடார்: சார், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே 44 பேர்கள் இறந்தவர்கள் என்று கூறுகிறார்கள். உண்மையாக அரசுத் தரப்பிலிருந்து அதற்கு ஏதாவது விவரம் இருந்தால், அதை அமைச்சரவர்கள் தெரிவிப்பார்களா? 44-ஆ, 42-ஆ என்ற விவரத்தைக் கூற வேண்டுமென்று பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அந்த எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து, இரண்டு எண்ணிக்கை, கொஞ்சம் தகராறுகத்தான் இருந்து வருகிறது. நீதி விசாரணைக்குப் பிறகு அது தெரியும்.

திரு. பி. ஐயாசு: தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் என் பெயரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கண்டனத் தீர்மானத்தின்மீது பல கட்சி உறுப்பினர்களும் எங்கள் கட்சித் தலைவர்களும் பேசி முதலமைச்சர் அவர்களும் பதில் அளித்தார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கின்றபோது சென்ற காலத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் குறித்து, காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே இன்னின்ன கொலைகள் நடக்கவில்லையா, சாகவில்லையா என்று எண்ணிக்கை கொடுத்தார்களே தவிர, இந்தச் சம்பவங்களுக்கு என்ன பரிகாரம் காண வேண்டுமென்பதைக் குறித்து அவர்கள் நல்ல முறையில் சொல்லவில்லை. மதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் சங்கரய்யா அவர்கள் பேசுகிறபொழுது நிலப்பிரபுக்களின் சார்பாகக் கொண்டு

வரப்பட்ட தீர்மானம் இது என்னுரர்கள். அது எந்த அளவுக்கு பொறுப்பை தட்டிக் கழிக்கக்கூடியது என்பதை மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இறுதியாக அவர்களும் இந்தக் கண்டனத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு கொடுப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சியிலும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காக பாடுபட்டவர்கள், ஜீ. நாராயணசுவாமி நாயுடு போன்றவர்களும், மற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். திருவட்டாரத்தில் 1962-ல் நிலச்சுவான்தார்கள் நிலத்திலிருந்து குடியானவர்களை வெளியேற்றியபொழுது நாங்கள் திரும்பவும் பொஸெஷன் வாங்கிக் கொடுத்தோம். முதலாளித்துவத்தின் சார்பாக இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடுவது தேர்தலில் வோட்டு கிடைக்கவேண்டும், தேர்தலில் வோட்டுகளை இழந்து விடக்கூடாது என்பதை நிதானப்படுத்திக்கொள்வதற்காகத் தான். மற்றபடி இதை முதலாளித்துவத்தின் சார்பாகக் கொண்டுவரப் பட்ட தீர்மானம் என்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே, அவர்களும் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு கொடுப்பார்கள் என்று நம்பு கிறேன்.

மாயவரம் தொகுதி அங்கத்தினர் நீலிக் கண்ணீர் விடுவதாகச் சொன்னார்கள். இது நீலிக்கண்ணீர் அல்ல. இது நிட்டமிட்டு நடைபெற்ற சதி என்று சொன்னால். அரசாங்கம் உண்மையைக் கண்டுபிடித்து ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? சிக்கலில் நடை பெற்ற சம்பவத்திற்குப் பிறகு அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளிக்கத் தவறிவிட்டது. எது எப்படியிருந்தாலும் 40-க்கு மேற்பட்ட அரிசனங்கள், தொழிலாளிகள் செத்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். அரிசனங்களுக்கே தங்களை அர்ப்பணித் துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கூடிய தி.மு.க. இருக்கிறது. மந்திரிகள் உள்பட எல்லோரும் இதற்கு ஆதரவு கொடுப்பார்கள் என்று நம்பி, நான் இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பொழுது பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

"குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் நிலைநிறுத்தத் தவறியதன் விளைவாக, 25—12—1968-ல் அம் மாவட்டத்தில் உள்ள கீழ்வெண்மணி கிராமத்தில் வீடுகளுக்கு தீ வைக்கப்பட்டு எதும் அறியாத பெண்டிர், சிறுவர், முதியோர் உட்பட 42 பேர் இறந்துள்ள கொடுஞ்செயல் காரணமாக இப்பே ரவை அமைச்சர் அவையின் கொள்கையைக் கண்டிப்பதோடு அதனை ஏற்கவும் மறுக்கிறது."

இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்போர் 'ஆம்' என்க; மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. 'இல்லை' என்போர் அதிகம். . .

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: டிவிஷன் வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறேன்.

1969 பிப்ரவரி 28]

எண்ணிக் கணிக்கும் வாக்கெடுப்புக் கோரப்பட்டு, உறுப்பினர்கள் கீழ்க்கண்டபடி வாக்களித்தனர் :—

ஆதரித்தவர்கள்.

1. திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்.
2. திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்.
3. திரு. கே. வினயகம்.
4. திரு. எஸ். ராமலிங்கம்.
5. திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்.
6. திரு. எ. ஒய். எஸ். பரிசுத்த நாடார்.
7. திரு. எ. பட்டாபி நாயுடு.
8. திரு. ராஜகுமார் விஜய ரகுநாத தொண்டமான்.
9. திரு. ரா. ராமச்சந்திர துரை.
10. திரு. நா. காசிராமன்.
11. திரு. க. இராமமூர்த்தி.
12. திரு. கே. சகாதேவக் கண்டர்.
13. திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்.
14. திரு. இரா. சௌந்தரராஜ மூப்பனர்.
15. திரு. நா. சௌந்தர பாண்டியன்.
16. திரு. பி. ஜயராஜ்.
17. திரு. வை. சுவாமிநாதன்.
18. திரு. பா. தம்பி நாயக்கர்.
19. திரு. ந. தீர்த்தகிரி.
20. திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்.
21. திரு. டி. டி. எஸ். திப்பையா.
22. திரு. பெ. வெங்கடாசல தேவர்.
23. திரு. தா. விஜயராஜ்.
24. திரு. ரா. கனகசபை.
25. திரு. எம். வில்லியம்.
26. திரு. இல. பலராமன்.
27. திரு. என். துரைபாண்டியன்.
28. திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர்.
29. திரு. வ. ஜார்ஜ்.
30. திரு. மு. கந்தசாமி படையாச்சி.
31. திரு. ஆர். கருப்பையா.
32. திரு. அ. மாரிமுத்து.
33. திரு. டி. மார்டின்.
34. திரு. க. முருகேசன்.
35. திரு. தோ. மு. நல்லசாமி.
36. திரு. சி. நஞ்சன்.

எதிர்த்தவர்கள்.

1. திரு. மு. அலங்காரம்.
2. திரு. எ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி.
3. திரு. சி. வி. எம். அண்ணுமலை.

4. திரு. வி. டி. அண்ணாமலை.
5. திரு. அ. பொ. அரசு.
6. திரு. அ. ஆறுமுகம்.
7. திரு. எஸ். ஆறுமுகம்.
8. திரு. ஆலடி அருணா.
9. திரு. கே. ஆண்டி என்ற குருசாமி.
10. திரு. எம். சி. பாலன்.
11. திரு. ஜெ. பெள்ளி கவுடர்.
12. திரு. மு. சின்னசாமி.
13. திரு. ந. தருமலிங்கம்.
14. திரு. சு. ம. துரைராஜ்.
15. மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி.
16. மாண்புமிகு திரு. கே. எ. மதியழகன்.
17. மாண்புமிகு திரு. எ. கோவிந்தசாமி.
18. மாண்புமிகு (டாக்டர்) திருமதி சத்தியவாணிமுத்து.
19. மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்.
20. மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா.
21. திரு. ஆ. ப. அழகமுத்து.
22. திரு. இராம. அரங்கண்ணல்.
23. திரு. கா. வேழவேந்தன்.
24. திரு. எஸ். முருகையன்.
25. திரு. முனு ஆதி.
26. திரு. பழனிவேல்ராஜன்.
27. திரு. கே. ஆர். கோவிந்தன்.
28. திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்.
29. திரு. கே. கோவிந்தராசுலு.
30. திரு. ஆ. கோவிந்தராசன்.
31. திரு. டி. இராசரத்தினம்.
32. திரு. பி. ஜெயராமன்.
33. திரு. கலியமூர்த்தி என்ற எ. கே. மூர்த்தி.
34. திரு. ஆ. கருப்பையா.
35. திரு. தே. கேசவலு.
36. திரு. என். கிட்டப்பா.
37. திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்.
38. திரு. கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி.
39. திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி.
40. திரு. அ. கிருஷ்ணன்.
41. திரு. நா. கிருட்டிணன்.
42. திரு. சொ. கோவிந்தராசன்.
43. திரு. பெ. மலைச்சாமி.
44. திரு. வீ. மலைக்கண்ணன்.
45. திரு. பி. துரைராஜ்.
46. திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்.
47. திரு. பி. எஸ். மணியன்.

1969 பிப்ரவரி 28]

48. திரு. ரா. ரா. முனுசாமி.
49. திரு. ஏ. முனியாண்டி.
50. திரு. எல். கணேசன்.
51. மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி.
52. மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனர்.
53. மாண்புமிகு திரு. கே. வி. சுப்பையா.
54. மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்.
55. திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்.
56. திரு. என். ராஜாங்கம்.
57. திரு. மா. இராசாங்கம்.
58. திரு. மு. ச. சிவசாமி.
59. திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்.
60. திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்.
61. திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன்.
62. திரு. என். நாச்சிமுத்து.
63. திரு. பா. நாகலிங்கம்.
64. திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்.
65. திருமதி. சு. குப்பம்மாள்.
66. திருமதி. வி. ப. பழனியம்மாள்.
67. திரு. இரா. நாராயணன்.
68. திரு. ஜி. நடராஜன்.
69. திரு. ஈ. எம். நடராஜன்.
70. திரு. எஸ். பி. பச்சையப்பன்.
71. திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன்.
72. திரு. எம். கோபால்.
73. திரு. பி. என். பரமசிவ கவுண்டர்.
74. திரு. பெ. பெரியசாமி.
75. திரு. புலவர் பொன்னம்பலம்.
76. திரு. தி. பொன்னுமலை.
77. திரு. ஏ. எம். இராஜா.
78. திரு. சு. துரைசாமி.
79. திரு. தி. ஏ. ராஜவேலு.
80. திரு. மு. ராமன்.
81. திரு. வ. க. இராமராசன்.
82. திரு. இ. ராமசாமி.
83. திரு. ஜே. எஸ். இராசு.
84. திரு. மு. இரத்தினசபாபதி.
85. திரு. என். சாமிநாதன்.
86. திரு. என். சங்கரய்யா.
87. திரு. ஆ. கு. சுப்பையா.
88. திரு. ம. பொ. சிவஞானம்.
89. திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்.
90. திரு. கோ. பாரதிமோகன்.
91. திரு. கே. என். குமாரசாமி.

92. திரு. சோ. அழகர்சாமி.
93. திரு. எம். பூபதி.
94. திரு. பி. எஸ். தனுஷ்கோடி.
95. திரு. எம். சுரேந்திரன்.
96. திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி.
97. திரு. அ. ப. சண்முகசுந்தரம்.
98. திரு. சி. கோவிந்தராசன.
99. திரு. பி. வேலுசாமி.
100. திரு. சி. சேதுராமன்.
101. திரு. என். மருதாசலம்.
102. திரு. ஏ. அ. சுப்பராஜா.
103. திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள்.
104. திரு. வி. எஸ். இளஞ்செழியன்.
105. திரு. தொ. க. சிறைமீட்டான்.
106. திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்.
107. திரு. க. நி. சிவபெருமாள்.
108. திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்.
109. திரு. டி. தங்கப்பன்.
110. திரு. கி. சி. திம்மராய கவுண்டர்.
111. திரு. என். வரதராஜன்.
112. திரு. நா. வீராசாமி.
113. திரு. சி. வே. வேலப்பன்.
114. திரு. ஏ. வெள்ளத்துரை.
115. திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்.
116. டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே.
117. திரு. எஸ். அழகுத்தேவர்.
118. திரு. கே. போஜன்.
119. திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்.
120. திரு. சா. மெய்யப்பன்.
121. திரு. மு. முத்தையா.
122. திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்.
123. திரு. கே. எம். ராமசாமி கவுண்டர்.
124. திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி.
125. திரு. வி. தவமணி தேவர்.

ஆதரித்தவர்கள்—36.
எதிர்த்தவர்கள்—125.
நடுநிலைமை வகித்தவர்கள்—எவருமிலர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தீர்மானத்தை ஏற்போர் 36 ; மறுப்போர் 125 ; நடுநிலைமை வகிப்பவர் எவரும் இல்லை. ஆகவே, தீர்மானம் தோல்வியுற்றது.

பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்தன, பேரவை மீண்டும் மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.